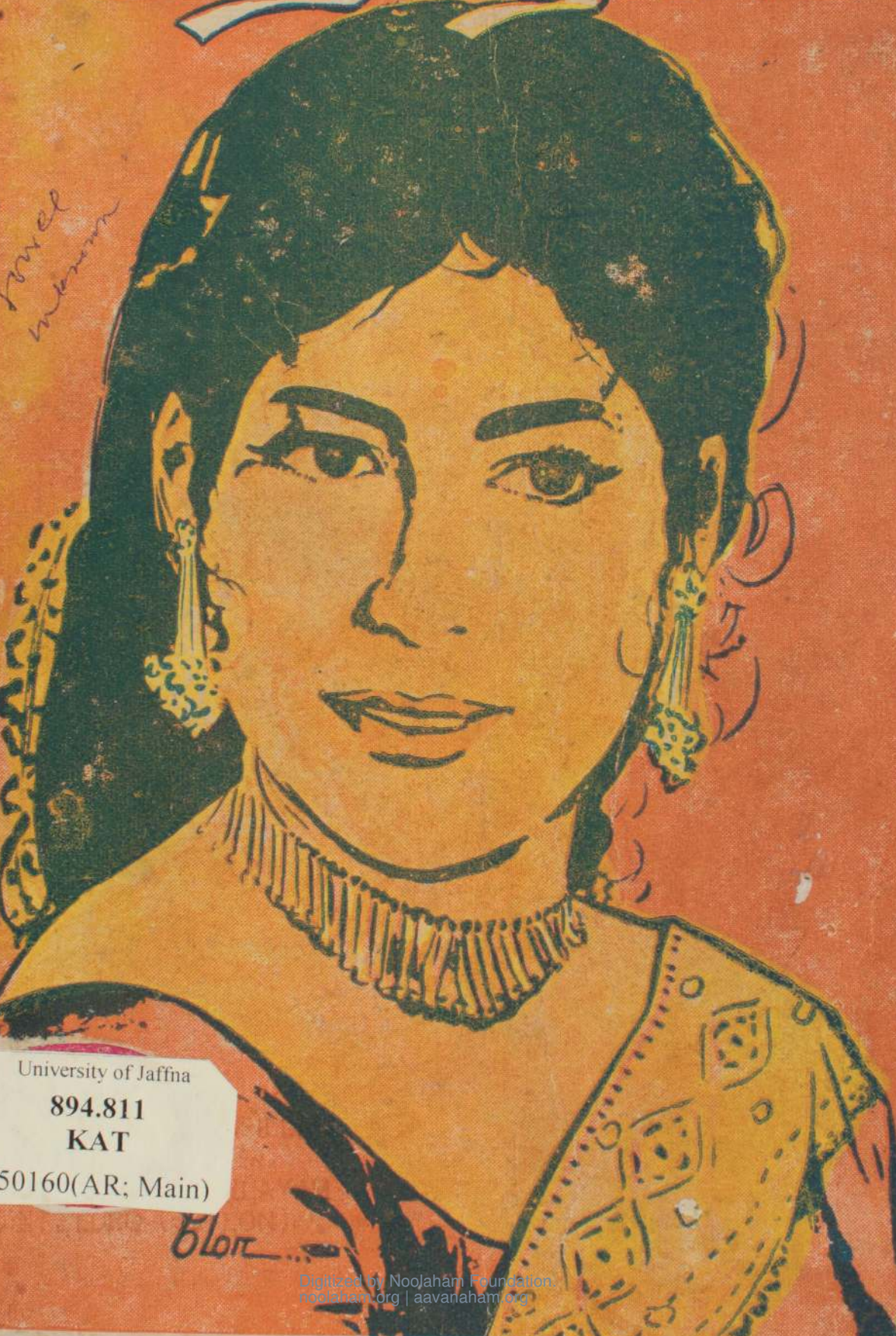

கதிரகர்

force
mension

University of Jaffna

894.811

KAT

50160(AR; Main)

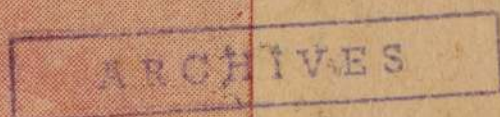
Blor

20

Library

திருவடிகளில் இம்மலர்
சமர்ப்பணமாகின்றது.

250160

by Noolaham Foundation
.org | aavanaham.org

சதாவதானி முருகனை வணங்குகிறார் .....

ஆரணமும் காணரிய அருபொருளென் றெவரும்
பாரணஞ்செய் துணியேத்தப் பதிந்தருளெம் பரனைச்
சீரணவும் பொழிலுடுத்த திருக்கதிரைத் தலம்வாழ்
காரணனைக் காணுத கண்ணென்ன கண்ணே
கந்தனுருக் காணுத கண்ணென்ன கண்ணே

சீரானைப் பிறவானைச் சேவலனை மஞ்ஞைத்
தேரானைப் போற்றலர்க டேரனை யெம்மு
ணீரானை யளத்தற்கு நேரானைப் பொய்யிற்
சேரான்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
செவ்வேளின் சீர்கேளாச் செவியென்ன செவியே

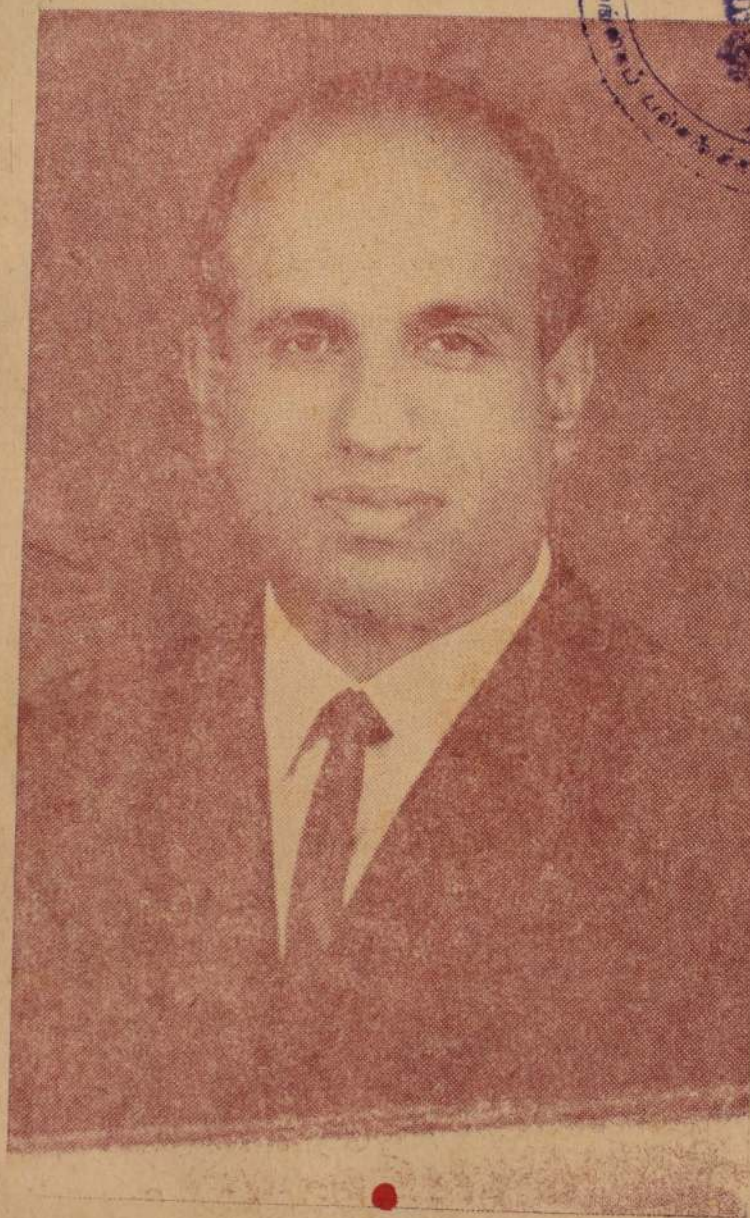
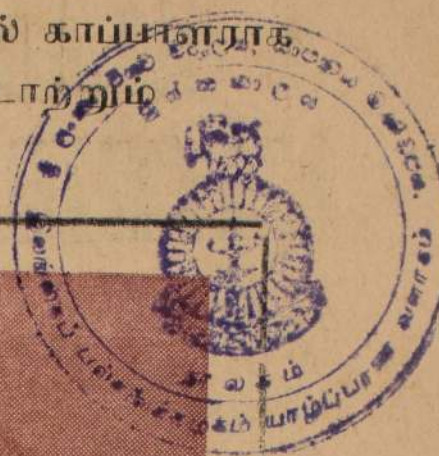
அவஞான மதுசேர்ந்ததிங் கலையாமற் சைவத்
திவஞான மெம்ய்மையெனத் தெள்ளியுய நம்மூர்
நவமான சந்நிதியி னண்ணியெமை யாளுந்
தவமானன் சீருரையாத் தாலென்ன தாலே
சரவணன் சீருரையாத் தாலென்ன தாலே

கிடந்தானு முனைரானை யின்முருகை யெல்லாங்
கடந்தானை அருளாந்தண் கடலானை வேல்கைக்
கிடந்தானை யெப்பொருளுங் கிடப்பானைச் சூர்க்கா
நடந்தானை யேத்தாத நாளென்ன நாளே
நம்பரனை யேத்தாத நாளென்ன நாளே.

|| கம்பிரமணிய பராக்கிரமம் எனும் நூலில் இருந்து ||

நிலையம் ஆரம்பமான கால முதல் காப்பாளராக
இருந்து பெரும் தொண்டாற்றும்
நல்லார்

திரு. மு. பொ. ரீவாகு
அவர்கள்

கதிரொளி KATHIRTROLI

விழாமலர் '76

ஆசிரியர்:

மு. ஆ. கந்தவேல்

தொடர்பு முகவரி:

கதிரொளி

சதாவதாவி கதிரைவேற்றியின்பு
சனசமூக நிலையம்

சதாவதாவி கதிரைவேற்றியின்பு வீதி
தம்பசெட்டி

பருத்தித்துறை

நுழைவாயில்

“மனித சமூகத்தை ஆட்டி வைக்கும் உணர்ச்சிகளில் புதுமை மோகமே மனத்தை அதிகமாகக் கவர்கின்றது” என்ற ஃபூட் என்ற அறிஞன். அந்த புதுமை உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு நல்லனவை மறந்து—தமிழ் வழியைத் துறந்து புதியபாதை அமைக்க “கதிரொளி” உதயமாகவில்லை.

ஆன்மாவின் இராகமாக—தமிழ் வாழ்வின் பேரரசையாக—இளம் தலைமுறையினரின் இலக்கிய ஆசையின் உச்சமாக 8-3-74ல் கையெழுத்துப் பிரதி யேடாகப் பிறந்து திங்களொருமுறை பவனிவந்த “கதிரொளி” இன்று அச்சப்பிரதியாக உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது.

கதிரொளியின் பார்வை இலக்கிய நோக்கில் அமைந்து நிற்குமேயன்றி எக்காரணங்கொண்டும் அரசியல் வாழ்வின் திசையிலும் தன் கண்ணைச் சற்றேனும் செலுத்தா நிற்கும்.

“புத்தகங்கள் காலம் என்னும் கடலின் கரை யில் நிறுத்தப் பெற்றுள்ள கலங்கரை விளக்கங் கள்” என்றான் இ. பி. விம்பிள்.

கதிரொளி இருபதாம் நூற்றாண்டின் கலங்கரை விளக்கமாக அமையாவிட்டாலும் கூட, ஒளிநல்கும் கனல் ஆகி வழிகாட்டி நிற்கும்.

இளம் தலைமுறையினரிடையே எழுதும் ஆற்றலையும், இலக்கிய நுகர்வின்பத்தையும் ஊக்குமுகமாக நாம் கதிரொளி இதழை ஆரம்பித்த பொழுதும், எமது இலட்சிய தாகம் இதனுள் அடங்கிவிடவில்லை உலகம் மதிக்கத்தக்க ஒரு எழுத்தாளனையாவது நாம் உருவாக்க வேண்டும். எனும் பேரவா இலட்சிய வெறியாகி எம்மை இயக்குகின்றது.

தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் தன்னை அற்பணித்து இளவயதிலே வாழ்வை இழந்த சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் நினைவாலயமாகவும் சனசமூக நிலையமாகவும் இயக்கி வரும் ‘சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையம்’ இம்மலரை வெளியிடுகின்றதென்றால், இம் மலரின் மணத்திற்கு அதுவே சாட்சி.

பழமைகளின் உறவுகளை அறுத்துக் கொள்ளும் எதிர்காலத்தை நாம் விரும்பவேயில்லை. புதியனவை முற்றாக நீக்கித் துறவுபூணவும் நாம் விழையவில்லை.

கதிரொளியின் எதிர்காலம் உங்கள் கைகளில் இருக்கின்றது என்பது தெளிவான விடயம். உங்கள் எதிர்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கதிரொளி முழுமையாக துணை நிற்க விரும்புகின்றது என்பது இன்னும் ஒரு சிலருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம்.

“எடா தம்பி! எடா பேனே!!” என அறிஞர் அண்ணா கூறியதை நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனவேதான் பேனா முனையால் பல புதிய வரலாற்றுகள் உதயமானதை நாம் மறுக்க முடியாமல் இருக்கின்றது.

பத்திரிகைகள் — நூல்கள் என்பன வெறும் தாள்கள் மட்டுமல்ல; அந்தந்தக் காலத்தின் நிலைகண்ணாடிகள் — இலக்கியப் பயிர் விளையும் நிலங்கள்.

அதனால்தான் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசனும்

“காரிஞன் அகத்தில் நல்ல
கதிரோளி நீதான்! இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான்
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறி வாளர் நெஞ்சிற்
மிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே”

என உறுதியாகக் கூறினான்

கதிரொளியின் ஒளிக் கதிர்களாய் இனிவரும் பக்கங்களில் மலர்ந்துநிற்கும் எழுத்தோவியங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே குறுக்குச் சுவராய் பல கதைகள் பேசுவதை விட்டு நுழைவாயிலின் சேவகனாய் நின்று உங்கள் எல்லேரையும் உள்ளே அன்புடனும் கௌரவத்துடனும் அழைக்கின்றேன்.

— கதிரொளி ஆசிரியன் —

வாழ்த்துரைகள்

கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வ. ஜெகநாதன்

வழங்கிய வாழ்த்துரை.

விரிந்து பரந்த புவனத்தில் விளங்கும் இயற்கைக் காட்சிகளைப் பரிந்து பார்த்து மனமகிழ்ந்து பாவால் புனைந்தார் பாவாணர் திரிந்து மகிழும் சிறுகுழந்தை திகழும் பூவைக் கனியதனை நிரந்த விலங்கு களைக்கண்டு நிரம்ப உவகை கொண்டிடுமே.

இவ்வண் ணங்கா சினியிலுள யாவும் பார்க்கக் கண்ணிருந்தும் செவ்வண் இயற்கை எழிலிருந்தும் திகழும் வானில் கதிர்இன்றேல் கவ்வும் காட்சி யின்பமிலை, உலகுக் கெல்லாம் கண்ணாக ஒவ்வும் யாரும் போற்றுகின்ற ஒன்று செய்ய கதிரன்றே

கதிரின் ஒளியால் கண்ணுடையோர் கவினும் காட்சி கண்டுவப்பர் கதிரின் ஒளியால் கமலமலர் கட்டு விரிந்து தேன் கொழிக்கும் கதிரின் ஒளியால் இதழ்உதிர்ந்து காயும் கனியும் சிறந்துவரும் கதிரின் ஒளியால் உலகமெலாம் காணும் முயற்சி தனிற்செழிக்கும்

அந்தக் கதிரின் ஒளியென்னும் அழகுப் பெயரைத் தாங்கிநலம் சொந்த மாகப் பெருக்கி முன்னாள் தூயசைவம் தமிழ்தழைக்க வந்த கதிரை வேற்பிள்ளை கருத்தை யறிந்து மற்றவர்தம் சிந்தைப் பெருமை உணர்ந்துபுகழ் தேக்கும் ஒருபத் திரம்கண்டேன்

கையால் நூற்ற நூலுடையைக் கதரென் றியாங்கள் புகழ்ந்து ரைப்போம்
மெய்யால் வருந்தும் உழைப்பிற்கு மேன்மை உண்டு கதிரொளி யாம்

செய்ய பேர்கொள் பத்திரிகை சீரார் கையெ முத்தினிலே ஐய தாகி விளங்குதலை அறிந்தேன் உவகை செறிந்தேனே

இனிய மலரை இனிக் கொணரும் எண்ணத் துடனே அன்பர்கள் நனிநல் முயற்சி செய்கின்றார்; நல்லோர் கதிரை வேற்பிள்ளை தனிச்சீ ரோதி வாழ்த்திவரு தன்மை யாளர் இவர்முயற்சி இனியும் ஒங்கிச் சிறக்கவென்றே இயம்பி வாழ்த்திப் புகழ்கின்றேன்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்வாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் — நல்ல ஆதினம் நல்கிய நல்லுரை

கதிரொளி கண்டேன்
ஆனந்தம் கொண்டேன்
கதிரொளி இருள் போக்குவது போல
கதிரொளியாம் இச் சஞ்சிகையும்
அக இருள் போக்கும்
வாழ்க கதிரொளி

திருப்பூங்குடி அன்புக்கடல் வி. வி. கே, ஆறுமுகம் அவர்கள் அருளிய அன்புரை

கதிரொளி கண்டேன் புதுமணம் வீச
நதிவரு பாலன் அதிலொரு கோலம்
பதியிலு யர்பதி தனிலுயர் கந்தவேல்
எதிலுமே இனிமை காணும் இனியன்

சைவ அபிவிருத்திக் கழகம் (மாவ நெல்ல) வழங்கிய ஆசியுரை

தாங்கள் கடந்த பல மாதங்களாக கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிட்டு வந்த “கதிரொளி” ஏடு 1976 சித்திரையில் சிறப்பு மலராக அச்சவாகன மேறி அழகாக வெளிவர இருப்பதறிந்து மகிழ்கின்றோம். தமிழ்ப் பெரியார் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் பெயர் கொண்டு விளங்கும் தங்கள் சனசமூக நிலையமும் அதன் தமிழ்ப் பணியும் பெரு வளர்வுபெற எமது கழகத்தின் சார்பாக மட்டற்ற மன மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்திப் பாராட்டுகிறோம்.

கே. கே. ரி. சர்மா
(செயலாளர்)

“சுதந்திரன்” வார இதழ் வாழ்த்துகின்றது:

.....குடத்திலிட்ட விளக்காக இருக்கும் எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்களது திறமையை ஓரளவு வெளிக் கொணர இக் கையெழுத்தேடுகள் துணை செய்கின்றன. மேலைப் புலோலி சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையத்தினர் வெளியிடும் “கதிரொளி” எனும் கைமுடியத்தேட்டின் பிரதிகளை அண்மையில் பார்த்தபோது பிரமித்துப் போனேன். இத்தனை திறமையா நம் இளைஞர்களுக்கு என்று எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்தேன்

ஈழநாடு நல்கிய இனிய வாழ்த்துரை:

.....“கதிரொளி” என்ற பெயரில் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையொன்றை சதாவதானி கதிரைவேற்றிள்ள சனசமூக நிலையத்தினர் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். அதன் பிரதிகளை நான் பார்த்தேன். திகைத்தேன்! இளைஞர்களின் ஆர்வத்தையும் திறமையையும் கண்டு வியந்தேன்.

இதன் ஆசிரியர் மு. ஆ. கந்தவேல் ஒரு துடிப்புள்ள இளைஞர். அதே வேகத்துடன் அவரைச் சார்ந்த இளைஞர்களும் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை ஏடு எடுத்துக் காட்டுகிறது...(12-10-1975)

தினகரன் தீட்டிய திஞ்சுவை விமர்சனம்:

.....செப்டெம்பர் 75 இதழில் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள “இணைந்த கரங்களுள் உயர்ந்த சமுதாயம் உருவாகிறது” என்ற அறிஞர் பொன் மொழியினை “கதிரொளி” உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆம்! ஊக்கமும், ஆர்வமும் உள்ள இளைஞர்களின் விடா முயற்சியால் வெளிவரும் “கதிரொளி” ஒளி மிகுந்த எதிர் காலத்தை நோக்கி இளம் சந்ததியினரை அழைத்துச் செல்கிறது..... (22-2-1976)

வீரகேசரி வாழ்த்துகிறது:

.....செய்திப் பத்திரிகைகள், இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டால்தான் ஒருவரின் எழுத்துத்திறன், ஒவியச் சிறப்பு வெளிப்படும் என்பதை கதிரொளி பொய்ப்பித்துவிட்டது என்றே கூற வேண்டும்..... (21-3-76)

“தமிழோசை” தரும் செய்தி:

.....இவ்வேட்டின் பல பகுதிகளில் கவிதைகள் சிறுவர் பகுதி, துணுக்குகள், கதைகள், மணி மொழிகள், திரட்டுக்கள் என்பன மாறிமாறி வந்து வாசகனை மயக்குமாறு ஒவியத்தின் வடிவங்களுடன் ஒளியின் ஆசிரியர் ஒன்றி நிற்கிறார்..... பங்குனி 76

(சஞ்சிகை, தினவேடு ஆகியவற்றில் வெளியான விமர்சனங்களை முழுமையாக அந்தந்த ஏடுகளிலேயே காணுக)

வார்த்தகக் கல்லூரி

பருத்தித்துறை.

இலங்கையில் தமிழ் சுருக்கெழுத்து

தட்டச்சின் ஆரம்பகர்த்தாவும்

கற்பித்தலின் (சுருக்-தட்டச்சு தமிழ் / ஆங்கிலம் உட்பட)

54 வருட அனுபவம் உடையவரும்

G/L, A/L (காலை மாலை) வார்த்தகம் கலை

விசேட வகுப்புகள் 30-4-76-க்குள்

தொடங்கவுள்ளார்.

வெளிநாடு செல்வோருக்கான சுருக்தட்டச்சு வகுப்பும் உண்டு.

விடுதி வசதியும் உண்டு.

5-5-76க்குப் பின் சேர்வோருக்கு கட்டணம் கூடுதலாக அறவிடப்படும்.

வார்த்தகக் கல்லூரி

பருத்தித்துறை.

உங்களுக்காகவே விற்பனைக்கு இருக்கின்றன.

கடந்தகால வினாவிடை

நோட்டீஸ் குறிப்புகள்

கணக்கியல் O-L	18/-	வார்த்தகமும் நிதியும் O-L, A-L	15/-
கணக்கியல் A-L	20/-	பொருளாதாரம் O-L, A-L	15/-
உயர் கணக்கியல் A-L	10/-	பிட்டன் சுருக்கெழுத்து	
வார்த்தகமும் நிதியும் O-L, A-L	15/-	(தமிழ்) i & ii	30/-
பொருளாதாரம் O-L, A-L	15/-	கணக்கியல் i & ii	20/-
வார்த்தக கணிதம் O-L	15/-		

இவற்றை எம்மிடமும் வார்த்தகக்கல்லூரி மன்றாலும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

—வே. வா. வேலுப்பிள்ளை

வார்த்தகக்கல்லூரி
பருத்தித்துறை.

With the Best Compliment
from

THEVY STORES

58, MARKET ROAD,
NEW TOWN,
ANURADHAPURA.

யூனெர்ரெட் ஸ்ரோர்ஸ்
&
புத்தகசாலை
பருத்தித்துறை

அரசாங்க கல்வித் திணைக்கள வெளியீடுகள்,
சமய இலக்கிய நூல்கள், வீரகேசரி வெளியீடுகள் மற்றும்
மாணவர்கட்கும் பாடசாலைக்கும் தேவையான உபகரணங்கள்

விசேட தின வாழ்த்து படல்கள்,
மொனிற்தர் அப்பியாசப் புத்தகங்கள்
உற்பத்தியாளர்கள்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

UNITED STORES
MAIN STREET — POINT PEDRO

அண்ணா

என்ற தமிழ்ச் சொத்து.

— கரிகாலன் —

***

“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்
எந்தையும் உடையோம் எங்குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் ணிலவில்
வென்றெறி முரசின் வேந்தர்
எம்குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே.”

பாரிமகளிர் அங்கவையும் சங்கவையும் கிலேசமுற்ற காட்சி
யைச் சித்தரிக்கிறது புறநானூறு. எம் நினைவுகள் தமிழகத்தின்
மீது படர்கின்றன. ஆங்கு அண்மைக் காலத்தில் அண்ணன்
அமைத்திட்ட ஆட்சி—அந்த ஆட்சியிலே தமிழ்த்தாய் திவ்விய
பொலிவுடன் பவ்வியமாகக் கொலுவீற்றிருந்த காட்சி - மன்னர்
வளர்த்த தமிழுக்கு அண்ணன் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் விழா
வெடுத்த மாட்சி சாமானியர்களான எளியவர்களின் ஆட்சியென்
பதற்கு இலட்சோபலட்சம் ஏழைகளின் புன்னகை கூறிய சாட்சி
சென்னை மாநிலத்திற்குத் “தமிழ் நாடு” எனப் பெயர் சூட்டி,
தமிழகத்தின் புத்தெழுச்சிக்கு அண்ணன் தந்த அத்தாட்சி இன்
னோரென்ன கவினுறு நினைவுகளெல்லாம் இன்று கலைந்துவிட்டன
அண்ணாவும் மறைந்து விட்டார்.

அர்த்தமுள்ளதா?

அவை கலைந்ததற்கான காரண காரியங்களை வாதிப்பது
ஈண்டு பொருத்தமற்றது. பல்லவ நாடு தந்த பகுத்தறிவுச் சிங்கம்
என்றும் - திராவிடர் தளபதி என்றும் - தென்னாட்டின் காந்தி
என்றும் - தமிழ்த்தாயின் தலைமகன் என்றும் பலவாறு தமிழ் கூறும்

நல்லுலகத்தால் போற்றிப் புனையப்பட்ட அண்ணாவின் பெயர் இன்றும் அர்த்தமுள்ளதுதானா என்பதைக் கூறுவதே இங்கு பொருத்தமானது.

தனியொரு சாதனை

ஓர் இனத்தின் இலக்கியத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இலக்கியவாதிகளை வரலாறு கண்டிருக்கிறது சமூகத்துறையில் செல்வாக்கைச் செலுத்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகளையும் அரசியல் வாழ்வை ஆக்கிரமித்திருந்த அரசியல் விற்பன்னர்களையும் உலகம் அறியும். கலைத்துறையில் கலங்கரை விளக்காக துலங்கிய கலைஞர்களைக் கண்டிருக்கிறோம். இவற்றிக்கு மேலாக உலகத்தின் சமூக, அரசியல், கலை, அறிவியல் துறைகளிலே, ஒவ்வொரு துறையிலும் தனித்தனியே தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய வெவ்வேறு தலைவர்களை சரித்திரம் சந்தித்திருக்கிறது. ஆனால் ஓர் இனத்தின் சமூக அரசியல் பொருளியல், கலை இலக்கிய வாழ்வுவென்று சொல்லப்படும் அத்தனை துறைகளிலும் ஒரு சேரத் தன் தனி செல்வாக்கை சிரஞ், சீவத்துவத்துடன் பொறித்து விட்ட தனியொரு தலைவனை வரலாறு ஒரேயொரு முறை தான் கண்டிருக்கிறது. இதைச் சாதித்த மானிடன் அறிஞர் அண்ணாவாகும்.

உதயசூரியன்

அண்ணாவின் பத்துறைப்பட்ட செல்வாக்கின் தாக்கம் தமிழ் நாட்டு மக்களை தழுவியதல்ல. பூமிப்பந்தின் பரப்பினிலே பற்பல நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கள் அனைவரும் இச் செல்வாக்கின் வயப்பட்டார்கள். கடல் கடந்த நாடுகளிலே அரசியல் அனாதைகளாக அல்லலுறுவது தான் தமிழ் மக்களின் தலையெழுத் தென்றாகி விட்டபின்னர், தமிழ் நாட்டிலிருந்து அண்ணா என்ற உதய சூரியன் பரப்பிய செல்வாக்குச் செங்கதர்களுக்கு அகிலத்தின் கோடிகளிலெல்லாம் அழுது கொண்டிருந்த தமிழர்கள் அனைவரும் ஆட்பட்டார்கள். அவர்கள் வாழ்வும் வழிமுறைகளும் அரசியலும், இலக்கியமும், பேச்சும், எழுத்தும், கலையும் கருத்துக்களும் காஞ்சிக் கருத்துக்களை மருவி உருவாகின. புரட்சி வேகத்தோடு புதியொரு தமிழ்த் தலைமுறையை உருவாக்கி தமிழ் வாழ்வின் திசையையே

திருப்பிவிட்ட அண்ணா! தமிழ் கூறும் நல்லுலகு வாழும் வரை
அர்த்தமுள்ளவயே. அவர் செலுத்தியிருந்த செல்வாக்கு சரித்திரம்
முள்ளவரை சாகுவதமானதே.

தனித்தத்துவம்

தமிழினத்தின் எழுச்சி - சமுதாய மறுமலர்ச்சி - பொரு
ளாதாரப்புரட்சி - என்ற மும்முனைத் தத்துவம் ஒன்றோடொன்று
முரண்பட்ட வாதமாகப் போதிக்கப்பட்டு வந்த தமிழ்நாட்டு
அரசியல் அரங்கில் முப்பொருளையும் இணைத்துத் தனியொரு தத்து
வம் தந்தார் வித்தகர் அண்ணா. வர்க்கப் போராட்டம் இனவெ
ழுச்சிப் போராட்டத்துடன் இணக்கமற்றதல்ல என்பதை நிறுவி
னார். மார்க்சிச சித்தாந்தங்கள் மக்கள் மன்றத்திற்கு எட்டக்கூடிய
தாக தர்க்கரீதியான விளக்கங்களைத் தந்தார். இதனால் பரம்ப
ரைச் சித்தாந்திகளை அரசியல் அரங்கில் விலாச மற்றவராக்கினார்.

தமிழ்ச் சொத்து

எழுச்சிப்பண் இசைக்கின்ற இனைய தலைமுறை யொன்று புதிய
உலகமொன்றைப் படைக்கவும் தமிழ் மக்களின் கண்ணீரைத்
துடைக்கவும் உறுதிபூண்டு புரட்சிப் பாதையிலே ஓட்டமும் நடையு
மாக செல்லுகிறதென்றால், இந்தப் புத்துணர்ச்சிக்கு ஊற்றுக்கண்
அண்ணாவே. இது இலங்கைக்கு மட்டும் டொருந்துவதல்ல. ஒடுக்கப்
பட்ட தமிழன் உலகில் எங்கெங்கு புரட்சிக்கொடி உயர்த்திலும்
அந்த உணர்ச்சியின் வித்து அண்ணா என்ற தமிழ்ச் சொத்தே.

செல்லம்ஸ்

119, பிரதானவீதி

ஏறூஷர்

உரிமையாளர்:

தீருமதி க. செல்லம்மா.

எம்மிடம்

* சுருட்டு

* புகையிலை

மற்றும்

சகல விதமான

சாய்ப்புச்

சாமான்களையும்

சகாயமான விலையில்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் 20-ம் நூற்றாண்டு நோக்கு

----- செல்வி க. இராஜலக்ஷ்மி -----

[சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை 69வது நினைவு விழ
கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாவது பரிசான
தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்ற கட்டுரை]

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஈழம் காலத்திற்குக்காலம் தன் பங்கைச் செலுத்தியதுடன் பலவகையிலே தமிழ் நாட்டிற்கே வழி காட்டியாகவும் விளங்கி வந்தது. தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த ஈழம், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் வளர்ந்து வந்துள்ளது வருகின்றது. கடல் கடந்த நாடுகளுள்ளே தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பல வழிகளிலும் முன்னின்று உழைத்தது ஈழமேயாகும்.

மேலை நாட்டவரின் தொடர்பினால் தமிழில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் வளர்ச்சியுறலாயின, அவற்றுள் புனைகதை இலக்கியம் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியது. புனைகதை இலக்கியத்தின் ஒரு பிரிவான சிறுகதை இலக்கியம் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பதாம் ஆண்டை ஒட்டித் தோன்றி வளர்கிறது. தமிழ்ச் சிறுகதைத் தந்தை எனப்படும் வ. வே. சு. ஐயரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் உத்திவகைகளிலும் சிறப்புற்றுப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது. கதைகளின் எண்ணிக்கையிலும் பொருள், கலை, அம்சங்களிலும், தரத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது.

தமிழ் சிறுகதை இலக்கியம் மணிக்கொடிக் காலத்தில் 'புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ரா. மௌனி போன்றோர் எழுத்தால் புதுப் பொலிவுடன் விளங்கிற்று. இதே காலத்தில் தற்கால உருவ உத்திவகைகளைக் கொண்ட சிறுகதைகள் எழலாயின. பிரித்தானியர் ஆட்சியால் இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றமும், கல்வி வளர்ச்சியும், மத்திய கால

வகுப்பினர் தோற்றமும் தமிழ்நாட்டு இலக்கியத் தாக்கமும், மேலை நாட்டுச் சிறுகதைகளின் பாதிப்பும் ஈழத்தில் சிறுகதைகள் தோன்றக் காரணங்கள் ஆயின.

1930-ம் ஆண்டையொட்டி ஈழத்திலும் தற்கால உருவ உத்தி முறைகளைக் கொண்ட சிறு கதைகள் எழலாயின ஈழத்துச் சிறு கதை முன்னோடிகளான சி. வைத்தியலிங்கம் இலங்கையர் கோன், சம்பந்தன் ஆகியோர் சிறப்பிக்கப்படுவர். தமிழ் நாட்டில் வ. வெ. சு. ஐயர் காலத்திற்கு முன்பே, பரமார்த்த குருகதை, வீரசாமிச் செட்டியாரின் விநோதரசமஞ்சரி, அபிநயக்கதைகள் போன்றவை காணப்பட்டன.

ஈழத்திலும் சந்தியாகோ, சந்திரவர்ணம்பிள்ளை, சுதாசிந்தாமணி என்னும் கதைத்தொகுதி, செ. சந்திரபால கணேசனின் நற்பவளத்திரட்டு என்பவை விளங்கின. எனினும் தற்கால உருவ உத்திகளுடன் கூடிய சிறுகதைகளாக அவை கொள்ளப்படுவதில்லை. தமிழ் நாட்டைப் போல இங்கும் நாவல் இலக்கியம் முதலில் தோன்றியது. அதனை அடுத்தே சிறுகதை இலக்கியம் தோன்றியது. தற்கால உருவ உத்திகளோடு கூடிய கலாபூர்வமான சிறுகதைகளை முதலில் எழுதியோர் சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தர், ஆகியோர் சோ. சிவபாதசுந்தரம் போன்றோரும் சிறுகதை இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட போதும் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட மூவரும் சிறுகதை எழுதிய காலம் தமிழ் நாட்டில் மணிக்கொடிப் பத்திரிகை மூலம் சிறுகதைத் துறையில் பல பரிசோதனைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலமாகும்.

மணிக்கொடி எழுத்தாளரில் கு. ப. ரா., மௌனி, சிதம்பர கப்பிரமணியம் ஆகியோரது எழுத்துக்களின் தாக்கமே ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளைப் பாதித்துள்ளதை அவர்களின் கட்டுரைகள் மூலம் அவதானிக்க முடியும். குறிப்பாக சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன் ஆகியோர் ஆக்கங்களில் கு. ப. ரா. வின் எழுத்தின் நேரடித் தாக்கத்தையும் சம்பந்தன் கதைகளில் மௌனியின் கதைச்சாடலையும் காணலாம். இவர்களது கதைகளுக்கு தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளான கலைமகள் கிராம ஊழியன் போன்றனவும் ஈழத்துப் பத்திரிகையான ஈழகேசரியும் இடம் அளித்தன. இம் மூவர் கதைகளிலும் ஈழத்தின் பழைய சம்பவங்களும் அதன் கருத்தும், காதல் விடயங்களும் மன உவசங்களும், ஆண் பெண் உறவு

நிலையும் அக உணர்வுப் போராட்டமும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. வைத்தியலிங்கத்தின் கதைகளில் நிறைவேறு ஆசைகள், உடைந்த மனோரதங்கள், தீய்ந்த காதல்கள் ஆகியனவே அதிகம் இடம் பெறுகின்றன. தமது கதைப் பொருளுக்கேற்ப இலக்கணவழுவற்ற மென்மையான எளிமையான நடையையும் சோகச் சுவையையும் கையாண்டு கிராமப்புறச் சூழ்நிலைகளையும் இயற்கை வர்ணனைகளையும் கதையின் சிறப்பிற்கு ஊறு ஏற்படாது. அழகுற அமைத்து காவியரசனைப் பாங்குடன் கலைப்பண்பு உள்ள கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

ஆண் பெண் உறவு நிலையில் ஏற்படும் மனவுணர்வுகளைச் சித்தரிப்பதில் இலங்கையர்கோன் வல்லவர். அவர்களின் கதைகள் பலவற்றில் ஆண், பெண் உறவு நிலையில் ஏற்படும் இன்பச் சுவையே மேலோங்கி உளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையேயும், மீனவர் விவசாயிகள் போன்றோரிடமும் எழுத்தாளர் தோன்றிப் புதிய பார்வையுடன் தம் தம் வகுப்பினரின் வாழ்வுக் கஷ்டங்களையும், அபிவிருத்திகளையும் சிறந்த முறையிலே தம் கதையிலே பிரதிபலித்துக் காட்டினார். 1950-இலிருந்து சிறுசதை எழுத முற்பட்டவர்களில் செ. சுணேசலிங்கம், எஸ். பொன்னுத்தரை, டொமினிக் ஜீவா, என். கே. டானியல், ரகுநாதன், சிற்பி, பித்தன், சில்லையூர் செல்வராஜன் காவலூர் இராசதுரை, அ. முத்துலிங்கம் நகுலன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 1960-ம் ஆண்டையடுத்து எழுதத் தொடங்கியவர்களில் பவானி செ. கதிர்காமநாதன், யோகநாதன், மு. தனையசிங்கம் நந்தி, குந்தவை' பெனடிக்பாலன் க. சதாசிவம் கே. வி. நடராஜன் திக்குவெல்லைக்கமால் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் குறுகிய ஒரு வட்டத்தினுள் நில்லாது யாழ், மட்டு கர், திருமலை மலையகம், போன்ற இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் வாழும் மக்களின் பிரச்சினைகளை அவ்வப் பிரதேச மண்வாசனையுடன் சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளனர். மாடி வீட்டுத்தனவான்களையும் அவர்களின் காதல்லைகளையும், சித்தரிப்பதை விடுத்து ஏழைகளையும் எச்சில் இலைக்காக நாயுடன் போராடும் மனிதக் கும்பல்களையும் கொச்சிக்கடைக் கூலிகளையும் விவசாயிகளையும் விளம்பரங் காவிகளையும் மூட்டை தூக்கிப் பிழைக்கும் சிறுவர்களையும், வறுமையின் கொடுமையால் உயிர் துறப்போரையும் உடலை விற்போர்களையும் கதாபாத்திரங்களாக்கி கதைகள் புனைந்தனர்.

தமிழ் நாட்டில் புதுமைப்பித்தன், விந்தன், ரகுநாதன், ஜெயகாந்தன், நீலபத்மனாபன் போன்றோர் எவ்விதம் தம் கதைகளில் சமுதாயத்தின் பல்வகைப்பட்ட பிரச்சனைகளை ஆழமாக

வும் கூர்மையாகவும் நோக்கிச் சித்தரித்தார்களோ அதே போன்று ஈழத்திலும் மேற்குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் பலர் தம் கதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

ஈழத்தவர், வரலாற்றுச் சம்பவங்களை மையமாக்கிக் கதைகள் எழுதியபோதும் அவற்றில் குறிப்பிடத் தகுந்த வெற்றியை ஈட்டவில்லை. மனித மனக் குகையின் பல வகைப்பட்ட நிலைகளையும் தெளிவாகச் சித்தரிக்கும் சம்பந்தன் தன் கதையில் நிகழ்ச்சிகளிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சித் தொடர்பாகத் தோன்றும் உணர்ச்சி நிலைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். இலக்கணவழுவற்ற எளிய நடையில் வடமொழிச்சொல் கலந்து கதை எழுதியுள்ளார். அவரின் கதைகள் ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்டு இந்தியப் பண்பை உணர்த்தும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளான இம்மூவரும் சிறுகதையின் உருவ அமைப்பிற்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைக் கதையினுள்ள டக்கத்திற்குக் கொடுக்கவில்லை. தாம் வாழும் சமுதாயத்தின் பல பிரச்சனைகளையும் கூர்ந்து நோக்கி கதைகளாக்காவிடினும் சிறுகதையின் முக்கிய பண்பான ஒருமைப்பாட்டையும், இறுக்கமான கட்டுக்கோப்பையும், செட்டான உருவத்தையும் சிதைக்காவண்ணம் கலைப்பொலிவுகொண்ட சிறந்த கதைகளை எழுதியுள்ளனர் இவ்வகையில் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளான இம்மூவரும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றனர்.

சிறுகதை உருவ அமைப்பிற்கு இவர்கள் தொண்டு சிறப்பானது. 1940ற்குப் பின் ஈழத்துச் சிறுகதை உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் சிறப்படையத் தொடங்கியதுடன் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. குறிப்பாகச் சிறுகதை கருத்தாழம் மிக்கனவாக விளங்கத் தொடங்கியதுடன் எண்ணிக்கையிலும் பெருகியது. ஈழத்தைக் களமாகக்கொண்டு ஈழ மக்களின் எண்ணங்கள், சமுதாயத்தின் பல்வகைப் பிரச்சினைகள், சமுபொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின. இத்தகைய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் நாட்டின் மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைகளும், காந்திய நோக்கும் உரமுட்டின மணிக் கொடியும் அதனைத் தொடர்ந்து வெளியான கிராம ஊழியன், கலாமோகினி, சூரூவளி, பாரததேவி போன்ற இலக்கியப் பத்திரிகைகளும் சிறுகதைத் துறையில் நடத்திய பரிசீலனைகளும், தாக்கமும் உந்து சக்தியாக விளங்கின.

மணிக்கொடியின் தாக்கத்தாலும், தமிழ் நாட்டின் மறு மலர்ச்சிச் சிந்தனைகளாலும், காந்தியக் கொள்கைகளாலும். கவரப்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர் ஈழத்து இலக்கியப் போக்கிலும் மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைகளைப் பாய்ச்சினர். அ. செ. முருகானந்தன், தி. ச. வரதராசன் முயற்சியால் 1943ல் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச் சங்க முயற்சியால் 1945ல் ஈழத்து மணிக்கொடி எனப் பலராலும் அழைக்கப்படும் மறுமலர்ச்சிப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அ. செ. முருகானந்தன், தி. ச. வரதராசன் ஆகியோரைக் கொண்டு வெளியான மறுமலர்ச்சிப் பத்திரிகை ஓரவருட காலத்திலேயே தனது ஆயுளை முடித்த போதிலும் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பிடத் தக்கபணியாற்றியுள்ளது.

மறுமலர்ச்சிப் பத்திரிகை பழமை மட்டும் போற்றுவோரதும், பண்டிதமனம் உடையோரதும், வித்துவக் காய்ச்சல் கொண்டோரதும் எதிர்ப்பை முறியடித்துக் காலத்திற்கு ஒவ்வாப் பழைய மரபை நீக்கியும், புதிய கொள்கைகளையும், மறுமலர்ச்சிக் கருத்தையும் வரவேற்றும், இலட்சிய வேகத்திற்கும், இலக்கிய வேட்கைக்கும் முக்கியமளித்தும் வெளிவந்தது. ஈழகேசரிப் பத்திரிகை சோ. சிவபாதசுந்தரம் போன்றோரின் முயற்சியால் 1940ல் புனைகதை இலக்கியம் போன்ற தற்காலவகைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தொடங்கியது. ஈழத்து எழுத்தாளர் பலரின் ஆக்கத்திற்கு இடமளித்தது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளின் விளைவாக ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் புதிய பரம்பரை தோன்றியது.

1940ற்குப் பின் சிறுகதை எழுத்தத் தொடங்கியவர்களுள் அ. செ. மு. வரதர், இராசரத்தினம், அ. ந. கந்தசாமி, சு. வேலுப்பிள்ளை, கனகசெந்திநாதன், சு. நல்லையா, தாளையடி சபாரத்தினம், சொக்கன் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். 1940-ற்குப் பின் இருந்து எழுத ஆரம்பித்த பலரின் கதைகளில் காதல் விடயங்களும், அகவுணர்வுப் போராட்டங்களும், புராணம், வரலாறு, இதிகாசம் ஆகியவற்றின் சம்பவங்களும் முக்கியத்துவ மிழந்து சமுதாயத்தின் பல்வகைப்பட்ட பிரச்சனைகளும் இடம் பெறத் தொடங்கின. சமுதாய உணர்வும், சமுதாய நல ஈடுபாடும் அழுத்தம் பெறத்தொடங்கின. முருகானந்தன், கந்தசாமி வரதர், கனகசெந்திநாதன் போன்றோர். தாம் வாழும் சமுதாயத்துடன் இணைந்துநின்று சமுதாயப் பிரச்சனையை நேச பாவத்துடன் நோக்கியதுடன் சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சிறுகதை இலக்கியத்தையும் ஒரு கருவியாகப் பயன்

படுத்த முனைந்தனர். இவ்வகையில் இவர்களுட் பலவகையிலும்
அ. செ. முருகானந்தம் முன்னோடியாக உள்ளார்.

தமிழில் தற்போது வெளியாகும் கதைகளைப் பார்த்தால்
தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர் எல்லோரும் காதலர்கள் அவர்கள்
காதலித்து ஏமாற்றமும், துன்பமும் அடைந்து இறந்து போவ
தைத்தவிர வேறு தொழில் இல்லை என்றுவிளங்குகிறது. இப்போது
எம் தமிழர்க்குச் சொல்லிக் கொடுக்க எவ்வளவோ உண்டு. நாட்
டின் வறுமை, துன்பம் தனவந்தரின் டம்பி வாழ்க்கை இவற்றில்
ஏற்பட்ட புரட்சி என்பன எங்கள் உள்ளங்களை எங்கேயோ எந்
தனையோ மைல்களுக்கப்பால் கூட வந்து தாக்கவில்லையா இப்
போது தமிழ் மொழியில் உள்ள குறை இதுதான். பொதுசன
சீர்திருத்தத்திற்கு ஏற்ற சொந்தக் கதைகள் குறைவு. பொழுது
போக்கிற்கு ஏற்ற கதைகள் உண்டு. இனி அவற்றிற்கு முற்றுப்
புள்ளி வைத்துவிட்டுத் தமிழ் நாட்டை அப்படியே காட்டும்
வறுமை, துன்பம் முதலியவற்றை உணர்ச்சியூட்டக் கூடிய முறை
யில் சித்தரிக்கும் இலட்சியக் கதைகளைப் பெருக்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டில் புதுமைப்பித்தன், விந்தன், ரகுநாதன்,
ராதாரமணன், ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி, போன்றோர்.
சமூக பொருளாதார, சமுதாய சீர்கேடுகளைத் தம் கதைகளில்
எடுத்துக் காட்டியது போல் அ. செ. முருகானந்தம், அ. ந. கந்
தசாமி, வரதர், இராசரத்தினம், கனகசெந்திநாதன் போன்றோ
ரும் ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்டு சமூகப் பிரச்சனைகளையும்
சீர்திருத்தக் கருத்தையும் வைத்துக் கதைகள் எழுதியதுடன்
பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கையாண்டு பிரதேச மண் வாசனை
யுடன் தம் ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளார்கள். மேற்குறிப்பிட்டவர்
களது கதைகள் பலவற்றில் சமுதாய சீர்கேடுகளும், அவை நீக்க
வேண்டிய அவசியமும், காலப்போக்கிற்கேற்ப சமுதாயப் பழக்க
வழக்கங்கள் தளர்ந்து மாற்றமடைந்து வரும் நிலைமைகளும்,
பழமைக்கும், புதுமைக்கும் இடையில் நிகழும் டோராட்டங்ஸளும்
முரண்பாடுகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

முருகானந்தம், கந்தசாமி, வரதர் போன்றோர் சிறுகதை
யின் உள்ளடக்கத்தில் கூடிய கவனம் செலுத்தியது போல
உருவக் உத்தி அமைப்பில் பல பரிசீலனைகளைக் கையாண்டு சிற
ந்த கதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனர், இராசரத்தினம் கிழக்
கதிலங்கையைக் களமாக்கி மக்களின் பிரச்சனைகளைப் பிரதிபலிக்கும்

வகையில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கையாண்டு சிறு கதை எழுதியுள்ளார். தாழையடி சபாரத்தினத்தின் கதையில் கல்கியின் எழுத்தின் ஆதிக்கம் பரக்கக்காணப்படுகிறது.

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் நிகழவில்லை. 1956 யை ஒட்டியே இலங்கையின் அரசியல் சமூக பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. தேசியமயக் கொள்கை அமுலாக்கப்பட்டது. மொழி உணர்ச்சியும், இன உணர்ச்சியும் தீவிரமடைந்தன. அரசியலில் இடதுசாரிகளின் செல்வாக்கு அதிகரிக்கலாயிற்று. பொதுவுடமைக் கொள்கையும், சோஷலிச சிந்தனைகளும் செல்வாக்குப்பெறத் தொடங்கின. சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் மக்கள் மிகுதியாக உணரத் தலைப்பட்டனர். வர்க்க முரண்பாடு தீவிரமடைந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டிலும் செல்வாக்குடன் விளங்கியது. மு. க வின் செல்வாக்கும் 1954ல் ஏற்பட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் ஆரம்பமும், உலக அரங்கில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மாற்றமும் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில், திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தின. புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமானது. இத்தகைய மாற்றத்துக்கு மேலும் உரமூட்டும் வகையில் தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர் சிலரும், பத்திரிகைகள் சிலவும் காட்டிய அலட்சிய மனோபாவமான கூற்றுக்களும் புறக்கணிப்பும் அமைந்தன.

தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளரான பகீரதன், ஜெயகாந்தன், போன்றோர்களின் ஈழத்து ஆக்கங்கள் பற்றிய கூற்றுக்களும், உபதேசங்களும் ஈழத்தில் எழுத்தாளர்களிடையே பெரும் புயலைக் கிளப்பின. இத்தகைய சூழ்நிலைகளால் ஈழத்திற்கென்ற தனித்துவ பாரம்பரிய உணர்வு அழுத்தம் பெற்றது. 1960ற்குப் பின் பல்கலைக் கழகம் வரை சுய மொழிக் கல்வி விருத்தியடைந்ததைத் தொடர்ந்து பல்கலைக் கழகத்திலும் சிறு கதை இலக்கிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல்கலைக் கழக இளைஞர் எழுதிய சிறுகதைகள் கதைப் பூங்கா, விண்ணும் மண்ணும், யுகம், காலத்தின் குரல், தரிசனம், போன்ற தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன. 1950ற்குப் பின் 1960ல் மலையகத்தில் இளைஞர் பலர் ஆக்கஇலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். ஆக்கங்களில் மலையக மக்களின் மனக் குமுறலும், வர்க்க போராட்ட உணர்வும், ஏறாத்தாழ்வற்ற புதியதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பும் மேலே நங்கக் காணப்பட்டுளது. மலைமுரசு, சாயல், செய்தி போன்ற சஞ்சிகைகளும், வீரகேசரி போன்ற நாள் இதழ்களும் மலையகச் சிறு கதை வளர்ச்சிக்கு உதவின.

மலையக இளைஞர் கதைகள் "கதைக் கவிஞர்" என்னும் தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டன. மலையகத்தைச் சேர்ந்த சிறு கதை எழுதாளர்களான திருச்செந்தூரன், என். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத் தையோசெப், பன்னீர்ச்செல்வன், மலரன்பன், பெண்டிக் பாலன், மலைச்செல்வன், பூரணி, நூரணி சண்முக நாதன் போன்றோர் தரமான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

மேலும் இக்காலச் சிறு கதை வளர்ச்சிக்குப் பத்திரிகைகளும் பணியாற்றி வருகின்றன. 1950ற்குப் பின் தமிழ் நாட்டில் வெளிவரும் சாந்தி, சரஸ்வதி, தாமரை, தீபம், மனிதன் போன்ற பத்திரிகைகள் புதிய சிறு கதை எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவித்தது. ஈழத்திலும் பாட்டாளி, பாரதி, தினகரன், வீரகேசரி, மல்லிகை, சளவி, பூரணி, தமிழமுது, விவேகி, இளம்பிறை போன்ற ஏடுகள் புதிய சிறு கதை எழுத்தாளரைத் தோற்றுவித்ததுடன் சிறு கதை பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைக்கு இடமளித்தும், பிற மொழிக் கதையை மொழி பெயர்த்தும், போட்டிகளை நடத்தியும் சிறு கதை வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்து வருகின்றன. பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றி இக்காலப் பகுதியில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் சங்கமும் கருத்தரங்குகளும் புனைகதை விமர்சனங்களும், வாசகரின் ஆதரவும் புனை கதை இலக்கியத்தைத் தக்க முறையில் வளர்ச்சி அடையச் செய்யலாயின.

1950தையடுத்து எழுதப்பட்ட கதைகள் ஆழமாக நோக்கப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். கதைப் பொருளில் விரிவையும் அடிப்படையான கருத்து மாற்றங்களையும் காணமுடிகிறது. காலத்தின் தேவைக்கேற்பனவாகவும், காலத்தின் குரலாகவும், இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதாரம், சமூகம் ஆகிய துறைகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களையும், பிரச்சினைகளையும், பிழிதிபலிப்பனவாகவும், இலங்கை மக்கள் வாழ்க்கையையும், போராட்ட வளர்ச்சியைக் காட்டுவனவாகவும், சமுதாயமாற்றத்தைத் துரிதப்படுத்துபவையாகவும், எழுச்சியுறும் புதிய சமுதாயத்தை வரவேற்கும் பாங்கினராகவும் இக்காலச் சிறுகதைகள் உள்ளன.

பொதுவாக தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க ஈழத்தின் சிறு கதைகள் உள்ளடக்கத்திலும், சமூக பொருளாதார நோக்கிலும்

இன்று மேலோங்கி வருகின்றன, என்பதை ஈழத்து விமர்சகர்கள் மட்டுமன்றித் தமிழ் நாட்டினரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சிறுகதை எழுத்தாளரால் கையாளப்பட்ட உருவ அமைதியும், உத்திவகைகளும், கனமான பொருளும் தமிழ் சிறுகதையில் ஈழத்துக்கும் முக்கிய பங்கினைத் தந்துதவின. இலக்கிய நோக்கிலும் ஈழத்து எழுத்தாளர் சிலர் கூடிய கவனம் செலுத்தியுள்ளனர், ஆயினும் இதுவே ஈழத்துச் சிறுகதை உச்சம் எனக் கூறமுடியாது. சிலரின் கதைகளில் கருத்துப் பிரசாரமும், கொள்கைப் பிரசாரமும் வேகம் பெற்றிருக்குமளவிற்குக் கலையச்சம் சிறப்புற்றுக் காணவில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. சமுதாயப் பிரச்சனைகள் கூர்மையாகவும், ஆழமாகவும் நோக்கப்படல் வேண்டும். சொற் செறிவும், கருத்தாழமும், உயர்ந்த சிருஷ்டி உத்திகளும், கலைவளமும், ஆளுகை மிக்க நடையும். உயிர்த்துடிப்பும், புதுமையும் கொண்ட கதைகள் மேன் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

கதிரைவேற்பிள்ளை நூல் நிலையத்தினருக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள் !

க. வல்லிபுரம் அன் கோ.

கச்சேரி வீதி,

*

அனாராதபுரம்

307

கிளைகள் :

(1) க. வல்லிபுரம் அன் கோ

ஆபரணமாளிகை

வவுனியா

326

(3) ஸ்ரீமுருகன் தியேட்டர், வவுனியா

(2) வல்லிபுரம் அச்சகம், வவுனியா

With the
Best Compliment
from

**BUHARY
TEXTILES**

MAIN STREET
POINT PEDRO

கதிரொளிக்கு !

எமது

வாழ்த்துக்கள் !

என்றும்

பொலிக.

மயிலன் பேக்கரி

உரிமையாளர் : நாகராசா

வியாபாரிமுலை,

பருத்தித்துறை.

- ★ கல்யாண வைபவத்தி
ற்குரியபட்டுடைகள்
- ★ சகலவித புடவைத்
தினுசுகள்
- ★ நாகரீக நைலோன்
டெக்ரோன் சேட்
வகைகள்

- ★ நெடிமேட் ஆடைகள்
பெற

நம்பிக்கையான டூடம்

**மோடோர்ஸ்
ரெக்ஸ்ரைல்**

பிரதான வீதி
பருத்தித்துறை

உங்கள் குழந்தைகளின்

கல்விக்கு

உத்தரவாதம்

அளிப்பவர்கள்

நாங்கள் மட்டுமே.

தொடர்பு முகவரி:

சதாவதாரி கதிரைவேற்பிள்ளை

கல்வி நிலையம்

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை

சனசமூக நிலையம்

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை
வீதி

தம்பசிட்டி,

பருத்தித்துறை.

கதிரொளி எங்கும் பரவ எமது வாழ்த்துக்கள்!

மூ்காந்தம் சகோதரிகளின்

வழுஷார்

கலா நிலையம்

பரத நாட்டியம் முறைப்படி பயில விரும்புனோரின் வசதி கருதி
கொழும்பில் பல்வேறு பரகங்களிலும், அயலூர்களிலும்
கிளைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

விபரங்களுக்கு :

60, இராஜசிங்க வீதி,

கொழும்பு - 6

82053

தமிழ் உலகில்
முதன்முதல் வெளிவந்ததும் அறிஞர் அன்பும், ஆதரவும்,
ஆசையும் பெற்று உங்கள் இடங்களில் மங்கள் சூரியகை
என்றும் விளங்குவது

★ மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலண்டர் ★
அழகே உருவான

★ மெய்கண்டான் டயரிகள் ★
(விரும்பிய உருவ அமைப்பில் நீங்கள் டயரிகளை தெரிவு செய்து
கொள்ளலாம்.)

★ மெய்கண்டான் அச்சகம் லிமிட்டெட் ★
161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
போன்: 29345

கிளை: ஸ்ரான்லி ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

கதிரொளி சிறப்புடன் வெளிவர
எமது வாழ்த்துக்கள் !

★ உள்ளூர் விளை பொருட்கள்

★ கைத்தொழில் பொருட்கள்

விற்பனையாளர்:

மு. முத்தையாபிள்ளை

105, 5-ம் குறுக்குத் தெரு, 6, மூலகதிரேசன் வீதி,
புறக்கோட்டை.

25193 &
20575

கிளை:

இன்றநாசனல் ஸ்ரோர்ஸ்

32, சென்னோன்ஸ் வீதி,

புறக்கோட்டை.

22126

ஈழத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் தமிழரும். சில கறிப்புகள்

:: (ஆ. தேவராசன்) ::

முன்னுரை

ஈழ நாட்டிலே தமிழர் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து, இந் நாட்டின் நாகரிக நிலைகள் பலவற்றிற்குப் பல்வேறு அளவுகளிலே காலந்தோறும் தொண்டாற்றி வந்துள்ளனர் புராதன இலங்கையிலே தமிழர் வாழ்ந்ததற்கு. இலங்கையிற் கிடைத்துள்ள காலத்தால் முந்திய பிராமிக் கல்வெட்டுகள், பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள், மகாவமிசம் போன்ற நூல்கள் முதலியன சான்று பசுருவன. இவற்றுள் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் சில தரும் சான்றுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளும், அவற்றுடன் தொடர்பான சிலவுமே இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படும்.

காலத்தால் மிகப்பழைய கல்வெட்டுகள் எனக் கருதப்படும் இரண்டு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள பிச்சாண்டி என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.¹ புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள பல தமிழ் ஊர்ப் பெயர்கள் சிங்கள மரபுக்கு ஏற்பவும் திரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனைவிழுந்தான் பன்னிரண்டாம் (கட்டை) பொன்பரப்பி, மருதங்குழி, குடாருப்பு போன்ற இடப் பெயர்கள். ஆனைவிழுந்தாவ. பன்னிரண்டாவ் பொம்பரிப்பு, மருதங்குழிய கூத்தாரிப்பு என வழங்கப்படுவது போலவே பிச்சாண்டி என்ற இடப் பெயரும் பிச்சாண்டியாவ எனத் திரிக்கப்பட்டமை நோக்கற்பாலது,

குறிப்பு:

இக்கட்டுரை 1975 ஆண்டு சனவரி 3-ம் 4-ம் திகதிகளில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ் வளாகத்தில் யாழ் தொல் பொருளியல் கழக ஆதரவில் பேராதனை வளாகத்தின் அன்றைய தலைவர் பேராசிரியர் பி. ஈ. ஈ. பெர்னாண்டோ அவர்கள் தலைமையில் நடந்த மூன்றாவது தென்னாசிய சாசனவியல் மகாநாட்டில் படிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை.

1. 1. விளக்கம்:

குறித்த பிச்சாண்டிக் கல்வெட்டுகள் இரண்டும்² (எண் 2.1059 1060) தேவநம்பியதீசனைக் குறிப்பதுடன் கோபுதி என்ற பிராமணன் அவனது ஆசிரியனாகவும் மருத்துவனாகவும் இருந்தானெனவும் கூறுகின்றன.³ அக் காலத்தில் பிராமணர்கள் அரசவையிலும் மிகச் செல்வாக்கான பதவிகளை வகித்தனர்⁴ தேவநம்பியதீசன் அனுராதபுரத்தை ஆண்ட சிறந்த சிவநேசச் செல்வரான பந்து காபயனின் பேரன் என்பதும், இலங்கையில் முதன் முதலில் இந்து சமயத்திலிருந்து பௌத்த மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யப்பட்ட அரசன் என்பதும் வரலாற்று உண்மை, அக்கையை அரசனின் ஆசாடாகவும், மருத்துவனாகவும், அரசிடல் ஆலோசகர்களாகவும் பிராமணர் இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. மேலும் பிராமணர்களில் ஒரு சாரார் பௌத்தராகவும் இருந்தனர்.

1. 2 தேவநம்பிய

தேவநம்பிய என்பது அசோகப் பேரன் காலத்தில் பௌத்த மதத்தினைப் பரப்பிய அரசர்கள் வழங்கிய விருதுப் பெயராகும்.⁵ இது மௌரிய அரச பரம்பரையில் நிலவிய வழக்கு.⁶ மகிந்த தேரரிடமிருந்து பௌத்த போதனைகளை ஏற்று அதனைத் திறம்படச் செயற்படுத்திய தீசமன்னனும் தேவநம்பியதீசன் என்ற விருதுப் பெயரைத் தரித்துக் கொண்டான். இம் மன்னனது சொந்தப் பெயர் தீசன்.

1. 3 தீசன் (திஸ்ஸ)

தீசன் என்ற பெயர் தமிழ் மக்களிடையே அக் காலத்தில் வழங்கியதை அனுராதபுரத் தமிழ் வீட்டார் படிக்கல் டெட்டும் திகவாபி கல்வெட்டும் குறிக்கின்றன. திகவாபி கல்வெட்டும் குறிக்கின்றன.⁸ தீச (திஸ்ஸ) என்பது அண்ணாளுக்கும், பெண்ணாளுக்கும், வழங்கிய பெயராகும். முன்னைய கல்வெட்டில் ஆணுக்கும், பின்னைய கல்வெட்டில் பெண்ணுக்கும் இப் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இனரீதியாக இருவரும் திபாவிடர் என்றே குறிக்கப்படுகின்றனர் “தமேத” என்ற சொல் இதை நிரூபிக்கின்றது

1.4 திஸ்ஸ – திசைய (ன்)

திஸ்ஸ என்று வழங்கப்படும் பெயர் சில இடங்களில் திசைய என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இராஜகல கல்வெட்டுகளிலும்.⁹ எண்: 424, 426, 427 கல்வெட்டுகள் விகாரைக் கல்வெட்டுகள்.¹⁰ 1018 முதல் 1023 வரை யானவைகளிலும் “திசைய” (ன்) என்ற

பெயரையே காணமுடிகிறது. “திசையன்” என்ற தமிழ்ப் பெயரே. ¹¹ தீசன், திஸ்ஸ என்று மருவியிருக்கலாம்.

(2) உத்தியன்:

தேவநம்பியதீசனுக்குப் பின்னர் அவனது தம்பியான உத்தியன் பதவியேற்று பத்து ஆண்டுகள் அரசு செலுத்தினான். ¹² மிகிந்தலைக் கல்வெட்டுகளே உத்தியனைக் குறிக்கும் பழைய கல்வெட்டுக்களாகும். ¹³ மிகிந்தலைக் கல்வெட்டுக்களில் எண் 34, 46, 47, அவன் “உதி” என்றே குறிக்கப்படுகிறான்.

பெரிய புளியங்குளம் கல்வெட்டுகளில் அவன் “உதி” என்றே குறிக்கப்படுகிறான். எனவே “உதியன்” என்ற பெயரே உத்தியன் எனவும் வழங்கிற்று எனவும் கருத இடமுண்டு. ஆனால் தக்க பிற சான்று கிடைக்கும் வரை திடமாகக் கூற முடியாது,

2. 2 மகிதன்:

மகிந்த தேரர் இலங்கைக்கு வந்து பௌத்த மதத்தைப் பரப்பினார் என்பதைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு ஒன்று இராஜகலை யில் உண்டு. இந்த கல்வெட்டில் (எண் 468) அவர் பெயர் “மகித” என்றே காணப்படுகின்றது. ¹⁴ இந்திய ஆலயங்களில் இவர் “மகேந்திரர்” எனக் குறிக்கப்படுகின்றார். ¹⁵ பிற்காலத்திய மகாவம்சம்தான் அவரை மகிந்த தேரர் என்று அழைக்கிறது ஒரே பெயர் பல்வேறு இடங்களில் சிறு சிறு வேறுபாடுகளை அடைந்திருப்பதும் நோக்கற்பாலது.

2, 3 இராமதத்தை—வருணதத்தை:

தேவநம்பியதீசனின் மனைவியாக இராமதத்தையும், அவனது சகோதரியான வருணத தையும் ¹⁶ மிகிந்தலைக் கல்வெட்டுகளில் (எண் 2, 32) குறிக்கப்படுகின்றனர். ¹⁷ தத்தை என முடிக்கின்ற பெண்பாற் பெயர்கள் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் காணப்படுகின்றன. தத்தை என்பது கிளியைக் குறிக்கும். இது தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழக்கிலிருந்தது. ¹⁷ (அ) சீவகசிந்தாமணியின் காப்பியத் தலைவியான காந்தருவதத்தை ¹⁸ பெருங்கதைக் காப்பியத்தலைவியான வாசவதத்தை ¹⁸ (1) ஜம்பன் மகனும் உறிரணியகசிபன் மனைவியுமான தத்தை ¹⁸ (2) ஆகியோர் பெயர்கள் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கன. எனவே, இராமதத்தையும் வருணதத்தையும், தமிழ்ப் பெண்களாக இருந்திருக்கலாம். வருண வணக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ் மக்களி

டையே நிலவியது 18 (அ) கடற்காலத் தெய்வமான வருணன் பற்றி அமைந்ததே வருணதத்தை என்ற பெயர். இராமாயணக் காப்பியத் தலைவன் இராமனை விதந்தேத்தும் மரபில் வந்ததே இராமதத்தை எனும் பெயராம். தத்தை என்ற பெயர் தத்தா என வடசொல்லடியாகவும் வந்ததாகலாம். 18 (ஆ)

4. உதியன் என்ற பெயரில் ஒரு சேரமன்னன் டசுழ்பேற்று விளங்கினான். இவன் உதியன் சேரலாதன் என்பான். கி. பி. 131 அளவில் இவன் ஆட்சி செலுத்தினான். 19. இவன் பெருஞ் சோற்று உதியன் சேரலாதன் என்று சங்க இலக்கியங்களில் அழைக்கப்பட்டான். அவனைப் பாரதப் போர் நிகழ்ந்த காலத்தவன் என்று சிலர் மயங்கியதை தற்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் மறுக்கின்றனர். 20 (அ) (ஆ)

உதியன் என்பது சேரமன்னர் பரம்பரையில் ஒரு தாயத்தினரைக் குறிக்குமென்றும் கருதப்படுகின்றது. கலைக் களஞ்சியத்திற் கூறப்பட்ட ள்ள கருத்து இங்கு நோக்கற்பாலது. 22

“பாரதப் போரில் இரு படைக்கும் உணவளித்த பெருஞ் சோற்றுதியஞ் சேரலாதனும் உதியஞ்சேரலும் இவனே என நினைக்கின்றனர். புறம் 2-ல் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரற் பாராட்டப் படுகின்றான். நற் 113-ல் இளங்கீரனார் புகழப்படுகின்றான். அகம் 65, 233-ல் இவன் கொடை இயல்புகளை மாமூலனார் கூறுகிறார். பதிற்றுப் பத்தில் முதற் பக்கத்திற்கு இவனே தலைவன் என்று நினைப்பதற்கு இடமுள்ளது. இமயவரமியன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனுக்கும் இவன் தந்தையென்பர் சேரநாட்டை யாண்ட இருதாயத்தாரர்சனான் உதியன் மரபினர் ஒரு சாரார் மற்றொரு தாயத்தினர் இரும்பொறை மரபினராவர்.” இதன் அடிப்படையில் பார்க்குமிடத்து உதியஞ் சேரல் தாயத்தினர் மரபு நீண்ட காலமாக இருந்திருக்கிறது என்பது சண்மூர்.

3 சேரமண்டலம் :

அசோக மன்னன் காலத்திலேயே சேரமண்டலம் சூகழ்ந்ததை அசோகன் கல்வெட்டுகள் எண் 2, 13 திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றன. அசோகனின் தூதுவர்கள் சேரநாட்டிலும் பெயற்பட்டனர். 22 எனவே அக்காலதில் அண்டை நாடான இலங்கையை சேரமன்னர் ஆண்டிருக்க முடியாது என்று கொள்ளமுடியாது.

3. 1 சேரநாட்டு மணமுறை:

ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்களுக்கு ஒரு பெண் வாழ்க்கைப்படும் திருமண முறை சேரநாட்டினருக்கும் உரியது. இதனை நாயர்முறை அல்லது முக்குவ முறை என்று கூறுவர் இந்த மணமுறை இலங்கையிலும் உண்டு. ²³ கண்டிப் பகுதியில் இவ் வழக்கம் இன்னும் உள்ளது. இது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலும் இலங்கையில் இருந்ததை திகவாபிக் கல்வெட்டு உறுதிப்படுத்துகின்றது. இந்தக் கல்வெட்டில் (எண் 480) திஸ்ஸா என்ற பெண் பெயரழிந்த ஒருவரின் மகன்களின் மனைவி என்று குறிக்கப்படுகிறாள். ²⁴ இந்தக் கல்வெட்டுச் சான்றும் மிகப் பழைய காலத்திலே கூட இலங்கையில் நிலவிய சேரத் தொடர்பை எடுத்துக் காட்டலாம். ஆனால் திடமாகக் கூறுதற்கு மேலும் சான்றுகள் தேவை.

3. 2 கண்ணகி விழா:

சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்து விழா நடத்திய போது இலங்கை மன்னன் முதலாவது கயவாகுவும் அங்கு சென்று பங்கு பற்றித் திரும்பினான். தனது இராச்சியத்திலும் இவ் விழாவை ஆண்டு தோறும் ஆடித்திங்களில் நடத்தினான் என ஈழத்திலுள்ள மரபொன்று கூறுகின்றது. ²⁵

3. 2 உரை பெறு கட்டுரை—ந 1

“அதுகேட்டுக் கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான்
நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகை கோட்ட முந்துறுத்தாங்கு
அரந்தை கெடுத்து வரந்தரு மிவளென ஆடித்திங்களகவையி
னாக்கோர் பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப
மழை வீற்றிருந்து வளம்பல பெருகிப் பிழையா விளையுள்
[நாடாயிற்று]”
சிலப்பதிகாரம் பக்கம்: ௧௮

எனச் சிலப்பதிகாரம் இந்தச் செய்தியைக் கூறுகிறது. இந்த வைபவமும் சேர நாட்டுடன் இலங்கை கொண்டிருந்த நெருங்கிய உறவைக் காட்டுகின்றது. ஆனால் இலங்கையிலே பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு அவ்வளவு பழமை வாய்ந்ததோ எனத் தற்கால ஆய்வாளர்கள் ஐயுறுகின்றனர். ²⁵ (அ)

3. 3. குட்டுவன்-குட்டன்:

சேரமன்னர்கள் சேரன் செங்குட்டுவன், புல்லானைச் செல் செழுகுட்டுவன் என்ற பெயர்களைப் பெற்றிருந்தனர் இலங்கை

யிலும் சிவகுட்டன் ²⁶ (எண் 243, 733, 821, 841) டேசிவ ²⁷ (எண் 215) சிவகுடக ²⁸ (எண் 633, 1001) என்ற பெயர்களைக் கொண்ட அக் காலக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன குட்டுவன் என்பதன் திரிபே குட்டன், குடக என்று கூறலாம். இன்றும் கேரள மக்கள் குட்டன், குட்டி என்று மூடியும் கெயர்களைக் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் காணலாம்.

3. 4 கஜபாகுவின் மருமகள்:

கஜபாகு (கி. பி. 135--145) இலங்கையை ஆண்ட மன்னன் இவனைப் பற்றிய ஒரு கல்வெட்டு மகாரத்தலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கல்வெட்டில் இவனுக்குப் பின்னர் ஆட்சி பீடத்திலேறியது இவனது மருமாள என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁹ இங்கு “மருமகள்” என்ற தூயதமிழ்ச்சொல்லே கையாளப்பட்டுள்ளது. எனவே கஜபாகு மன்னனுக்கும் திராவிடத் தொடர்பு ஏதோ வகையில் இருந்திருக்கலாம்.

3. 5 நான்கு நாட்டார் மாக்கோதைப் பள்ளி:

அனுராதபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நான்கு நாட்டார் தமிழ்க் கல்வெட்டு உள்ளது. இதன்படி இந்த வணிக கழகத்தினர் கட்டுவித்த பெளத்த பள்ளி மாக்கோதைப்பள்ளி என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. மாக்கோதை என்பது ஒரு சேர மன்னனின் பெயர். இப்பெயரைத் தாங்கிய பட்டணங்களும் தென்னிந்தியாவின் மேற்குக் கரையில் அல்லது கேரளத்தில் இருந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. கேரளத்திலும் மாக்கோதைப் பள்ளி என்றொரு பள்ளி இருந்ததாகவும் அறியக்கூடக்கின்றது. எனவே இந்த நான்கு நாட்டார் கேரளத்தைச் சேர்ந்த வணிகர் எனலாம். ³⁰

4. முடிவுரை:

ஆகவே, ஈழத்திதிற்குப், பண்டைய தமிழகத்தின் ஒரு பகுதி சேரநாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பல்வகைப் பட்டதாகவும், மிக நெருக்கமானதாகவும் இருந்ததைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளினூடாக அறிந்தோம். தீசன், உதியன், போன்ற இலங்கை அரசர் பெயர்களிலே தமிழ்ச் சாயல் காணப்படலாம். ஆனால்து பற்றித் திடமாகக் கூறமுடியாது. சில சான்றுகள் பண்டைய ஈழத்திலே தமிழர் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை ஆணித்தரமாக எடுத்த

துக் காட்டுவன. ஈழத்துச் சாசனங்கள் குறிப்பாகப் பிராமிச்சாசனங்கள், பிற தொல்பொருளியற் சின்னங்கள், புராதன தமிழகத் தொல்லியற் சான்றுகளுடன் முறைப்படி ஆராயப்படல் வேண்டும். இதற்கு மேலும் உதவியாகப் புரதான சிங்கள மொழியும், பழந்தமிழும் ஒப்புமொழியியல் ரீதியில் நன்கு அலசி ஆராயப்படல் வேண்டும் அப்போது தான் புரதான இலங்கையில் தமிழியல் செல்வாக்குச் செவ்வனே தெளிவாகும்.

List of Quotations மேற்கோள் பட்டியல்

1. Nicholas, C. W., Brahmanas in the Early Sinhalese Kingdom, University of Ceylon Review, Vol. 8 No. 3 1950, p. 261.
2. Paranavitane, S., Inscriptions of Ceylon, Vol. 1, Archeological Department of Ceylon, 1970.
3. Nicholas, C. W., Brahmanas in the Early Sinhalese Kingdom, University of Ceylon Review, Vol. 8 No. 3 p. 261.
4. Ibid, p.261
5. Nicholas, C. W., The Titles of the Sinhalese Kings as recorded in the inscriptions of the 3rd century B. C. to 3rd century A. C University of Ceylon Review, Vol. 7 No. 4 p: 241/242 1949.
6. Paranavitane, S., Inscriptions of Ceylon, Vol. 1, Archeological Department of Ceylon, 1970 p. lxvi
7. Ibid. No, 94
8. Ibid. No. 480
- 9 Ibid.
10. Ibid.

11. திசையன் - திசையெங்கும் புகழ்பரப்பியவன் என்ற காரணப்பெயராக இருக்கலாம்.
12. Paranavitane, S , Inscriptions of Ceylon, Vol. 1, Archeological Department of Ceylon, p. lii 1970.
13. Ibid. p. lii
14. Ibid.
15. Panikkar, K. M , A Survey of Indian History, Asia Publishing House Bombay 1960 p. 30
16. Paranavitane, S , Inscriptions of Ceylon, Vol. p. liv.
17. Ibid., p. liv
18. சீவகசிந்தாமணி காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்
18. (அ) தொல்காப்பியம். பொருளியல், சூத். 5
'மாயோன் மேய..... வருணன் மேய திம்புன லுலகமும்.....'
19. Nilakanta, Sastri K. A., History of South India, Oxford University Press, 1958 P. 113.
20. (அ) துரை அரங்கசாமி மொ. அ., உதியஞ்சேரல் பாரத காலத்தவனா?
Proceedings of the First international Conference Seminar of Tamil Studies, Malaysia 1966, p. 280 - 298.
20. (ஆ) Arunachalam, P., Peruncottu Utiyan Ceralatan, Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies, Malaysia 1966 p. 306 — 313
21. கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 2 பக் 263
22. Alexander, P. C., Asoka and the Spread of Buddhism in Chera Nadu, Tamil Culture, Vol 1 No. 2, 1952 p, 131
23. Havel, E. B , The History of the Aryan Rule in India George G. Harapp & Co Ltd. London p. 13
Hayley, F. A., A Treatise on the Laws and Customs of the Sinhalese, H. W. Cave & Co, Ltd., Colombo 1923 p. 11, 153—208

24. Paranavitane S , Inscriptions of Ceylon, Vol. 1 p. xc
25. சிலப்பதிகாரம் உரை பெறு கட்டுரை 3 பக் 18
26. Paranavitane, S , Inscriptions of Ceylon, Vol. 1
27. Ibid.
28. Ibid.
29. Wickremasinghe, D. M. de Z , Maharatmale Inscriptions Epigraphia Zeyalica, Vol 1 p 39
30. இந்திரபாலா, கா. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் - அனுராதபுரத்திலுள்ள நான்கு நாட்டார் கல்வெட்டு, சிந்தனை. மலர் 1 இதழ் 4. 1968 பக் 33 / 34.

பேற்கேள் பட்டியல் (திருத்தர்)

17. (அ) தொல்காப்பியம், பொருளியல் — 623
“குரங்கி..... செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை என்றலும்.....”
18. (1) பெருங்கதை--கொங்கு வேளிர் இயற்றியது.
18. (2) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பேரகராதி
18. (ஆ) இந்திரபாலா, கா. “கந்தரோடையிற் கிடைத்த ஒரு பிராமிச் சாசனம்” பூர்வகலா யாழ் தொல் பொருளியற் கழக ஏடு, 1973 பக் 19 ‘தத்த’ பற்றிய குறிப்புகளை நோக்குக
25. Obeyasekara, Gananath, “Gajabahu and Gajabahu Synchronism : an inquiry into the relationship between myth and history” Ceylon Journal Humanities Vol, 1 No. 1 January 1970 pp 25—56

With the Best

Compliment
of

PEOPLES TRADE & SUPPLIES

COMMISSION AGENT FOR

SRI LANKA PRODUCES

*143 Maliban Street
& 4th Cross Street
Colombo - 11*

25389

23509

★ பான்சி குட்ஸ் வகைகள்

★ பாட்டா பாதணிகள்

★ சகலவிதமான ஜவுளி வகைகள்

★ ரெடிமேட் ஆடைகள்

★ மலிவான முறையில் பெற்றுக் கொள்ளவும்

★ சிறந்த முறையில் சகலவிதமான

★ தையல் வேலைகளைச் செய்து கொள்ளவும்

நம்பிக்கையுடன் நீங்கள் நாட வேண்டிய இடம் :

மு த் து ர ா ஜ ா

ரெக்ஸ்ரைல்

பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை

சகலவிதமான

* பாடசாலைப் புத்தகங்கள்

* கொப்பிகள்

* சஞ்சிகைகள்

* நூல்கள் மற்றும்

* அன்பளிப்பிற்குரிய சில்வர்

* பொருட்கள் சாம்ப்புச்

* சாமான்கள் ஆகியன

விநியோகம் செய்வதில் முன்னிற்பவர்கள்

சிவசக்தி புத்தகசாலை

23, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு.

குறைந்த விலையில்

மின்சார உபகரணங்களைப்

பெற்றுக்கொள்ள

யோன்சன் வெளி இணைப்பு

இயந்திர உதிரிப் பாகங்களினை

முழுமையாய் விநியோகம் செய்பவர்களான

எங்களை நாடுங்கள்.

சுந்தரம் ரேடிங் கொம்பனி

Sundaram Trading Co.

163 பிரதான வீதி,

பருத்தித் துறை.

தமிழ்த் தெய்வம் முருகன்

*****

செல்வி. பொ. சணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியை

இயற்கையில் இறைமை கண்ட தமிழர் :

உலகில் முதல் முதல் மக்களினம் தோற்றுவதற்கு ஏற்றதாக அமைந்திருந்த நிலப்பரப்பு தமிழ் நாடென்பது ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட முடிவு. தமிழ் நாட்டில் மலைப்பாங்கான இடங்களிலேயே ஆதித் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்களென இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. மலைகளில் அவர்கள் இயற்கை வாழ்வு நடத்தினர். இயற்கையுடன் ஒன்றி இயற்கை வகுத்த வழியில் வாழ்ந்தனர். அவ் வியற்கையில் நோக்குமிடமெங்கும் நீக்கமற அழியா அழகு தேங்கிக் கிடப்பதைக் கண்டனர். இயற்கையழகு அவர்களின் இன்பவூற்றைத் திறந்தது. இயற்கை பொலிவுகள் அவர்களுக்குச் சாவர் மருந்தாம் இன்னமுதாயின. இயற்கை மணங்கள் அவர்களுக்கு ட்ரவசமளித்தன. அந்த அழகு பொலியும் இயற்கையில் அவர்கள் இறைமையை கண்டனர். இயற்கையின் அழியா வழகை, மாறு இளமையை. -குன்று மணத்தை முருகாக-முருகுகை தமிழ்க் கடவுளாக வணங்கினர். மலைமக்களால் உருவாக்கப்பட்ட இயற்கையிறை முருகன் நாளடைவில் தமிழர் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டான்.

முருகன் பொதுமை:

இன்றும் முருகன் தமிழராலும் மற்றும் இந்துக்களாலும் ஒரு தலையாக வணங்கப்படுகிறான். முருகன் தமிழ்மக்களின் முழு முதற் கடவுளாக இருந்த போதிலும் அவனை வணங்க எம் மதத் தவர் - எம் மொழியினர்க்கும் உரிமையுண்டு. ஏனெனில் முருகன் இயற்கைக்கடவுள், அழகுக் கடவுள், இளமைக் கடவுள், இனிமைக் கடவுள், ஞானக் கடவுள், வீரக் கடவுள். இயற்கை, அழகு இனிமை, ஞானம், வீரம் இவற்றை இவற்றின் சிறப்பு நோக்கி வழிபடயாருக்கும் உரிமையுண்டு. ஆனால் அவற்றின் மேன்மையைப் போற்றி வணங்க வேண்டுமே யொழிய அத் தெய்வீகத் தன்மைகளைத் தம் மனம் போன பாட்டிற்குச் சீழ்மைப்படுத்தி உலக யலைத் திரித்து இழிவு படுத்த எவரும் முற்படக் கூடாது,

பாயக்கம் :

கால மாற்றங்களினாலும் பிற நாட்டவர் வருகையினாலும் பிறமொழிமதச் சேர்க்கைகளினாலும் முருக வழிபாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பொருமை அழுக்காறு முதலிய மிருகக் குணங்கள் பனிதனிடைப் புகுந்ததால் நிலைமை மாறியது. முருகனும் தனித்தமிழ்த் தெய்வம். சிவன், விநாயகன், மால் முதலிய டல பெயர்களையுடைய தெய்வங்களாக மாற்றப்பட்டான். புராணங்களும் பொய் நூல்களும் தோன்றின. சமய வாதங்களும் சமயப் புரட்சிகளும் நடைபெற்றன. அவைகளுக்குச் சமாதானம் காண விழைந்தவர்கள் இப் பெயர்க் கடவுள்களுக்கிடையில் உறவு முறை சூட்டி அறியாமையை வளர்த்தனர்.

இயற்கையில் இறைவனைச் கண்டு வணங்கிய நம்மவர் கோயில்களில் கடவுளைக் காண வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. திருவிழாக்கள் சடங்குகள் என்னும் வீணைவாரங்கள் தோன்றின. மனமாசகற்றும் இறை வழிபாடு மறைந்து போலித் தன்மைகள் தலைகாட்டின.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறும் ஆராய்ச்சிப் பருவத்தில் வாழும் நாம் இவ் வழியே சென்று மாய வேண்டுவதில்லை. ஆண்டவன் தந்த இயற்கை யறிவிருக்கிறது. கண்ணெதிரே உண்மை நூலாகிய உலகம் விரித்து வைத்த ஏடாகி விளங்குகிறது. அறிவு கொண்டு உண்மை நூல்பயின்று நன்மை காண் உழைப்பது நம் கடன்.

முருகன் தன்மை :

முருகன் இயற்கையை உடலாகக் கொண்ட உயிர் என்னும் எமது பயந்தமிழர் கொள்கையில் எம் மனம் நிலைக்க வேண்டும். நாம் பற்றுக்கோடாகக் கொண்ட பொருள் இயற்கையின் உள்ளுறையாயிலங்குஞ் செம்பொருள் என்னும் சுருத்தும் மனதில் படிய வேண்டும். இவற்றை உறுதிப்படுத்தும் நன் நூல் களைக் கற்றுத் தெளிந்து நல்வாழ்வு காண வேண்டும்.

அருந்தமிழ் மாலைகள் பாட வேண்டும் :

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இசைகளுக்கு ஒலிகளுக்கு உலகத் தோற்றத்துக்கு மூலகாரணமாய் ஓங்கார மந்திரத்தின் உள் ளீடாய் வளங்கும் இறைவனை வணங்க அது சுற்றந்த கருவி

பாமாலையே. கல்லான மனத்தையும் கதிந்துருகச் செய்யும் திருவாசகம் திருக்கோவை யாரிரண்டையும் எம்பெருமானே எளிவந்து மணிவாசகனாரை வேண்டி மணிவாசகனார் சொல்லச் சொல்ல ஏட்டில் எழுதினரல்லவா? கரும்பினை மானும் கவைதனைக் கொண்ட பாடல்களை எம்பெருமான் முருகனையே பரவுதற்கென்று பல அடியார்கள் புனைந்துள்ளனர் அவ்வடியார்களுள் ஒருவர் நக்கீரர் முதல்வரும் அவரே. அவர் சங்கம் வளர்த்த புலவர். நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமேயென சிவனிடம் வாதிட்ட வீரர் முருகனடியார் தவசீலர் அவனருளாலே அவன்ருள் ணங்கியவர் தாம் கண்டு இன்புற்ற இயற்கை இறையை உலகோரும் கண்டு இன்புற வேண்டி உலகோரை யெல்லாம் அவனுறைந்து அருள் பொழியும் ஆறுபடை வீட்டிற்கும் ஆற்றுப்படுத்தியவர் அஃதே திருமுருகாற்றுப்படையாக மிளிர்ந்தது.

திருமுருகாற்றுப்படை :

அஃது சங்க இலக்கியமான பத்துப்பாட்டுள் நனி சிறந்தது. அவர் பழந் தமிழரல்லவா? இயற்கையில் இறைமையை முருகனைக் கண்டவர். உடல் வளர்க்கும் கடற்கரைக் காற்றில் உள்ளொளி யூட்டும் ஞாயிற்றின் இளநேர வெயிலில் படிந்து பண்பட்ட அவருக்கு முருகன் அவ்வியற்கைத் தோற்றமாகவே காட்சி அளித்தான் தம்மாற்றுப் படையின் தொடக்கத்தில் முருகனை அறிமுகஞ் செய்யப் புலவர் கண்ட வழியைப்பாருங்கள்.

**“உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு பலர் புகழ்
ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு”**

எம்மிறைவன் எழிற் காட்சி தந்தான் அடியார்க்கு அருள் புரியப் பச்சைமாமயில் மீதில் செஞ்சுடர் மேனிச் சேயோனாய் முருகன் வருவதாக நூல்கள் சொல்லுகின்றன. அதற்கு மூலக்கரு நக்கீரரின் சற்பனையிலோ பெய்க் காட்சியிலோ தோன்றியதாக இருக்கலாம். திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் கைபுனைந்தியற்றுகக் கவின்பெறு வனப்பனாகவும், நல்லிசைச் செவ்வேற் சேயாகவும், குறிஞ்சிக் கிழவனாகவும் புலவரேருகவும், சால்பெருஞ் செல்வனாகவும் போற்றப்படுகிறான்.

திருப்புகழ் :

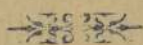
திருமுருகாற்றுப் படைக்கு அடுத்ததாக முருகனைப் பாடிப் பரவ எற்ற நூல் திருப்புகழாகும். ஓய்வு நாளிலே ஒரு தரமாயினும் ஒரு திருப்புகழ் பாட வேண்டும். திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரிநாதர் முருகனின் புகழ் அருளையும் பெற்றவர். அவர் இளமையில் இயற்கை நேறி மீறிக் செட்டாலும் பின்னர் தம்

பிழையுணர்ந்து இயற்கை வழி வந்து முருகனை வழிபட்டு அவ னருள் பெற்றவர். அவர் பாடிய பாடல்கள் ஆயிரத்திற்கு மேற் பட்டன. அவை சந்தம் கொஞ்சம் செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் எல்லாமே முருகனைப் போற்றியவை. அங்கும் முருகனை அருணகிரி யார் முதமலை அழகருநாதர் மணிமுதிராடக வெயில் வீசிய அழகா தமிழ்ப் பெருமாளே என்பன போன்ற சொல்லடுக்கு களால், தமிழாகவும் அழகாகவும் வர்ணித்திருக்கிறார்.

முடிவுரை :

இயற்கையில் எண்ணத்தில் உருவாகி எங்கும் நிறைந்த எமக்கு வழிகாட்டி இன்பமூட்டிய முருகனுக்கு கோயில் கட்டி உருவமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையில் கோயி லில் உருவ வழிபாட்டில் நன்னெறி போற்றிச் செம்மையுற வழிபட வேண்டும். மலையிலோடும் அருவி நீராடிக் காலையில் செங்கதிர்ப் மரப்பிலெழும் இளஞாயிற் றொளியில் மூழ்கி தூநறுங் காற்றில் படிந்து மயில், குயில், மானினங்கண்டு மகிழ்ந்து முருகனை வழி பட்டால் யெருவாழ்வு கிடைக்குமெனப் பெரியோர்கள் கூறினர் இவ்வியற்கை வளங்கள் மலிந்த கதிரைமலைக்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனை மனதிலிருத்தி உள்ளொளி பெருக்கி உவப்பிலா ஆனந்தம் பெறுவோம்.

(வி) சித்திர ஆய்வு

குறிலுக்கும் நெடிலுக்கும் மாத்திரை அளவுகள் அமைத்த வர்கள் தமிழர்கள் இத்திறல் வாய்ந்தோரா சில ஒலியமைப்பைத் தரக்கூடிய எழுத்துக்களைப் பிரயோகம் செய்யாமல் இருப்பார் கள், ஷ், ஸ், க்ஷ போன்ற சில அன்னியர் எழுத்துக்களை நாம் உபயோகப்படுத்துகிறோம்-இன்று! இவை ஒத்த ஒலியமைப்பு எழுத் துக்களைமுன்பு தமிழர்கள் பிரயோகிக்காமல்விடுத்திருக்க முடியாது. ஆயினும் எப்படி உபயோதிருப்பார்கள்? புரியவில்லை! ஆயினும் ஒரு எழுத்தை இருவகையாய் உச்சரிப்பதன் மூலம் இவ் ஒலிகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கக் கூடும். ஒரே எழுத்தை இருவகையாக உச்சரித்து வேறுசில சொற்களைப் பேதப்படுத்தி நாம் இன்னும் உபயோகிக்கின்றோம். உ-ம் :

(i) மாதேவா (ii) மாதே வா

இரண்டு சொற்களும் ஒரே எழுத்துக்களைக் கொண்ட சொற்களே ஆயினும் “தே” என்ற எழுத்து இரண்டு சொற் களிலும் வெவ்வேறு விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதைக் கவனியுங்கள்.

--மு. ஆ. கந்தவேல்

With the Best Compliments
from

Kugan Studio
Point Pedro

 524

தமிழ் மக்களுக்கு கதிரொளி தொடர்ந்து சேவை செய்ய
எமது வாழ்த்துக்கள்

தங்க நகைகளுக்கு

சிறந்த இடம்

ராஜம் நகை
மாளிகை

224, பிரதான வீதி, பருத்தித்துறை.

சிவநடராச ஸ்டோர்

22 பஜார் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

319

எங்களிடம்:

- ★ திறம் புகைமலை சுருட்டு
- ★ சில்லறைச் சாமான்கள்
- ★ சாய்ப்புச் சாமான்கள்
- ★ சகலவிதமான பிஸ்கட்டுகள்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் மிகவும் மலிந்த
விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மொத்தமாக ரிகூந்த லாபத்துடன்
இங்கு அவல் விநியோகிக்கப்படும்.

அரசாங்க திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சிறந்த

◎ த மி ழ்

◎ ஆ ங் க ல

◎ சி ங் க ள

◎ ஹி ந் தி

படங்களை இரசிகப் பெருமக்களுக்கு
உடனுக்குடன் அளிப்பவர்கள்

ஒலியமைப்பின் புதுமையான

“வெ ஸ் ரெ க் ஸ்”

ஒலியமைப்பை சிறந்தமுறையில் அளிப்பவர்கள்

நஸ்வரி படமாளிகை

வாழைச்சேனை

க தி ரோ னி
தொடர்ந்து வெளிவர
எமது வாழ்த்துக்கள்!

யோகா ஹாட்வயர்

ஸ்ரோர்ஸ்

16, மேபீஸ்ட் வீதி, கொழும்பு — 13

 33049

- ★ சுத்தமான சைவ உணவு
- ★ குளிர் பானங்கள்
- ★ சாய்ப்புச் சாமான்கள் கிறேப்ஸ்
- ★ மாதாந்த சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள்
- ★ நாவல்கள், செய்திப் பத்திரிகைகள்
- ஆகியவற்றிற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

இராஜேஸ் வரி

பிரமணாள் ஹொட்டல்

(கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கு எதிரே)

6), ஒல்கொட் மாவத்தை

கொழும்பு—11

தொலைபேசி: 25939

ஒரு பெண் மனைவியாகிஞள்.

கு. பரமேஸ்வரி

ராஜாவின் பதிலை கேட்டு கனகசபை திகைப்படையவில்லை அவர் ஓரளவுக்கு எதிர்பார்த்ததுதான். பானுவின் உள்ளம் உடைந்து போய்விடுமே என்றுதான் வருந்தினார் சிறுவயதில் தாயை இழந்து சித்தியின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி தந்தையையும் இழந்து தன் ஆதரவில் அந்த வீட்டில் ஒதுங்கி அந்த வீட்டை தன் வீடாகக் கவனித்துவந்த தங்கையின் மகளான அந்தப் பேதைப் பெண்ணின் உள்ளம் ராஜாமீது கொண்டிருந்த அளவற்ற அன்பை அறிந்திருந்தார்.

பானு அந்த வீட்டிற்குள் அடி எடுத்து வைத்ததும் எங்கே ராஜாவின் மனம் பானுவிடம் ஈ பாடுகொண்டு விடுமோ என்று பயந்துபோன அவன் தாய் பார்வதி தன் அண்ணன் மகள் பத்மினியை அழைத்து வந்து வைத்தக் கொண்டாள். பத்மினி சிவந்த நிறமும் சட்டான உடலும் சோண்ட டேரழகி பானுவோ மாநிற மேனியும் கொடிபோன்ற உடலமைப்பும் கொண்ட சாதாரண அழகோடு விளங்கினாள்.

பத்மினி நத்தை ஓட்டிற்குள் சுருங்குவதுபோல யாரோடும் கலகலப்பாக பழக மாட்டாள். அச்சமும் நாணமும் கொண்டு உடக்கமாக இருந்துகொள்வாள். பானுவோ இதற்கு எதிர்மாறான சுபாவமுடையவள். பத்மினி ராஜாவுடன் கதைக்க வெட்கப்பட்டு பதுங்கிக்கொள்வாள். பானுவோ வலியச்சென்று அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்வதுடன் சரளமாக சிரித்துக் கதைப்பாள். ராஜாவுக்கு பத்மினியின் அழகும் அடக்கமும் நாணமும் பிடித்திருந்தன. அச்சம் நாணமின்றி துணிச்சலாக கலகலப்பாக ஆண்டளோடு நிமிர்ந்து பேசும்பானுவின் சுபாவம் பிடிக்கவேயில்லை தன் தேவைகளை சொல்லாமலே உணர்ந்து செய்யும் பானுமீது அவனுக்கு அன்புண்டு ஆனால் அவன் ஆண்மனம் அழகும் நாணமும் நிரம்பிய பத்மினியையே விரும்பியது.

ராஜாவின் பதிலை கேட்டு சமையலறையில் நின்றிருந்த பத்மினி நாணமும் மகிழ்ச்சியுமாக பார்வதியை பார்த்துவிட்டு பானுவைத்திரும்பிப் பார்த்தாள். பானு ஒருநிமிடம் துடித்துப்போனால் அடுத்தகணம் தன் அதிர்ச்சியை சமாளித்துக்கொண்டு பானுவைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்தபடி “அதிஷ்டசாலி என் வாழ்த்துக்கள்” என்று அவள் கையை பிடித்துக் கொண்டபோது பத்மினி கர்வத்துடன் கையை விடுவித்துக்கொண்டாள்.

தந்தையிடம் பதில் கூறிவிட்டு வேலைக்குப் போய்விட்ட ராஜா மாலை வீடு திரும்பியபோது பானு வழக்கமாக அவனுக்கு தேனீரும் பலகாரமும் எடுத்தச் சென்றாள். ராஜாவுக்கு அவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவே தயக்கமாக இருந்தது. குனிந்த தலை நிமிராமல் சாப்பிடும் அவனின் மன உணர்ச்சிகளை புரிந்து கொண்ட பானு, அவளையே சிறிது நேரம் பார்த்தபடி நின்றவள் மெல்ல “அத்தான் ஜெயகந்தனின் சில நேரங்களில் சிலமணிதர்கள்” புத்தகத்தை வாசித்து விட்டேன். லைப்பிரரிக்கு போனால் மாற்றிக் கொண்டு வாருங்கள்” என்றாள் சகஜமாக. அவள் முன்போல் சகஜமாக கதைத்தபோது அவனுக்கு குற்றம் செய்து விட்டது போன்ற ஓர் தயக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. “பானு என்மீது உனக்கு கோபமில்லையா”? என்று கேட்டான் தயங்கியபடி “கோபமா எதற்குத்தான்?” என்று வியப்போடு கேட்பது போல அவள் நடித்தாள். “நான் பத்மினியை.....” அவன் முடிக்காமல் நிறுத்தினான். பானு சிரித்தபடி “அடடே இதற்காகவா இப்படித் தயங்கினீர்கள்? நான் என்னவோ ஏதோ என்று பயந்து போனேன். நீங்கள் உங்களுக்கேற்ற பெண்ணைத்தான் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள். அதற்கு நான் ஏன் வருத்தப்படவேண்டும்.? எதற்கும்

தகுதி வேண்டாமா? மனிதர்கள் நிலவைப் பார்த்து ரசிக்கத் தான் முடியுமே தவிர பிடிக்க நினைப்பது மடமை'' என்றுள். ''மனிதர்கள் நிலவைப் பிடித்துவிட்டார்களேபானு. ஆகவே நீ சொன்ன உவமை சரியில்லை?'' என்று லேசாக சிரித்தபடி கூறினான். ''ஓ.....ஐ ஆம் சாரி. சந்திரன் என்று தப்பாகக் கூறிவிட்டேன். சூரியன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்'' என்று கூறிச் சிரித்தபடி காலித்தட்டை எடுத்துக்கொண்டு கீழே சென்றாள். அத்தானுக்கு முன் அவள் அழகாக சிரித்து நடித்துவிட்டு வந்துவிட்டாள். உள்ளமோ ஓ..... என்று அலறியது. ''இந்தப்பானு முந்திரிக்கொட்டை மாதிரி எதற்குத்தை கோப்பி பலகாரம் எடுத்துப் போகணும்?. நான் செய்ய மாட்டேனா? என்று பார்வதியிடம் கோபமும் வேதனையுமாக கேட்பதை கேட்டு பானு அப்படியே விக்கித்து நின்று விட்டாள். இதுவரை ஒரு தீரும்பு அத்தானுக்காக எடுத்துப் போடாத பத்மினி கல்யாணம் நிச்சயமானதும் எப்படி மாறிவிட்டாள்? உரிமை ஏற்பட்டதும் அதை உடனடியாக நிலைநாட்ட தொடங்கியதைக்கண்டு பானு வருந்தினாள்.

கல்யாணத்திற்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. நெருங்கிய உறவினர் வீட்டை நிறைத்துக்கொண்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பானு சுறுசுறுப்பாக ஓடி ஓடி வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள். ஏதோ எடுப்பதற்காக மாடிக்குச் சென்ற பானுவை தன் அறைக்கட்டிலில் படுத்திருந்த ராஜர் கூப்பிட்டான் இப்பொழுதெல்லாம் பத்மினியே தன் தேவைகளை கவனித்துக் கொள்வதையும், பானு ஒதுங்கிப்போய்விட்டதையும் கண்டு பானு மீது ஒருவித பரிதாபம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஹாலிலே தந்தையின் அறையிலோ அருமையாக அவளைக் காணமுடிந்தது. அவன் அறைப் பக்கமே அவள் தலைகாட்டுவதில்லை. அவளைக் கண்டால் மாறாத புன்னகையோடு இரண்டொரு வார்த்தையோடு நிறுத்திக் கொள்வான். ''என்னத்தான்? ஏன் படுத்துவிட்டீர்கள்?'' என்று பரிவுடன் கேட்டபடி அவனிடம் வந்தாள். தலை வலிக்கிறது சுடச்சுட கோப்பி கொண்டு வருகிறாயா?'' என்று கேட்டான் ''இந்தா ஒரு நிமிசத்தில் கொண்டு வருகிறேன்'' என்று திரும்பியவனிடம் ''கொஞ்சம் நில்லு பானு'' என்றான். பானு திரும்பி வந்தாள். ''வேறு ஏதாவது வேணுமா?'' ''உன்னிடம் ஒன்று கேட்க வேண்டும் பானு. நீ ஏன் முன்போல் என் அறைக்கு வருவதில்லை. என்னோடு கதைப்பதில்லை? என்று வருத்தமாகக் கேட்டான். ''பத்மினியின் கபாவம் உங்களுக்குத்தான் தெரியுமே அத்தான், அவள் வெட்கத்தைப் போக்கவே நான் வேண்டுமென்றே அவள் தலை வலி வேலைகளை கட்டிவிட்டேன். இப்போ கொஞ்சம் மாறிவிட்டாள் பார்த்தீர்களா?'' என்று சிரித்தபடி கூறியவளை நிம்மதி

யோடு பார்த்தான். பானு ராஜாவின் அறைக்குப் போனதையும் சற்று நேரம் கழித்து வெளியே வருவதையும் பத்மினி பார்த்து கோபமடைந்தாள். பானு தன்பாட்டுக்கு கோப்பி போட்டுக்கொண்டு போவதைக்கண்டு “யாருக்குக் கோப்பி?” என்று வெடுக்கென்று கேட்டாள். “அத்தானுக்கு தலை வலிக்கிறதாம் அவருக்குத்தான்” என்றாள் திரும்பிப்பார்த்து. “அதற்கு என்னிடம் சொன்னால் செய்ய மாட்டேனா? இங்கே கொடு” என்று பறிக்காத குறையாக வேண்டிக்கொண்டு சென்றாள். தன்னோடு ஐந்து வருட காலமாக ஓர் சகோதரியைப்போல் அன்பாகப் பழகிய பத்மினி கல்யாணம் நிச்சயமானபின் ஒரேயடியாக மாறி விட்டதைக்கண்டு திகைப்பும் வேதனையும் அடைந்தாள். கர்வமும் அலட்சியமுமாக தன்னிடம் நடந்து கொள்வதை கண்டு வருந்தினாள். இவர்களின் போராட்டங்களை பார்வதி கவனித்தும் கவனியாதுமாக இருந்தாள். பத்மினியின் போக்கு பார்வதிக்குக் கூட வியப்பையும் வருத்தத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

அன்று அவர்களுக்கு முதலிரவு பத்மினி அந்த அறைக்குள் நுழைந்தபோது ராஜா தூங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்தான். கதவை தாழ்ப்பாள் போட்டுவிட்டு அவனருகே வந்து கட்டிலில் உட்கார்ந்துகொண்டு முகத்தை குனிந்து “என்ன அதற்குள் தூக்கமா பொய்த் தூக்கம்தானே” என்று கூறியபடி அவன் மீது சாய்ந்து கொண்டாள். அவள் கதவருகில் நாணத்துடன் தலை குனிந்து நிற்பாள் தான் குறும்பு செய்து வேடிக்கை பார்க்கலாம்” என்று கற்பனை பண்ணிக்கொண்டிருந்த ராஜாவுக்கு அவள் துணிச்சலோடும் உரிமையோடும் பழகிக் கொண்டது ஏமாற்றத்தையும் அளித்தது. கதைகளில் சினிமாவில் எவ்வளவு பழகினாலும் முதலிரவன்று வெட்சப்படுவதாகத்தான் படித்திருக்கிறான். பார்சுதிருக்கிறான். பத்மினியின் அழகைவிட அவள் கூச்ச சுபாவத்தையும் நாணத்தையுமே பெரிதும் ரசித்து அவளை விரும்பினான். ஒரு பெண் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த ஆண்மனம் விரும்பியது. கல்யாணம் நிச்சயமானபின் பத்மினி முன்போல ஓடி ஒளியாமல் நாணமடையாமல் அன்போடும் உரிமையோடும் வந்து பணிவிடை செய்தபோது அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. கல்யாணம் ஒரு பெண்ணை எப்படி மாற்றிவிடுகிறது. என்று அவனுக்கு பத்மினியின் மாற்றம் வியப்பைத் தந்தது. தொட்டாச் சுருங்கியாக இருப்பாயே! எப்படி மாறிவிட்டாய்? என்று கேட்டபடி அவளை அணைத்துக் கொண்டபோது அவள் கரங்களும் அவளைச்சுற்றி இறுகின.

விடிந்தும் விடியாத காலைப்பொழுதில் ராஜா கண்விழித்த போது பத்மினி தனக்கு முன்பே விழித்துக்கொண்டதைக்கண்டு அவளை இழுத்து அணைத்தபடி “அதற்குள் விழித்து விட்டாயே”? என்றான். “தூங்கினால் அல்லவா விழிப்பதற்கு”? என்று சிரித்தபடி அவன் சுழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டான். காலையில் எழுந்ததும் தன்னை நேருக்கு நேர் காண நாணி தலைகுனிவான் தான் சீண்டி வேடிக்கை பார்க்கவேண்டும். என்று நினைத்தவனுக்கு அவள் நீண்டநாள் வாழ்ந்தவள்போல பழகியதும் அவனுக்கு என்னென்னவோபோலாகிவிட்டது. “பத்மினி நீ என்னை பார்க்காமல் ஓடி மறைந்து போய் விடுவாயோ என்று நினைத்தேன். முன்பெல்லாம் சும்மா என்முகத்தைப் பார்க்கவே வெட்கப்படுவாயே. இப்போ அந்த நாணம் வெட்கம் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன”? என்று ஏமாற்றத்தை காட்டிக்கொள்ளாமல் கேட்டான். “இது என்ன கேள்வி? முன்பு நாம் கணவன் மனைவி இல்லையே? இப்போது நீங்கள் என் கணவர். கணவரிடம் மனைவி வெட்கப்பட முடியுமா”? என்று கேட்டான். தன்னிடம் மட்டுமல்ல மற்றவர்களிடமும் பத்மினி வெட்கப்படுவதைவிட்டு சகஜமாகவும் கலகலப்பாகவும் பழகினாள். மற்றவர்கள் கேலிகளை ரசித்துச் சிரித்தாள் என்று மாலை தன் நண்பர்களை அறிமுகப்படுத்தியபோதாவது அவள் நாணமடைவாள் என்று எதிர்பார்த்தான் அவளோ சிரித்துப் பேசியதுடன் அவர்கள் விளையாட்டும் கேலியுமாக பேசியபோது திரும்பி கேலிசெய்தும் அவர்கள் இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்க பேசியதைக் கேட்டு கலகலவென்றும் சிரித்தாள். பத்மினியின் இம் மாறுதலைக் கண்டு ராஜா பிரமித்துப்போனான் அவனுக்கு காலையில் பானுவைப் பார்த்த ஞாபகம் வந்தது. அவன் காலையில் மாடியிலிருந்து இறங்கி வந்தபோது பானு தன்னை நேருக்கு நேர் கண்டு விட்டு என்றுமில்லாத நாளாக தலைகுனிந்து கொண்டு போவதை பார்த்து “தென்னை மரத்துக்கு தேள் கொட்ட பனை மரத்துக்கு நெறிகட்டியதுபோல்” பானுவின் போக்கை நினைத்து மனத்துக்குள் சிரித்தது நினைவில் தோன்றியது.

கல்யாணம்முடிந்து மூன்று மாதங்கள் ஓடிவிட்டன பத்மினி அந்தவீட்டுக்குத் தானே உரிமையும் அதிகாரமும் உடையவள்போலவும் பானு வழியின்றி ஒதுங்க வந்தவளாகவும் நினைத்து பானுவை அலட்சியமாக நடத்திவந்தாள். தன் அண்ணன் மகள்

பத்மினியிடம் பார்வதி பாசம் கொண்டிருந்தாலும், தன் கண
 வர் தங்கை மகள் பானுவிடம் பார்வதிக்கு தனிப்பட்ட அன்பும்
 மரியாதையும் இருந்தது. அவள் தானாகவே வலியவந்து அன்
 போடு உதவி செய்யும் மனப்பான்மையால் அவள் எல்லோர்
 அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமாக இருந்தாள். பத்மினி
 பானுவை அலட்சியப் படுத்துவதை பார்வதி விரும்பாமல் அவ
 ளுக்காக பரிந்து வந்தபோது அவள் பார்வதியையே தூக்கி எறி
 வதுபோல் நடந்து கொண்டாள். ராஜாவிடமும் தன் அதிகா
 ரத்தை நிலைநாட்ட முயன்றாள். புது மனைவியின் மோகத்திலும்
 அழகிலும் அதை பாராட்டாமல் நடந்து வந்த ராஜா நாளாக
 நாளாக பத்மினி அகங்காரம் கொள்வதையும் பானுவை அலட்
 சியப்படுத்துவதையும் கண்டு கண்டிக்க முயன்றபோது பூசல்கள்
 கிளம்பின. அதை உணர்ந்த பானு கூடியமட்டும் ஒதுங்கிக் கொண்டு
 பூசல்கள் கிளம்பாமல் பார்த்துக்கொண்டாள். பானுவோடு ராஜா
 பேசிவிட்டால் அவளிடம் அவன் உதவி பெற்றுக்கொண்டால்
 பத்மினி ரகளை பண்ணிவிடுவாள். பகலில் பத்மினியின் செய்கை
 களால் கோபம் கொள்ளும் அந்த ஆண்மனம் இரவு பெண்
 மைக்கு பணிந்துபோய்விடும் பலவீனத்தை புரிந்து கொண்டு
 தன் அதிகாரத்தை கொடிகட்டி பறக்கவிட்டாள். அவளின்
 தூபத்தால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்புக்கு மாற்றல்
 வாங்கிக்கொண்டு அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்
 டான். பானுவால் ஏற்படும் பூசல்கள் இனிமேல் இருக்காது.
 என்று நம்பியே அவன் வேலையை மாற்றிக்கொண்டான். ஆனால்
 ஒருமாதம்தான் தனிக்குடித்தனம் இனித்தது. ராஜா சின்ன
 வயது முதல் ஒரே மகன் என்ற காரணத்தால் செல்லமாக
 வளர்ந்தவன். அவன் குழந்தையாக்கி தாய் பணிவிடை செய்தது
 போக பானுவும் பார்வதிக்கு மேலாக அவனைக் கவனித்துக்கொண்
 டதால் ராஜாவுக்கு தன் காரியங்களை செய்யும் திறமை இருக்க
 வில்லை பத்மினி ஆரம்பத்தில் பானுவுக்கு வீம்போடு அவன்
 தேவைகளைக் கவனித்துக் கொண்டாலும் பானுவைப்போல்
 திறமைசாலியில்லை. கொழும்பில் அவன் எல்லா வேலைகளையும்
 கவனித்துக்கொண்டு ராஜாவையும் கவனித்துக்கொள்ள முடிய
 வில்லை. தனக்கு கொஞ்சமும் உதவியாக இல்லாமல் உபத்திரம்
 தருகிறானே என்று வேறு கோபம். பத்மினி சரியாக ஏதும் செய்
 யாதபோது அவன் கோபித்துக்கொண்டால் பத்மினியும் சரிக்குச்
 சரி வாய் காட்டுவாள். ராஜாவுக்கு வாழ்க்கை நரகமாகத் தெரிந்
 தது. அவள் காரியங்களை அவன் குறைகூறி விட்டான். அவன்
 கோபம் பானுமீது திரும்பி “எனக்கொன்றும் செய்யத்தெரியாது
 தெரிந்தவளை கட்டுவதற் கென்ன? நான் செய்தால் எல்லாம்
 குற்றம் பானு செய்தால் எல்லாம் சரி பிடிக்கும்” என்று
 தொடங்கி விடுவான். ராஜா பானுமையிழந்து “பானு மீது

காதல் கொண்டதால்தான் உன்னைச் செய்து கொண்டேன் அப் படித்தானே? உனக்கேன் இப்படிப் புத்தி போகிறதோ? அப்பா படித்துப் படித்துச் சொன்னார் அழகான மனைவியால் வாழ்க்கை ஆனந்தமாகிவிடாது. குணமுள்ள மனைவியால்தான் சந்தோஷமாக வாழமுடியும் என்று சரியாகத்தான் இருக்கிறது. என்முட்டாள் தனத்திற்கு இது வேண்டியதுதான்'' என்று அலுத்துக்கொள் வான் அவள் தாய்மை யடைந்ததும் ராஜா அவள் குற்றங்களை மறந்து அவள்மீது அன்பைப் பொழிந்தான். அப்போதும் அவள் அவனை சாடிக் கொண்டே இருந்தாள். அவன் பணியை தன் வெற்றியாகக் கொண்டு கர்வம் கொண்டான். பிரசவத்திற்காக ஊருக்குக் கூட்டிவந்த போது அவள் தாய்மைக் கோலத்தைக் கண்டு பானு மகிழ்ந்து போனான். பத்மினி அலட்சியம் காட்டிய போதும் பானு ஓடிஓடி உதவி புரிந்தான்.

பிரசவத்திற்காக ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்ற பத்மினி உயி ரோடு திரும்பவில்லை. இந்த ஒருவருட காலத்தில் பத்மினி தன் வாழ்க்கையை நரகமாக்கி விட்டபோதும் அவள் இறந்தது அவனுக்கு பெரும் அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. பத்மினியின் காரியங் களை முடித்துக்கொண்டு ராஜா ஒருமாத லீவு முடிந்து வேலைக் குத் திரும்பிவிட்டான். பத்மினியின் குழந்தை கண்ணனை பானுவே பார்த்துக்கொண்டான்.

ஒருவாரம் கழிந்து பத்மினியின் காரியத்துக்கு வந்தவனை பார்வதியின் புலம்பலும் கண்ணீரும் பானுவை கல்யாணம் செய்ய சம்மதிக்க வைத்தது. அச்சம் நாணம் அடக்கம் கொண் டிருந்த பத்மினியே கல்யாணத்தின் பின் பேயாக மாறிவிட்டபோது அதற்கு எதிர்மாறான பானு ஏப்படி மாறுவாளோ என்று நினைத்தபோது அவனுக்கு கல்யாணமே வெறுப்பை அளித்தது. கல்யாணம் மிகச்சா தாரணமாக நடந்தது.

அன்று பானுவிற்கு முதலிரவு. தான் முதலே அவனைச் செய்ய மறுத்ததை வைத்துபானு பழிவாங்குவாளோ என்றும் பயந் தான். ராஜா தன் வாழ்வை எண்ணி வருந்துவதா மகிழ்ச்சிய டைவதா என்று தெரியாத குழப்பமான மன நிலையில் கட்டிலில் கண்மூடிப் படுத்திருந்தான். பானு நீண்டநேரமாக கால்வலிக்க கண்மூடிப் படுத்திருந்தான். பானு நீண்டநேரமாக கால்வலிக்க கதவருகில் நிற்பதை மறந்து போனான். பதினொருமணி எங்கோ அடித்துக் கேட்கவே திடுக்கிட்டவன் பானு ஒருமணிக்கு மேலாக அங்கே நிற்பதைக் கண்டு இத்தனை நேரமும் நிற்கிறாயா பானு? கால் வலிக்கவில்லை? என்று கேட்டபடி எழுந்து உட்கார்ந்

தான். அப்போதுதான் அவள்முகத்தைப் பார்த்தான். தாரை தாரையாக கண்ணீர் வடிய பானு கலைகுனிந்து நின்றிருந்தாள். “பானு... .. என்னம்மா அழுகிறாய்?” என்று கேட்டபடி அவளிடம் வந்தான். அவள் தலைநிமிராமல் கதவோடு ஒட்டிக் கொண்டு நின்றாள் “பானு” அவள் முகத்தை அவன் நிமித்திய போது பானு அப்படியே அவன் கால்களில் வீழ்ந்து விம்மினாள். அவளருகே உட்கார்ந்து அவளை அணைத்துக்கொண்டு “பானு இத்தனை நேரமும் ஏதோ யோசனையில் இருந்துவிட்டேன் என்னை மன்னித்துவிடு. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரவு எனக்குப் புதுமையில்தான். ஆனால் உனக்கு... .. அதை மறந்தவிட்டேன் பிளீஸ் அழாதே பானு” அவன் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்தான். அவன் கரங்களில் முகம் கவிழ்ந்தது. “பத்மினி... பத்மினி ..” என்று விக்கினாள். அவள் அடங்கியபின் “என்ன பானு ...?” என்றான் “உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கா அத்தான் ஒரு நாள் வேலைக்குப்போகிற அவசரத்தில் சட்டைப் பொத்தானை தைக்கச் சொன்னீர்கள். அதைக்கண்டு பத்மினி “உன்னை அவர் தாலிகட்டிக் கொள்ளவில்லை நான்தான் அவர் மனைவி. இதையெல்லாம் எனக்குச் செய்யத் தெரியும் இந்த அறைக்குள் நீ எப்படி வரலாம்?” என்று சண்டை போட்டாளே .. ஞாபகமிருக்கா?” ராஜா வருந்தும் குரலில் “எப்படி மறக்கமுடியும் பானு? உனக்காகப் பரிந்து பேசியதற்கு எப்படி சண்டை போட்டான். எவளை அண்டவிடாமல் அடித்து விரட்டுவதுபோல் விரட்டினாளோ அவளிடமே பிள்ளையையும் என்னையும் ஒப்படைக்கச் செய்த விதியை பார்த்தாயா பானு?” “அத்தான் பத்மினியை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தற்காக நான் அவள்மீது பொருமைப்படவில்லை. அவள் வாழ்வைப் பார்த்து எரியவில்லை. உங்களை மனப்பூர்வமாக உயிருக்குயிராக நேசித்தபோதும் அவள் வாழ்வைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் ஏனோ அவள் வாழ்வை கடவுள் பறித்துக் கொண்டுவிட்டார். அன்று சண்டைக்குப்பின் இந்த அறைவாசலிலேயே மிதித்ததில்லை. இந்த அறைக்குள் வரவே பயந்தேன். இன்று மறுபடியும் இங்கே வந்ததும் அவள் நினைவு வந்துவிட்டது. உங்களை கய்யாணம் செய்தபின் அவள் ஏனோ மாறிவிட்டாள். அதற்குமுன் எவ்வளவு அன்பாகப் பழகினாள். என் கூடப்பிறந்த சகோதரிமாதிரி இருந்தாள்” என்று கண்ணீர் பெருக்க கூறினாள். பானு உனக்கு பத்மினியிடம் இத்தனை அன்பு இருக்குமென்று நான் நினைக்கவே இல்லை. உன் வாழ்க்கைக்கு போட்டி

யாக வந்தவள் அதோடு உன்னை வெறுத்தவள். அதனால் உனக்கு அவள்மீது கோபம் இருக்குமென்று நினைத்தேன். நீ அவளுக்கு பணிந்து நடந்தபோது போக்கிடமில்லாத காரணத்தால் வேறு வசதியின்றி நடப்பதாக நினைத்துவிட்டேன். உன்னைத் தவறாக நினைத்ததற்கு என்னை மன்னித்துவிடு பானு. அவளை அன்போடு அணைத்துக்கொண்டு “மனைவியிடம் மன்னிப்புக் கேட்கலாமா?” என்று கண்ணீரை துடைத்துக்கொண்டு சிரித்தாள் “தாலிதானே கட்டினேன் மனைவியானதெங்கே?” என்றாள் அவள் குறும்புடன். முகம்தாமரையாக தலைகவிழ்ந்துவிட்ட பானுவை அவன் அழைத்தான். “ம்” “இதோ பாரேன்” அவன் கைகளுக்குள் முகத்தை ஏந்திக்கொண்டபோது பானுவின் கண்கள் வெட்கத்தால் மூடிக் கொண்டன. முதன்முதல் அவன் நாணத்தால் சிவந்த முகத்தை ரசித்தபடி “பேசமாட்டாயா?” என்றான் ஆதரவுடன் “என்ன பேசுவதாம்?” அவன் தன்னை மறந்து கலகலவென்று சிரித்தான் அவன் பதறிப்போய் அவன் வாயை பொத்தியபடி “ஐயோ யாராவது கேட்டால்.....?” பின்னே இந்தவாயால் என்ன பேசுவது என்று கேட்டால் சிரிப்பு வராதா? “அதற்குச் சத்தம் போட்டா சிரிப்பது? “இத்தனைநாள் இல்லாத வெட்கம் எங்கிருந்து வந்தது?” என்று அவன் கேட்டபோது “இதெல்லாம் என்ன கேள்வி” என்று அவள் சினுங்கினாள்.

அடுத்தநாள் காலை ராஜா சற்று நேரம் கழித்துத்தான் எழுந்தான். அருகே பானுவைக் காணவில்லை. கோப்பிகூட பார்வதி தான் எடுத்து வந்தாள் “எங்கேம்மா பானுவைக் காணோம்?” என்றான் மெல்ல.

“காலையில் இருந்து கண்ணனை தூக்கி வைத்துக்கொண்டு உன்னை எழுப்பிவிடச்சொன்னால் நீங்களே எழுப்புங்கள் என்றாள் தலைகுனிந்துகொண்டு. கோப்பியை கொண்டுபோய் கொடு என்றால் நீங்களே கொடுங்கள் அதை என்று கெஞ்சுகிறாள். ஏதாவது சண்டையா என்றால் இல்லை என்கிறாள். சரியாய்ப் பதில் சொல்கிறாள் இல்லை. என்னடா ஏதாவது சண்டையா? என்று மகனை சந்தேகத்தோடு பார்த்தாள். “இல்லையம்மா” என்று அவன் சிரித்தான். நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் பழைய மகிழ்ச்சியையும் பிரகாசத்தையும் மகன் முகத்தில் கண்டு பார்வதி நிம்மதியும் சந்தோஷமும் அடைந்தாள்.

“அத்தை சாப்பிடக் கூப்பிடுருங்க” வாசல் கதவருகே மறைந்தபடி கூறினாள். ராஜா கோபம் கொண்டவன் போல் மௌனமாக இருக்கவே “உங்களைத்தான் வாங்களேன்” “என்ன இது வரமாட்டமங்களா”? “முதலில் நீ இங்கேவா” குரலில்

இருந்த சுடுமையைக்கண்டு அவள் பயந்துபோய் நின்றாள். “வர மாட்டாய்”? என்று உறுக்கவே அவள் பயந்துபோய் வந்து “என்னச்தான்”? என்றாள் மெல்ல. அவளைப் பார்த்து அவன் சிரித்துவிட்டான். ஓடிவிடாமல் அவளைப் பிடித்துக்கொண்டு “என்ன இது கண்ணம்பூச்சி விளையாட்டு காலையில் இருந்து ஓடி ஒளிந்து கொள்கிறாயே? என்றான்” “விடுங்கள் யாராவது பார்த்தாலும்..... நேரமாகிறது சாப்பிட வாருங்கள்” “யாரும் பார்த்தால் என்ன? சொல்லு முதலில் கேட்பதற்கு பதில்” “உங்களுக்கு வெட்கமேயில்லை” “உனக்கெதற்கு இத்தனை வெட்கம்? முன் இருந்த பானு மாதிரியாய் இருக்கிறாய்? என்னிடம் என்ன வெட்கம்? உங்களிடம்தானே நான் வெட்கப்படமுடியும். என்றாள் நாணத்தோடு தலைகுனிந்து. “ஒருபெண் மனைவியானதும் எப்படி மாறிவிடுகிறாள்?” என்று வியந்த ராஜா பத்மினிக்கும் பானுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டான் அன்றுமாலை அவன் நண்பர்கள் வந்தபோது அவன் பானுவைக் கூப்பிட்டு அறிமுகம் செய்தபோது பானு நாணத்தோடு அவன் முதுகுக்குப்பின்னால் மறைய முயன்றான். ஆண்களிடம் சசஜமாக பழகும் பானுவா இவள் என்று அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. பத்மினியின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவனுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

பத்மினியோடு வாழ்ந்த வீட்டில் ராஜா பானுவோடும் குழந்தை கண்ணனோடும் குடியேறி ஒரு மாதம் ஓடிவிட்டது. ராஜா கனவிலும் நினைக்காத சொர்க்கவாழ்வு பானுவால் அவனுக்கு கிடைத்தது. பொறுப்பும் அன்பும் பொறுமையும் கொண்ட பானு குழந்தை கண்ணனோடு ராஜாவையும் குழந்தையாக பார்த்துக் கொண்டான். அன்றிரவு ராஜாவின் அருகில் வந்து உட்கார்ந்த பானு “அத்தான் ஒன்று சொல்வேன் கேட்பீர்களா?” என்றாள் மெல்ல. “என்ன”? நீங்கள் பழையபடி வாழ்ப்பாணத்திற்கு வேலை மாற்றிக் கொள்ளுங்களேன். என்று ஆவலோடு கேட்டாள் “ஏன் பானு? தனிக்குடித்தனம் அலுத்துவிட்டதா?” என்றான் வியப்போடு. “ஆமாம்அத்தை மாமாவோடு வாழ்கின்ற சந்தோஷம் இத்தனிக் குடித்தனத்தில் இல்லை. பாவம் அவர்கள் தனிமையில் தவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கண்ணனை அவர்கள் பிரிந்தே இருக்கமுடியாது. எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்தால் சந்தோஷமாக இருக்குமே!” என்றாள். “ஓ.....பானு” அவனுக்குப் பேசுவதற்கு வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை.

அழகு ம்

மணமு ம்

○○○கொக்குவில் செல்வி அ. அருந்ததி○○○

ரோஜா மலர் தனது அழகிய இதழ்களை விரித்து அழகாகச்சிரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு எப்போதும் தன் அழகைப் பற்றித் தனக்குள்ளேயே ஒரு கர்வ உணர்வு. ஏனைய மலர்களைத் தனது கடைக் கண்ணால் நோக்கிவிட்டு தனக்குள்ளேயே நகைத்துக் கொண்டது. “ஐயோ பாவம்! இந்த மல்லிகையை யார்தான் ஏறெடுத்துப் பார்க்கிறார்கள்?” என்று தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டது மலர் மன்னன். ரோஜாவிற்கு தனது அழகைப்பற்றி யாரிடமாவது சொல்லித் தற்பெருமைப் படுவதில் ஒரு தனி மகிழ்ச்சி. ஆகவே அருகில் நின்ற மல்லிகையைக் கதைக்கு இழுத்தது. “நண்பா! என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்? இந்த மலர்களிலேயே அழகானவன் யார் சொல் பார்க்கலாம்? என்று தனது கதையைத் தொடங்கியது ரோஜா.

“ம்..... உனக்கு எப்போதும் இந்த அழகில் ஒரு மோகம்” என்று அலுத்துக்கொண்டது மல்லிகை.

“என்ன நண்பா, அப்படிச் சொல்லிவிட்டாய்? புலவர்கள் பாடும் காவியங்களிலும், கலைஞர்கள் தீட்டும் ஓவியங்களிலும் கற்பனையைத் தூண்டும் இந்த அழகில் உனக்கு அப்படி என்ன வெறுப்பு?”

“இல்லவேயில்லை. நீ சொல்வது முழுத்தவறு. கவிஞரும் கலைஞரும் ஒரு மலரின் வாசனையை வைத்தே தங்கள் காவியங்களையும் ஓவியங்களையும் தீட்டுகிறார்களே ஒழிய அந்த மலரின் அழகை வைத்தல்ல’ என விட்டுக்கொடுக்காமல் சொன்னது மல்லிகை.

“என்ன அப்படிச் சொல்லிவிட்டாய் அழகு கண்ணுக்கு விருந்து; அந்த அழகுதான் மனதிற்கும் விருந்தாகிறது. என் அழ

கைப்பார், என் அழகில் எத்தனை பேர் மயங்குகிறார்கள். என்னிடம் மணமில்லை இதனால் எனக்கு அழகு குறைந்ததுவிட்டதா சொல்பார்க்கலாம் என கர்வத்துடன் சொன்னது ரோஜா.

“உன்னிடம் அழகிருக்கிறது; என்னிடம் மணமிருக்கிறது. பார்த்தவர்களின் கண்ணைக் கவராவிட்டாலும் முகர்வோரின் கருத்தைக் கவரும் சக்தி என்னிடம் உண்டு” என்றது மல்லிகை.

“சீ..... வாயை மூடு..... என்னை ஏராளம்பேர் ரசிக்கிறார்கள். யார் தான் என்னிடம் மணத்தை எதிர்பார்த்தார்?”

“வானத்திடம் மழையையும், கடலிடம் நீரையும், சிப்பியிடம் முத்தையும், மலரிடம் மனத்தையும், பெண்ணிடம் குணத்தையும் தவிர்த்து ரசிப்பவர்கள் எவருமில்லை. எனவே மணமற்ற மலர் எவ்வளவுதான் அழகாக இருந்தாலும் அது பிரயோசனமற்றதே” என ஏளனம் செய்தது மல்லிகை.

இருவர் விவாதமும் தொடர்ச்சியாக நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது இரு காதலர்கள் அங்கு வந்தார்கள். சுவாரசியமான அவர்கள் பேச்சை மல்லிகையும் ரோஜாவும் தங்கள் வாக்குவாதத்தை நிறுத்திவிட்டு உற்றுக் கேட்கலாயின.

“இந்த மல்லிகைபாப்பார். பெண்ணுக்கு உவமானம் இதுவே. ஏனெனில், மலர்களெல்லாம் பெண்களின் முகங்களைப் போல மலர்ந்து சிரிக்கின்றது. ஆனால் எல்லா மலர்களும் மணத்தையும் அழகையும் சேர்த்துவைத்து மலர்வதில்லை. அந்த ரோஜாவைப்பார். அழகு அதிகமிருந்தும் வாசனையில்லை. ஆனால் அடக்கமாக மலர்ந்து மணம் வீசும் மல்லிகை மட்டும் எங்கேயோ நிற்கும் எம்மை தன் பக்கம் காந்தம்போல் இழுக்கிறது. இரண்டும் மலர்கள்தான். பூவைப்போலவே பூவையரும். அழகுள்ள பெண்கண்ணுக்கு விருந்து. ஆனால் குணமுள்ள பெண் கண்ணுக்கும் மனதிற்கும் விருந்து. எனவே பெண்ணுக்கு வேண்டியது குணந்தான்” என்றவாறு பக்கத்தே நின்ற மல்லிகைமலரைப் பறித்து தன் காதலியின் கூந்தலில் சூட்டினான் அவன்.

மங்கையின் கூந்தலில் இணைந்த மல்லிகை ரோஜாவைப் பார்த்து மெதுவாக நகைத்தது.

தனது அழகைப்பற்றி தனக்குள்ளேயே கர்வமேறி நின்ற ரோஜா மட்டும் மெதுவாகத் தலையைக் குனிந்து கொண்டது.

திறம் சுருட்டு

திறம் புகையிலை

மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கு

முருகன் ஸ்ரோர்ஸ்

14, பஜார் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

உரிமையாளர் : இ. மு சுப்பிரமணியம்

- ❖ கல்யாணக் கூறைச் சேலைகள்
- ❖ ஆண் - பெண் ஆயத்த ஆடைகள்
- ❖ ^{மற்றும்} சகலவிதமான சேலை - துணி
- ❖ ஆடைகளுக்கும்

மதினாஸ்

18, பஜார் வீதி,

*

மட்டக்களப்பு

பரமேஸ்வரி ஸ்ரோர்ஸ்

திருமலை வீதி,

மட்டக்களப்பு.

திறம் கருட்டு
திறம் புகையிலை
மற்றும் சாய்ப்புச் சாமாஸ்களையும்
சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும்
எங்களிடம்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

எமது நல்லாழ்த்துக்கள்

உரியதாகும்.

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

11, 13 சென்றல் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

பெண் புத்தி பின் புத்தியா?

===== செல்வி சீதாலக்ஷ்மி வல்லிபுரம் =====

பெண்களுக்கு
அறிவு ஆற்றல்
குறைவு என்பது பல
ருடைய கருத்து. அவ
ர்கள் தம் கருத்தை
வலியுறுத்த “பெண்
புத்தி பின் புத்தி”
என்று பண்டைக்கால
முதலே வழங்கி வரு
கின்றது என்று கூறி
பெண்களை தாழ்த்தி
வைப்பதில் பலருக்கு
எல்லை கடந்த மகிழ்
ச்சி. பெண்புத்தி பின்
புத்தி என்பதை எவ
ரும் மறுக்கவோ
மறைக்கவோ முடி
யாது. ஆனால் அந்த
தொடருக்கு சமுதா
யம் கொடுத்துள்ள
கருத்து தவருனது.

பெண்களுக்கு புத்தி குறைவாக விருந்தால் ஆவதும் பெண்
னால் அழிவதும் பெண்ணால் என்ற கூற்று நிலையாகும். ஒன்றை
அழிப்பதற்கும் ஆக்குவதற்கும் அறிவு அவசியம் ஆகும். அதுவும்
இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு அறிவு மிகவும் கூரியதாக இருக்க
வேண்டும். அதாவது நுணுகி ஆராய்ந்து அறியக் கூடிய நுண்
ணிய அறிவு அவசியம். இவற்றை நோக்கும் பொழுது பண்டைக்
கால பக்கள் பெண்களினுடைய அறிவின் விசாலத்தை கண்ட
பின்னரே பெண்புத்தி பின்புத்தி என்றுர்கள். அதாவது எதையும்

அவர்கள் அவசரப்பட்டு செய்யமாட்டார்கள். எதையும் நுணுகி ஆராய்ந்த பின்பே செய்வார்கள்.

பெண்குலம் ஒரு தாய்க்குலம் புத்தியுள்ள அறிவுள்ள வீரம் நிரம்பிய செல்வங்களை புது உலகிற்கு அவதரிக்கச் செய்யும் பெண்ணுடைய புத்தி எப்படி பின்புத்தி ஆகும். அது மட்டுமில்லை குடும்பத்தை ஒரு அரசுக்கு ஒப்பிடுவார்கள் அல்லவா? அப்பொழுது குடும்பத்தின் தலைவனை அரசனாகவும் குடும்பத் தலைவியை மந்திரியாகவும் கூறுவார்கள் எவ்வளவு சிறந்த அரசனாக இருந்தாலும் ஒரு சிறந்த மந்திரி இல்லாவிட்டால் அவ் வரசு சிறந்ததாக இருக்க முடியாது என்பது உண்மை. அதே போலத்தான் ஒரு மனைவியும் என்பதை திருவள்ளுவர் தம் குறளில் மிக அழகாக கூறுகிறார்.

“புகழ்புரிந்த இல்லோர்க்கு இகழ்வார் முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை”

இவ் வார்த்தை அலங்காரத்திலிருந்தே திருவள்ளுவர் பெண்களுக்கு கொடுத்த மதிப்பு புலனாகின்றது.

அதிகம் கூறுவானேன்? கல்வியின் செல்வி தமிழ் பெரு மூதாட்டி ஒளவையார் ஒரு பெண் தானே? அவருடைய அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் மதியூகத்திற்கும் இணையாக யாராவது இருக்க முடியுமா?

இராவணத்தில் சீதை இராமர் இருவரையும் எடுப்போம் இராவணனின் சிறையில் துன்பம் அனுபவித்த சீதை எந்தவித அவசரமோ ஆத்திரமோ கொள்ளவில்லை. ஆனால் சீதையை பறி கொடுத்த இராமர் அவசர ஆத்திரத்தில் தர்மத்தை தவறவிட்டு வாலியை அதர்ம வழியில் அழித்து விட்டார். ஏன்? சீதையை இராவணன் தூக்கிக் கொண்டு போன பொழுது தன் கற்பினாலேயே இராவணனை அழித்திருக்கலாம். ஆனால் ஏன் அழிக்கவில்லை தான் அழித்தால் தனக்கு அவப்பெயர். அதாவது பெண்ணை வன் அழிவு வேலையில் ஈடுபடுவது அழகல்ல. அது மட்டுமில்லை தான் அவனை அழிப்பதிலும் பார்க்க இராமர் இராவணனை அழிப்பதனால் இராமருக்கு புகழ் அதிகரிக்கும் என்று ஆராய்ந்த பின்பே அவள் இராவணனை அழிக்காமல் விட்டிருக்கலாம் அல்லவா?

மேலும் அன்றைய நூல்களை ஆராய்ந்து படிக்கும் பொழுது பெண்களினுடைய புத்தி ஆண்களின் புத்தியை விட மிகவும் விஸ்திரமானது. பெண்களினுடைய நிதான ஆய்வான புத்தியினால் தான் ஆண்களின் புகழ் ஓங்கியுள்ளது என்பதற்கு மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம் முதலிய வரலாற்று நூல்களே சான்றாக அமைகின்றது.

யா
ரி
ன்

த
வ
று
?

← தி. பிறேமராஜன் →

பருவமெய்திய அழகு மங்கை
கட்டுடல் கொண்ட வீரவாலிபன்
உற்று நோக்கினர் விழிகளின் தவறு?
உணர்வுகள் எழுந்தது உள்ளத்தின் தவறு?
புன்னகை பூத்தனர் உதட்டின் தவறு?
கைவிரல் பற்றினர் காளையின் தவறு?
கதை பல பேசினர் காதலின் தவறு?
மாலை வேளையில் மாந்தோப்பதனில்
நிலவொளி வீசுதல் சந்திரன் தவறு?
பருவம் துடித்தது உடலின் தவறு?
அழகு மங்கையை அருகில் வைத்து
வருடிக் கொடுத்தான் வாலிபன்! தவறு?
காதலனிவன் அன்புச் செய்கையை

தட்டிக் கழிப்பது காதலிக்கழகர்?
 இன்ப உணர்வுகள் ஒன்று சேர்த்து
 நுகரத் துடித்தது இளமையின் தவறு?
 அமைதி அங்கே துணைநின்றது
 அவர்கள் சூழலின் தவறு?
 பெண்மைக்கிலக்கணம் அவளின் உடல்
 இன்ப உணர்வை நாடியது தவறு?
 உடலொடு உடலது ஒன்றாகிய பின்னர்
 உலகை மறப்பது உணர்ச்சியின் தவறு?
 காரிருள் நீங்கிப் பகலவன் வந்தது
 அழிந்த கற்பை எண்ணித் தவித்தாள்
 பருவமங்கையின் எண்ணத்தின் தவறு?
 இன்ப உணர்வைப் போக்க முயல்
 கற்புப் போனதே பாலியல் தவறு?
 ஆணையும் பெண்ணையும் உலகில் படைத்து
 அல்லல் படுத்தும் இறைவன் தவறு?

படிப்பவர்களைக் கவரக்கூடிய ஆசிரியர்களின் இரண்டு
 ஆற்றல்களாவன: புதிய விஷயங்களை பழக்கப்படு துதல், பழைய
 விஷயங்களைப் புதுமையுடன் அளித்தல்.

— ஜான்ஸன்

ஒரு நூல் இதயத்திலிருந்து வெளிவந்திருந்தால் அது மற்ற
 இருதயங்களுக்குள் புகுவதற்கு வழி செய்து கொள்ளும். ஆசிரியரு
 டைய மற்ற வேலைகளெல்லாம் இதைப்போல் அவ்வளவு முக்கிய
 மானவையல்ல.

ஓரு ஆசிரியர் அனாதையாகிறார்!

புலோலியூர் க. தம்பையா

* * * * *

(சதாவதானி கதிரைவேற்பின்னை சனச்முக நிலையம்
அகிலஇலங்கை ரீதியாக நடாத்திய சிறு கதைப் போட்டியில்
முதலாவது பரிசான தங்கப் பதக்கத்தைப் பெறும்
சிறு கதை இது)

1

“அப்பா உங்களுக்கு கடிதம் வந்திருக்கு.” என வாசகி
அந்தக் கடிதஉறையில் முகவரியிட்ட கையெழுத்தினை இனம்
கண்டுவிட்ட பூரிப்பில் கைகளிலே தந்தபோது, அந்தக் கடிதத்
தின் வாசகம் தனது மகள் வாசகியை ஏமாற்றி விடக்கூடாதே
என்ற பிரார்த்தனையோடு மயில்வாகன வாத்தியார் அந்தக் கடி
தத்தைப் பெற்று தனது கைத்தடியையும் ஊன்றிக்கொண்டு பக்
கத்துக் கோயிலின் ஆலமரத்தடிக்குப் போய் அமர்ந்தபோது குரீ
யன் பனைவட்டுயரத்துக்கு வந்திருந்தான்.

“சாப்பிட்டுவிட்டு போங்கோவன் அப்பா” என வாசகி
மறித்தும், இக் கடிதத்தைக் கண்டுவிட்ட மன நிறைவில் வயிறே
நிரம்பிய மாதிரி இந்த ஆலமரத்தடிக்கு வந்திருக்கிறார்.

மயில்வாகன வாத்தியாரின் சுக துக்க உணர்வுகளெல்லாம்
இந்த ஆலமரத்தடியிலேதான் சங்கமமாகும்?

சனிக்கிழமையாதலால் ஆலமரத்து முன்றலில் உள்ள அம்
பலத்தே சிறுவர்கள் சிலர் மாங்கொட்டை விளையாட்டு விளையா
டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இறைவனே! இந்தக் கடிதம் நன்மைக்காரியமாகவே இருந்திட வேணும். என்ற தவிப்போடு சிவகுமாரனின் அந்தக் கடிதத்தை வாத்தியார் பிரிக்கப்போனபோது ... .. மாங்கொட்டை விளையாட்டில் தகராறு ஏற்பட்டு சிறுவன் ஒருவனை மற்றவர்கள் விழுத்திஅடிக்கவே, அந்தச் சிறுவனின் அவலக் குரல் குறுக்கிடவே வாத்தியார் கடிதத்தைப் பிரிப்பதை நிறுத்தி எழுந்து சென்று அடிபட்ட சிறுவனை அழைத்து வந்து அந்த ஆலமரத்தடியிலே தன்முன்னே இருத்தியபோது மயில்வாகன வாத்தியாரின் மனத்திலே, தான் சிவகுமாரனை முதன் முதலாகச் சந்தித்த நிகழ்ச்சி நிழலாடுகிறது.

ஓ! இப்படித்தானே இருபது வருடங்களுக்கு முந்தி மாங்கொட்டை விளையாட்டிலே சிவகுமாரனையும் இதே இடத்திலே போட்டு அடித்தார்கள். அவனையும் இப்படித்தானே கூட்டிக் கொண்டு வந்து ஆலமரத்தடியிலே இருத்தினேன்.

“தம்பி நீ ஆற்றை மேன்?”

“கந்தையாவின்ரை மேன்”

“எந்தக் கந்தையா”

“வெறிக்குட்டி கந்தையா எண்டு சொல்லுவினம்”

“உன்ரை பேரென்ன?”

“சிவகுமாரன்.”

“நீ எங்கை படிக்கிறாய்”

“படிக்கப் புத்தகத்துக்கு காசில்லை. உடுக்கிற உடுப்புமில்லை எண்டு அப்பு என்ரை படிப்பை நிப்பாட்டிப்போட்டுது.”

“நீ காத்தாலை என்ன சாப்பிட்டனீ?”

“ஒண்டும் சாப்பிடேல்லை. பழந்தண்ணிதான் குடிச்சான் மத்தியானம் மரவள்ளிக் கிழங்கு அவிச்சுத்தல்லாம் எண்டு அம்மா சொல்லிச்சுது.”

“ஏன் சோறு காச்சிறதில்லையோ?”

“சோறு காச்சுறதுதான். அது அப்பாவுக்குத்தான். குடிச்சிட்டு வாற அப்பாவுக்குச் சோறு காச்சி வைக்காட்டில் அம்மாவுக்கு பிரம்பாலை அப்பு அடிக்கும். எனக்கு மத்தியானம் கட்டாயம் அம்மா மரவள்ளிக் கிழங்கு அவிச்சுத்தரும். ஆனால் அம்மா மரவள்ளிக் கிழங்கு கூடத் தின்னாது.” என்று அந்தச் சிறுவன் கண்கலங்கச் சொன்னபோது, அந்தச் சிறுவன் சிவகுமாரனை அப்படியே சட்டியணைத்து, இறைவனே இந்தப் பச்சைப் பாலகன்மீது இப்

படி வறுமைச்சமையை சுமத்தி வேடிக்கை பார்க்கிறாயே! எனமனம் நெகிழ்ந்து சிறுவனின் கண்ணீரைத் துடைத்து, அவனை முதலில் அவன் வீட்டிற்குக் கூட்டிச்சென்று பின்னர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்ற காட்சி இப்போது மயில்வாகன வாத்தியாரின் கண்ணென பசுமையாகத் தெரிகின்றது.

அன்றிலிருந்து சிவகுமாரன் மூன்று வேளையும் வாத்தியார் வீட்டிலேயே சாப்பிட்டான். அவனைத் தன் பள்ளியிலேயே சேர்த்து அவனுக்குத் தன் வீட்டிலும் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார் வாத்தியார்.

சிறுமி வாககியோடு சிறுவன் சிவகுமாரன் இணைந்து அன்பு காட்டி விளையாடும் காட்சியினை தானும் தனது மனைவி மங்களமும் பார்த்து ரசித்த காட்சிகள் கூட இப்போது வாத்தியாருக்குத் தெரிகின்றது.

சிவகுமாரனுக்கு எட்டாம் வகுப்பில் உபகாரச் சம்பளப் படிப்பும் பெற்றுக்கொடுத்துவிட்ட பிறகு, அவன் நகரத்திலுள்ள அந்தக் கல்லூரியின் ஹோஸ்டலிலே சேர்ந்துவிட்ட பிறகு, சிவகுமாரனுக்கும் வாத்தியாருக்குமிடையில் உள்ள இடைத்தூரம் நீளத்தொடங்கியது.

எனினும் கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் சிவகுமாரன் தன் தாயிடம் வரும் போது வாத்தியார் வீட்டுக்கு ஓரிரு தினங்கள் வராதிருக்க மாட்டான் அவன் வருகையைக் காத்திராமல் வாத்தியார் அவன் வீட்டுக்கே போய் அவனைக் குசலம் விசாரிக்காமல் வாத்தியாருக்கு இருப்புக்கொள்ளாது.

வாசுகி பூப்பெய்தியபின் சிவகுமாரனின் வருகை மேலும் குறையத்தொடங்கியது.

சிவகுமாரனின் இந்த வருகைக் குறைவை அவன் தனது குடும்ப கௌரவத்திற்குக் கொடுக்கும் ஆதரவு என இதை எடுத்து அவர் சமாதானம் கொண்டார்.

சிவகுமாரனின் பதினெட்டாவது வயதிலே கொழும்பிலே கிளறிக்கல் உத்தியோகம் கிடைத்தபோது மிகவும் மகிழ்ந்தவர் வாத்தியார்தான்.

முதன் முதல் கொழும்பிற்கு புறப்படுமுன் சிவகுமாரன் வாத்தியார் வீட்டுக்கு வந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு போன போது பாதியே திறந்திருந்த அந்த அறைக் கதவின் பின் ஒழித்து நின்று சிவகுமாரனையே வைத்தகண் வாங்காது பார்த்து நின்ற அந்த இரு நீள விழிகளில் மிதந்த ஆயிரம் கனவுகளின் கோலத் தினைச் சந்தித்து, முறுவலித்து, அவளிடமும் கண்களாலே விடை பெற்றுப்போனான்.

முதல் மாதச் சம்பளத்தில் வாத்தியாருக்கு மல் வேட்டியும் மனைவி மங்களத்திற்குக் கைத்தறிச் சேலையும், வாசகிக்கு பட்டுப் புடவையும் சிவகுமாரன் அனுப்பியிருந்ததை வாத்தியார் ஊரிலுள்ள எல்லோருக்கும் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

லீவில் வரும்போதெல்லாம் சிவகுமாரன் வாத்தியார் வீட்டுக்கு வருவான். வாத்தியாரும் மனைவி மங்களமும் கோயிலுக்குப் போயிருந்து விட்டால் அறைக்குள் கதவோரம் நிற்குகொண்டிருக்கும் வாசகியோடு ஹோலில் அமர்ந்தபடியே பேசிக்கொண்டிருப்பான் சிவகுமாரன்.

“வாசகி உன்னுடைய அழகிற்கும், அறிவிற்கும், குணத்திற்கும் யார் குடுத்து வைத்திருக்கிறானோ?” என்று அவன் சொல்லும்போது நாணத்தினால் அவள் முகம் சிவப்பேறும்.

அப்போது ‘நீங்கள்தானே எனக்கெல்லாம்’ என்று அர்த்த புஷ்டியோடு அந்த இரு நீள் விழிகளும் கெஞ்சுவதை அவன் உணர்ந்து அவனும் பரவசப்பட்டுப்போவான்.

‘வாசகி உனக்காகவே நான் வாழ்கிறேன்’ என்று அவன்வாய் விட்டு சொன்னபோது வாசகியின் பூவுடலிலே எத்தனை சிலிர்ப்பு!

சிவகுமாரன் எழுதியிருக்கும் கடிதத்தைப் பிரிக்கையிலே, சிவகுமாரனைத் தான் மாப்பிள்ளை கேட்டு எழுத நேர்ந்துவிட்ட ஒருவிதக் கூச்சத் தாழ்வுணர்ச்சியினால், தான் அவனுக்கு எழுதியதில் தவறென்றும் இல்லையே என்று சமாதானம் கொள்ள வேண்டித்தான் எழுதியிருந்த கடிதத்தின் வாசகங்களை மனதில் திருப்பிப் பார்க்கின்றார் வாத்தியார்.

“சிரஞ்சீவி சிவகுமாரனுக்கு.

அநேக ஆசீர்வாதத்தோடு எழுதுகிறேன், இக்கடிதம் உன் விடம் ஒன்றையாகித்தே எழுதுகிறேன்.

இந்த வீட்டுக்கு நீ கடந்த நான்கு வருடங்களாக வராதிருந்தமையால் இந்தக் குடும்பத்திலே நடந்துவிட்ட வீழ்ச்சியினை முதலில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

என்மனைவி மங்களம் படுக்கையில் வீழ்ந்து விட்டதனால் வாசகிக்கென வங்கியில் நான் இந்த வாத்திமைத் தொழிலில் சிறுகச் சிறுகச் சேமித்துவைத்த பத்தாயிரம் ரூபாவும் மங்களத்தின் படுக்கையிலேயே கரைத்து கடன்கூடப் பட்டுவிட்டேன்.

மங்களம் இறந்தபிறகு

வாசகிகை நான் ஒரு அசல் தமிழ்ப் பெண்ணாக வளர்த்த பெருமை ஒன்றுதான் எனக்கு மிச்சம். அவளுக்காக இப்போது ஒரு சதமும் மிச்சம் வைத்திருக்க வில்லை. இரண்டாயிரம் ரூபா விற்குமேல் கடன் வந்துவிட்டது.

போனமாதம் வாசகிக்கு ஒரு கல்யாணம் பேசினேன் வாசகியின் அழகிலும், குணத்திலும் விருப்பம் கொண்ட அந்த மாப்பிள்ளையை அவன் பெற்றோர்கள் சீதனம் என்ற சிவப்பு விளக்கைக் காட்டித் தடுத்து விட்டனர்.

இந்தத் தமிழ்ச் சட்டம்பியின் பெஞ்சன் பணத்தில் மிச்சம் பிடித்தால் சட்டம்பியின் சாவீட்டுச் செலவுக்குக்கூட காணாத போது சீதணப்பணத்தை இந்தக் கிழவயதிலே எப்படி நான் சேர்க்க முடியும்?

அப்போதுதான், நான் மேற்கொண்டிருந்த தொழிலின்மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டது.

என்னோடு படித்தவர்கள் எல்லோரும் பெரிய பெஞ்சன்கா ரர்களாக - பிள்ளைகளுக்கு டாக்டர், எஞ்சினியர் மாப்பிள்ளைகளா கப்பெற்று பெரிய பங்களாக்களில் வாழும்பொழுது நான் அரிக்கன் விளக்கோடு பேராடும் பொருளாதார நெரிசலை எண்ணி மனம் வதங்கினேன்.

என் தந்தையார் பெயர் பெற்ற பெரிய மகா பண்டித ராயிருந்ததினால் அவரின் தொண்டு தொடரவேண்டும் என்ற அவாவினால் மட்டுமின்றி எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான் என்று ஆசிரியத் தொழில்தான் தெய்வத்தொண்டு என்று ஓர் ஆத்ம வெறியினால் மற்றவர்கள் பிறதேசங்களுக்கு றெயில் ஏற நான் இந்தக் கிராமத்திலே தங்கிவிட்டேன். இப்போது அதற் காக மிகவும் மனம் நோகவேண்டிய நிலையில் தள்ளப்பட்டு விட்டேன்.

நான் சாசுமூன், வாககியை யாரிடமாவது கைப்பிடித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற கவலை என்னை நாளுக்குநாள் அரி த்துக் கொள்கின்றது.

வாககி உலகம் அறியாதவன் நான் இறந்தபின் அவளுக்கு யார் துணை?

‘ஏன் வாத்தியார், மாப்பிள்ளைக்கு ஆலாய்ப் பறக்கிறியன்? நீங்கள் ஆளாக்கிய சிவகுமாரனை மறந்திட்டியளா? நீங்கள் இல லாதுவிட்டால் அவன் ஒரு கூலிக்காரனாகவோ என்னமோ மாதிரியோ தாழ்ந்திருப்பான், உங்களால்தானே அவன் இந்த நிலைக்கு உயர்ந்திருக்கிறான். நீங்கள் ஒருதரம் கேட்டுப்பாருங்கோ,’ என்று எனது பழைய நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னபோது நான் அவரின் பேச்சை வன்மையாகக் கண்டித்தேன்.

நான் செய்த உதவிகளுக்காக அவனை நான் மாப்பிள்ளை யாகத் தட்சணை கேட்பது இது ஒரு வியாபாரமாகாதா?. நான் இதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டதான் அவனை இப்படி ஆளாக்

கிணைன் என்று ஆகிவிடாதா?. செய்த உதவியே இதனால் களங்
கப்பட்டுவிடுமே. சிவகுமாரன் என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பான்.
அவன் என்னிடம் கொண்டிருக்கும் பெருமதிப்பு மாசுபட்டுவிடுமே
சே! இந்த எண்ணமே எனக்குக் கூடாது. சே! ஒரு பத்தாயிரம்
ரூபாய் இருந்தால் அந்த மாப்பிள்ளையின் சம்பந்தம் கிடைத்து
விடும். இந்தப் பத்தாயிரத்திற்கு இந்தத் தமிழ்ச் சட்டம்பி எங்கே
போவான்?.

இந்தப் பணத்தைக் கடல்கேட்டு பணக்காரராயிருக்கும்
என் பழைய மாணவர்களை மாணத்தையும் விட்டு இரந்தேன்.
ஆனால் அவர்கள், 'இந்த வாத்தி இப்பவே பொல்லுப் பிடிக்கி
றான். இன்னும் எத்தனை நாளைக்குத் தாங்குமோ? கடன் கொடுத்
தால் திருப்பித்தர இவனுக்கு ஆர் இருக்கினம்?. என்று எண்
ணியோ என்னமோ என்னை வழி தெருவில் கண்டுவிட்டவுடன்
எனக்கு முந்தியே தாங்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் கஷ்டமுறுவ
தாக நடிப்பதை நான் கண்டேன். சில மாணவர்கள் என்னைத்
தூரத்தே கண்டுவிட்டால் தங்கள் பாதையைக்கூட மாற்றி விடு
வதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன்.

நான் ஊன் உறக்கமின்றித் தவித்து இரவு முழுவதும் கட்
டிலில் குந்தியிருந்த நாட்களில் ஒரு நாள் பக்கத்து அறையில்
படுத்திருந்த மகள் வாசுகி 'சிவகுமார்...சிவகுமார்.....' என்று
நித்திரையில் செபித்த போதுதான் நான் உனக்கு கடிதம் எழு
தத் தீர்மானித்தேன்.

நீ அவளுக்கு முன்பு எழுதியிருந்த கடிதங்கள் சிலவற்றை
அவள் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கின்ற காட்சிகளை அப்போது
இணைத்துப் பார்த்தேன்.

ஒருவேளை, சிவகுமாரனுக்கும் வாசுகிமீது அன்பு இருக்குமோ
தவிக்கின்ற இந்த இரண்டு உள்ளங்களையும் நான் இணைத்து விடு
வதாக இக்கடிதம் ஒரு தூதாக இருக்கலாம் என்ற ஓர் ஆவலி
னால்தான் - நான் செய்த உதவிகளுக்காகவே நான் உன்னை
மாப்பிள்ளை கேட்பதாக இது அமையாது என்ற சமாதானத்
தோடுதான் இக்கடிதத்தை எழுதுகிறேன்.

ஒரு ஏழை ஆசிரியன் தன் கண்களை மூடிமன் தன் மகளை யாரிடமாவது கைப்பிடித்துக்கொடுத்துவிடவேண்டுமே என்ற பரிதவிப்பில் - இந்த என் நிலையை நீ ஒருத்தன்தான் உணரக்கூடியவன் என்பதனால் மட்டுமன்றி வாசுகி உன் நினைவோடேயே வாழ்கிறாள் - நீ இல்லாமல் அவள் வாழமாட்டாள் என்ற நிலையை நான் அறிந்ததினாலும் - அவளுக்காகவும் நான் உன்னை யாசிக்கின்றேன். இதில் தவறு இருப்பின் என்னை மன்னிப்பாயாக!

இவ்வண்ணம்

ஏழை ஆசிரியன் மயில்வாகனம்

தான் எழுதியதில் தவறென்றுமில்லை என்ற திருப்தியோடு சிவகுமாரனின் பதில் கடிதத்தை ஆவலோடு பிரிக்கின்றார் வாத்தியார்.

“என்றும் என் மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியருக்கு,

தங்களின் நிலைகண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அம்மாவின் சொல்லை நான் இதுவரை தட்டியதில்லை. ஒருமுறை அம்மாவிடம் போய்க்கேட்கவும்.

இப்படிக்கு

அன்புள்ள - சிவகுமாரன்.’

துள்ளிக்கொண்டு சிவகுமாரனின் தாயிடம் ஓடினார் வாத்தியார்.

வாத்தியாரின் வரவின் நோக்கைத் தன் மகனின் கடிதமூலம் அறிந்து வைத்திருந்த தாய் வாததியாரை வீட்டுக் கேற்றடியிலே (சிவகுமாரனின் வீட்டுக்கு இப்போது கேற்கூட உண்டு) சந்தித்துக் கதைக்கின்றாள்.

“வாத்தியார்...கொஞ்சம் பிந்திப்போனியள்... பாறுவதி மச்சாளுக்கு ஓம் சொல்லிப்போட்டன்.....சீதனம் முப்பதாயிரம் புது வீடு, நகை, நட்டு, காணி பூமி எல்லாம் தருகினமாம்...வாத்தியார் நீங்கள் குறை விளங்கக்கூடாது ..

வேணுமெண்டால்... நீங்கள் படிப்பிச்ச காலையும் குடுத்த சாப்பாட்டுக் காலையும் கணக்குப் பாத்துச் சொல்லுங்கோ..... திருப்பித்தாறன்.”

வாத்தியார் தனது இரு காதலையும் பொத்திக்கொண்டு தள்ளாடியபடியே தெருவிலே இறங்கி நடக்கின்றார். அந்தத் தாய் சொல்லிய கடைசி வாக்கியங்களை அவரால் எதிர்கொள்ள முடிய வில்லை.

“சீதனம் இல்லாமல் ஒரு கலியாணமும் அம்மா ஒழுங்கு பண்ணிப்போடாதை. இந்தக் காலம் காசுள்ளவனுக்குத்தான் எங்கையும் மதிப்பு” என்று பெடியன் எழுதியிருக்கிறான். இப்படி அந்தத்தாய் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் ஒருத்தியோடு பேசிக்கொண்டதை பொத்திய காதலனுக்கூடாகவும் தெருவில் நடந்துகொண்டிருந்த வாத்தியாருக்குக் கேட்கின்றன.

தந்தையார் திரும்பிவரும் கோலத்தைக் கண்டுவிட்ட மகள் வாசுகி என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை ஊகித்து தந்தையார் இது பற்றி ஏதாவது உரையாடலை ஆரம்பித்து விடுவாரோ என்ற அச்சத்தில் அவள் அவ்விடமிருந்து அகன்று கிணற்றடிப் பக்கம் போகின்றாள்.

3

ஐயாயிரம் ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மணவறையிலே சிவகுமாரன் நிர்மலா கல்யாணம் நடக்கிறது.

சிவகுமாரனை வளர்த்துவிட்ட வாஞ்சையினால் மயில்வாகன வாத்தியாரும் தன்னிடமுள்ள ஆகச் சிறந்த - மூன்று இடங்களில் மட்டும் தையல் போடப்பட்டிருந்த நாலுமுழ வேட்டியையும் சால்வையும் கட்டிக்கொண்டு திருமத்திற்குப் போயிருந்தார்.

கல்யாண வீட்டிலே தன் குலேசர் வேட்டியையும் மற்றவர்கள் தரித்திருக்கும் பட்டுப் பூதாம்பரங்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்து கூனிக்குறுகி ஒரு ஓரமாய், முகத்தை மட்டும் வெளியில்

தெரியும்படியான மறைவான ஒதுக்குப்புறத்தில் நின்று மணமக்
களை மனமார வாழ்த்திவிட்டு மயில்வாகன வாத்தியார் வீடு வந்து
சேர்ந்தபோது இரவு பத்து மணிக்கு மேலாகியிருந்தது.

அன்று இரவு அவரும் சிவபட்டினி. தூக்கமின்றித் தவித்
துக் கொண்டிருந்தார்.

வாககி தந்தையின் நிலைகண்டு வெதும்பி, விம்மி படுக்கை
யில் உட்கார்ந்தபடி இரவு முழுவதும் கண்ணீர் சொரிந்துகொண்
டிருந்தாள்.

விடிந்ததும் விடியாததுமாக மயில்வாகன வாத்தியார் வீட்
டிண்முன் கார் ஒன்று வந்து நிற்கவே இருவரும் பரபர வென்று
எழுந்து நிற்கின்றனர்.

காரை விட்டிறங்கி சிவகுமாரன் இவர்களை நோக்கி வந்து
கொண்டிருக்கிறான்.

வந்தவன் வாத்தியாரை வணங்கிவிட்டு பண நோட்டுக்
கத்தைகளை அவர்முன் வைத்து கைகட்டி நிற்கின்றான்.

“இதில் பதினையாயிரம் ரூபாய் இருக்கிறது.” இந்தப்
பணத்தைக்கொண்டு வாககிக்கு எங்காவது ஒழுங்குபண்ணுங்கள்’
என்று பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கின்றான்.

வாத்தியார் இதைக் கண்டு வறண்ட சிரிப்போடு... “சிவ
குமார்...ஓ... நீ படிப்பித்த காசைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா?
படிப்பித்த காசைக் கணக்குப் பார்த்தால் இந்தத்தொகை அதிகம்
ஓ...நீ... வட்டியையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறாய் போலி
ருக்கு...” என்று எங்கோ பார்த்துச் சொல்கின்றார்.

“தம்பி சிவகுமார்... இதை எடுத்துக்கொள்... இதற்குத்
தானா நான் உன்னைப்படிப்பித்தேன்? என்னிடம் படித்த பிள்ளை
இப்படிக் கேவலமாய்விட்டதே என்று நினைக்கையில் மிகவும் வேத
னையாயிருக்கு.....

“நீ சீதனமாய்ப் பெற்றிருக்கிறாயே... முப்பதினாயிரம் இது எங்கிருந்து வந்தது? நான்கு பெண் பிள்ளைகளின் தந்தையான உன் ஏழை மாமனார் இந்தப் பணத்தை உனக்கு எப்படித் தந்தார் என்பதை யோசித்தாயா?

மற்ற மூன்று குமரிப் பெண்களுக்குமுரிய நிலபுலன்களையும் விற்று மனைவியின் தாலி, நகைகளை அடகுவைத்து காதுத்தோடு கூட மிச்சமின்றி மூத்த மகளுக்கு உத்தியோக மாப்பிள்ளை எடுத்துச் சிறப்பாகச் செய்துவிட வேண்டும் என்ற அவாவினால் இப்படிச் கடன்பட்டுத்தான் இந்தச் சீதனத்தை உனக்குத் தந்திருக்கிறார் அந்த ஏழைக் கமக்காரன்.

நாளைக்கு அவர்களுக்குச் சாப்பிடக்கூட நாதியில்லை. நீ என்னிடம் படித்த மாணவன் என்பது உண்மையானால் நீ எனக்குச் செய்யும் ஒரே உதவி நீ பெற்ற சீதனம் அத்தனையையும் பாவம் அந்த ஏழைக் கமக்காரனிடம் திருப்பிக்கொடு.....

ஒரு ஏழைத் தகப்பனிடம் அடித்துப் பறித்தமாதிரிப் பெற்றுக்கொண்ட இந்தப் பணத்தில் இந்த மயில்வாகன வாத்தியையும் பங்குபோடவைக்க உனக்கு எத்தனை மனத் துணிச்சல்?... ” என்று சொல்லிக் கொண்டே வாத்தியார் அந்த ஹோலை விட்டு அறைக்குள் போகின்றார்.

அறைக்குள் வாசுகியைக் கண்டதும் சிறு குழந்தை போல வாத்தியார் தேம்பித்தேம்பி அழுகின்றார்!

‘என்னால் அப்பாவுக்கு எவ்வளவு பாரம், கவலை... அப்பா எத்தனை பண்டிதர்களை, புலவர்களை உருவாக்கியிருக்கின்றார். இந்தக் கிராமத்திலே இருக்கும் அத்தனை படித்த மனிதர்களும் அப்பாவின் மாணவர்கள் எத்தனை மதிப்பீடாகும் கம்பீரத்தோடும் பின் காலத்தை சந்தோஷமாகக் கழிக்கவேண்டிய அப்பா என் கமையினால் கூனிக் குறுகி ஏழை மனத்தோடு உலாவுகிறாரே ... .. தமிழ் வாத்தியார் வேலையை ஒரு உயர்ந்த தொழிலாகப் பேசி வந்த அப்பா இன்று ஏன் இந்தத் தமிழ் வாத்தியார் வேலைக்கு வந்தேன் என்று மன வேதனைப்படும் அளவிற்கு பொருளில்லாத தினால் என்னைக் கரை சேர்க்க இயலாத காரணத்தால் பிச்சைக் கார மனவோட்டத்தோடு தவிச்சும் தவிப்பு ...

தான் விரும்பிக் காதலித்த ஒரு பெண்ணையே சீதன் ஆசை
பிடித்து ஒருவர் மனம் மாறிப் போகுமளவிற்கு இந்தச் சீதனப்
பிசாசுக்கு அசுர பலத்தை படைத்த இறைவனே... என்னை ஏற்றுக்
கொள்... இந்த ஊரில் சீதனப் பிசாசு ஒழிந்ததின் மீண்டும்என்னை
இங்கு இந்தத் தந்தையின் மகளாகப் படைக்க வேண்டும்
இறைவா!

அன்று இரவு முழுவதும் வாகுகி இவைகளையே திருப்பித்
திருப்பிச் செபித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அடுத்த நாள் காலை வாகுகியை எங்கும் காணாதவராய் பரி
தவித்து அவளை வீட்டு மூலை முடுக்குகளினெல்லாம் தேடினார் வாத்
தியார்.

சிவகுமாரன் முதல் மாதச் சம்பளத்திலே வாங்கித்தந்த
பட்டுப்புடவையை கட்டியவளாய் வாகுகி வீட்டுக் கிணற்றுக்குள்
மிதந்துகொண்டிருப்பதை மயில்வாகன வாத்தியார் கண்டபோது

4

ஆலமரத்தடியிலே சிறுவர்கள் மாங்கொட்டை விளையாட்டு
விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தான் சேகரித்த கசங்கிய காகிதத் துண்டுகளை ஒரு மூட்
டையாகவும் கல்லுச்சல்ல், கலவோடுகளை இன்னுமொரு மூட்
டையாகவும் கட்டி இருபக்கப்பாட்டில் வைத்து அவைகளை இரு
கைகளாலும் தடவிப் பார்த்தபடி வானத்தையே பார்த்து அழிக்
குடையோடு இந்த ஆலமரத்தடியிலே படுத்திருக்கிறாரே ஒருவர்...

இவரை அம்பலத்தே விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் சிறுவர்
கள் “விசர் வாத்தியார்” என்றுதான் இப்போது கூப்பிடுவார்கள்.

முலைக்குட் சென்று முடங்காதே வா - வெளியில்

— முருகையன் —

கூட்டைவிட்டு வாராய் என் குஞ்சே!

உன் பஞ்சு மெத்தை

வீட்டை விட்டுச் சற்றே வெளியிற் புறப்படு நீ

நீட்டு வெளி வான் நிருமலத்தில் --

மின்னொளியில் --

பாட்டலைகள் நீந்தும் பரப்பில் உலாவி வா

மங்கல் இருட்டின் -மறைப்பில் வதியாதே

எங்குமொளி வேள்ள எழுச்சிப் பெருக்குண்மை

கண்டுகொள்ளல் வேண்டும்

கனியே, தயங்காதே.

வஞ்சப் பகைவர் வதியும் புறவுலகை

அஞ்சிப் பதுங்கி அநேக நாட் போக்கிவிட்டோம்.

போதும் தயக்கம்

புறப்பகையை உச்சிவிட்டு

நீ தப்பி ஓடி நெடுந்தொலைவிற் பேராய் மறையும்

உத்தியையும் கற்பாய்

உலகை வசமாக்கு.

செல்வாய் வெளியே

சிறுமை கெட வளர்ந்து

வெல்வாய் புனியை

விளைவிப்பாய் சாதனைகள்

பொல்லாத வையமென்று போயொதுங்கி நீ கிடந்தால்

எவ்வாறு மேம்பாட்டை எய்துவாய் என் குஞ்சே!

கூட்டை விட்டு வாராய் என் குஞ்சே --

குலக்கொழுந்தே!

நீட்டு வெளிவான் நிருமலத்தில் --

மின்னொளியில் --

பாட்டலைகள் நீந்தும் பரப்பில் உலாவி வா.

பூட்டவிழும் மல்லிகையின் புத்துணர்வு நன்மணஞ்சேர்
இன்காற்றில் நீந்தி எழும்பு --

பறந்து திரி

பொங்காற்று வெள்ளப் புனலின் குளிர்ச்சி நிறை
தண்காற்று மல்கும் சகல இடங்களிலும்

நீ திரிந்து வாராய்

ஓ, நில்லாதே எவ்விடத்தும்

பா தெரிந்து பாடு

பறவைக் குலத்தினது

மாட்சி இசைப்புலமை வல்லமையை

உன் குரலின்

சாட்சி கொண்டு மீண்டும் சரியாய் நிலைநாட்டு

விண்ணை அளப்பாய் மிதந்துயரும் தேனியசையால்

வெண்மை விளக்காய் விளங்கும் பகலவனும்

கண்ணிமைகள் மூடிக் களைப்பால் தலைசாய்க்க

ஆயத்தம் ஆனால்

அனைத்துத் திசைகளிலும்

செம்மைபடர் மஞ்சலொளிச் சித்திரங்கள் தீட்டுகிறான்.

குஞ்சே! பதுங்காதே

கூட்டில் அடங்காதே

அஞ்சேல்!

வெளியில் அழகாய்ப் புறப்படுக

மூலைக்குட் சென்று முடங்கிக் கிடக்காதே

நாலெட்டுத் திக்கும் நடாத்துன் அரசாங்கம்

இன்பமன்றோ வையம்?

எழில் நிலையம்

பொங்கி எழும்

அன்புணர்வின் ஊற்றம்

அழியாப் பெருஞ் செல்வம்

எங்கெங்கும் சென்றே இவற்றை உனக்காக்கு

தங்கியொரு மூலைக்குட் சாய்ந்து கிடவாதே

பாடுபட்டுத் தேடிப் பழங்களை நீ சாப்பிடுக

வேடுவர் கைப்பட்டு விசனம் உழைக்காதே.

நீயறியார் எல்லாம் நினக்குப் பகை என்ற

பேயர்களின் கோட்பாட்டைப் பேணி மதிக்காதே

உன்னைப் போல் நோக்கம் உடைய பலர்
இந்த
வையகத்தில் உள்ளார்
மறக்காதே என் குஞ்சே

கூட்டைவிட்டு வாராய், என் குஞ்சே!
தயங்காதே

பூட்டவிழும் மல்லிகையின் புத்துணர்வை நீ அருந்து
எங்கெங்கும் சென்றே இதயத்தை உனக்காக்கு
தங்கியொரு மூலைக்குட் சாய்ந்து கிடவாதே
எல்லை என்ன வேண்டும்?
எடுத்தெறி நீ ஆச்சத்தை
இல்லை இனித் தடைகள்
எவ்விடமும் உன் உரிமை
மூலைக்குட் சென்று முடங்கிக் கிடக்காதே
நாலெட்டுத் திக்கும் நடத்துன் ஆரசாங்கம்.

இராமாயணத்தில் சிங்களவர்

— மு. ஆ. கந்தவேல் —

கம்பன் எழுதிய இராமாயணத்தில் ஓரிடத்தில் சிங்களவரைப் பற்றிய குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. சீதையின் திருமண வைபவத்தின் போது குழுமிய மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறிய கம்பர் இதனைக் கூறியிருக்கின்றார். பாட பேதமின்றி கம்பஇராமாயணத்தின் சகல பதிப்புக்களிலும் இதைக் காணக் கூடியதாய் உள்ளது.

“கங்கர் கொங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர்கள்
சிங்க ளாதிபர் சேரலர் தென்னவர்
அங்க ராசர் குலிந்தர் அவந்திகர்
வங்கர் மானவர் சோழர் மராடரே”

(கம்பராமாயணம் 1192-ம் பாடல்; உலாஸியல் படலம் 47-ம் பாடல்)

ஆனந்தா ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,

ஏறூர்.

உரிமையாளர் : நா. கா. சிவலிங்கம்

சுருட்டு, புகையிலை வியாபாரத்தில்
பல வகுடம் அனுபவமிக்கவர்கள்.

சில்லறைச் சாமான்களும்

பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ச ர ஸ் வ தி

ஸ்ரோர்ஸ்

189, பிரதான வீதி

*

ஏறூர்.

உரிமையாளர் : த. வேலாயுதம்

சுருட்டு, புகையிலை மற்றும்

சில்லறைச் சாமான்களை

நாம் உங்களுக்கு

சகாய விலையில் வழங்குகிறோம்.

இறந்த சமூகத்தில் ஓரு உயிர்த்துடிப்பு

(உண்மைக் கதை)

வானம் இருண்டு கிடந்தது. புயல் வீச ஆரம்பித்து விடலாம் என்று பயந்தன போல மரங்கள் எந்த வித அசைவுமின்றி ஸ்தம்பித்து நின்றன. கருக் கொண்டிருந்த மேகங்களின் வயிற்றைக் கிழித்து மழையைக் கொட்ட வேண்டும் என்ற நினைப்பில் வானத்தில் மின்னல் கீறுகள் இடிமுழக்கத்துடன் பிரவேசித்தன. மாலை ஐந்து மணி கூட ஆகவில்லையானாலும் நடுஜாமம் போன்று இருள் கப்பிக் கிடந்தது. தன் இருப்பிடத்தைத் தவறவிட்ட பறவை யொன்றின் அவலக் குரல் சதா ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது - அநாதரவாக.

முத்து சால்வையை உதறிப் போட்டுக் கொண்டு நடந்தான். அவன் வாயில் இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பீடி கருகிக் கொண்டிருந்தது. வயிற்றுக்குள் இறங்கிக் கொண்டிருந்த அரைப் போத்தல் சாராயத்திற்கு பீடி யின் புகை பெரும் இன்பத்தைக் கொடுத்தது, இறுதியாக ஒரு 'தம்' இழுத்துக் கொண்டான்.

மு. ஆ. கந்தவேல்

பீடி அவன் சொண்டில் சுட்டிருக்க வேண்டும் 'தூ' வென பீடியைத் துப்பியவன், நாவால் சொண்டுகளை ஈரப்படுத்திக் கொண்டான். "இண்ணைக்கு இரண்டிலை ஒன்று பார்த்திடுறன்... என்னைக் கண்டால் எவனெவனெல்லாமோ பயப்படுறன். இவளுக்கு மாத்திரம் அவ்வளவு திமிரோ? ... பார்ப்பம்" அவன் உதடுகள் மௌனமாக துடித்தன.

விரைவில் வீடுபோய் சேர்ந்துவிட வேண்டும் என விரும்பியவர்கள் விடுவிடுவென நடந்து முத்துவைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மனதில் "இந்த அறுவான் எப்போதொலையானோ.....? தினம் தினம் இப்படிக்குடித்து விட்டு யாரோடாவது தனக்கு வேலையாய்ப்போச்சு" என எண்ணமெழுந்தாலும் அவன்மீதுள்ள பயத்தால் "அப்ப.....வாறன் முத்தண்ணை" என்றபடி அவனைத் தாண்டி விரைந்தார்கள். நாலடிதள்ளிப் போனதும் "அப்பாடா தப்பித்தோம்..... நல்லவேளை நல்ல வெறி போலை கிடக்கு ..... இல்லாவிட்டால் மூதேசி குடிக்கிறதுக் கெண்டு காசு பறிச்சுப் போடுவான்" என முணுமுணுத்துக் கொண்டார்கள்.

முத்து தள்ளாடியபடி ஒரு குடிசையின் வாசலில் வந்து நின்றான். வீட்டினுள் ஒரு குப்பி விளக்கு சன்னமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வீட்டின் கதவாக நின்ற கிடுகுத் தட்டியினூடாக ஒளி ஊடுருவி முற்றத்திலும் பரவிக் கிடந்தது.

"டியேய் வாடி வெளியிலை..... நாயே..... உள்ளே என்னடி ஒப்பாரி வைக்கிறியா?" முத்துவின் உள்ளத்திலிருந்து பிறந்த வார்த்தைகள் வாயினூடாக வெளிவரும்போது சாராய நாற்றத்தில் குளித்த சூட்டுடனேயே பிறந்தன. அவன் வார்த்தைகள் நிசப்தமாக இருந்த அந்த இடத்தில் பேரிடியெனக் கேட்டது.

படலையைத் திறந்துகொண்டு வெரக்கென வெளியே வந்தாள் அவள் - இளமையின் பூரண களிநடனம் அவளுடலில் - கண்கள் கோபத்தால் சிவந்து செவ்வரியோடின. அவள் கண்கள் ஒரு

கணம் நிலைகுத்தி அவனை நோக்கின. அவனின் நிலை அவளுக்குப் புதிதல்ல குடித்துவிட்டு இப்படி ஏதாவது செய்வது அவனுக்கு வேலையாய் விட்டது என அவளுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் தன் கணவனை - முத்து தன் அண்ணனையே அடித்து நொருக்கி ஆஸ்ப் பத்திரிக்கு அனுப்பிவிட்ட வேதனையில் நின்றவளுக்கு அவனைக் கண்டதுமே கோபம் பீறிட்டுக்கொண்டுவந்தது. “சீ.....குறுக் காலை போவானே..... இங்கை ஏன் வந்தனீ..... உன்னை அண்ணனை அடிச்சது போதாதெண்டு இஞ்சை என்ன முகத்தை வைத்துக்கொண்டு வந்தனீ. சீ..... நீயும் ஒரு மனிஷனெண்டு உலாவுகிறியே?” வார்த்தைகள் வெடித்தன அவள் வாயிலிருந்து.

“ஓமடி..... அண்ணனுக்கு நான் அடிப்பன், உதைப்பன் அதைக் கேட்க நீ யாரடி? பெரிய பத்தினிமாதிரி பேச வந்திட்டா..... என்னடி சொன்னனீ அண்டைக்கு..... நான்..... குறைமா தத்திலை பிறந்த குரங்கு எண்டு சொன்னனியோடி?”

“இதிலையிருந்து வீண்கதை கதைக்காதை. மரியாதையா போயிடு..... உன்னை கெட்டித்தனத்தையெல்லாம் வேறு யாரட்டையும் காட்டு..... இஞ்சை உந்தப்பயறு அவியாது தெரியுமோ”, பதிலுக்கு கத்தினாள் அவள்.

“என்னடி சொன்னாய் நாயே? உனக்கு அவ்வளவு திமிரா?” என்றவன் அவள் கன்னத்தில் மாறி மாறி அடித்தான்.

நிலைதடுமாறி நிலத்தில் விழுந்தவள் பட்டென எழுந்தாள். “சீ..... நீயும் ஒரு மனிஷனே..... பொம்பிளையைக் கைநீட்டி அடிக்க உனக்கு வெட்கமாயில்லை. நீயும் ஒரு ஆம்பிளையாடா?”

“என்னடி..... என்னடி சொன்னாய்..... ஆம்பிளையா என்று கேட்கிறாய்? காட்டுகிறன் பாரடி” என்றவன் அவளைப்பற்றி தரதரவென இழுத்தவன் அவள் சீலையைக் களைந்தெறிய முற்பட்டான். அவன் இன்னொருகை அவள் ரவிக்கைமீது படிந்து மீண்டான். போது ரவிக்கை இரண்டாகக் கிழிக்கப்பட்டுவிட்டதை அவள் உணர்ந்தாள்.

“ஐயோ .....

இந்தப் பாவி
என்னவோசெய்
கிறானே, இந்தக்
கொடுமையைக்
கேட்க யாருமில்
லையா” என
இந் கைகளா
லும் மார்பை
மூடிக் கொண்டு
கதறினாள்
அவள்.

இதுவரை அக்
நடிசையின்
சுற்று வேலிக்கப்
பால் நின்று
வேடிக்கை பார்
த்துக் கொண்டி
ந்தவர்கள் ஒரு
பர் முகத்தை
ஒருவர் பார்த்து
கொண்டனர்.
ஒரு இளைஞன்
மட்டும் ஏதோ
ஒரு கணம்

யோசித்தவன் போல விடுவிடுவென முத்துவை நோக்கி வந்
தான். “முத்தண்ணை இது நியாயமில்லை .....” என்றபடி வந்தவ
னின் மீது பளீர் என ஒருஅடி விழுந்தது. வந்தவன் நான்கடி தள்
ளிப்போய் விழுந்தான். “யாரடா வேலிக்கங்காலை எல்லாரையும்
வெட்டித் தொலைச்சுப் போடுவேன்..... போங்கடா எல்லாரும்
வீட்டை..... இஞ்சை விடுப்புப் புடுங்க உங்களை அழைக்கவில்லை”
எனக்கத்தினான் முத்து நிலத்தில் விழுந்து கிடந்தவனை அவன்
தாய் வந்து “வாடா மூதேவி ..... உனக்கேன் இந்த வேலை” என

முணுமுணுத்தபடி விடுவிடுவென வெளியே கூட்டிக்கொண்டு
விரைந்தாள். வெளியே நின்றிருந்தவர்களும் கலைய ஆரம்பித்தனர்

முத்துவின் பிடி அவளை இறுக்கியது. அவன் இரும்புப் பிடியில் அவள் துடித்தாள். “ஐயோ என்னைக் காப்பாற்றுங்க.....
காப்பாற்றுங்க.....” மெதுவாக வந்த சுவடே தெரியாமல் நழுவிக்கொண்டிருந்தவர்கள்மீது அவள் கண்கள் ஏக்கத்துடன் கேட்டன. “இதுகளின் பிரச்சனைக்குள்ளே போனால் நாளைக்கு நாம் ரோட்டாலை நடக்காமல் பண்ணிப்போடுவான் முத்து. நமக்கேன் வீண்வம்பு” என்றபடி நடந்தனர் சிலர். “உவளுக்கும அவனுக்கும் முன்னமே தொடர்பு இருந்திருக்கும். ஏதோ நாங்கள் பாத்திட்டமெண்டு சும்மா நடிக்கிறாள்” என ஓரிரு கையாலாகாதவர்களின் இரட்டை நாக்கும் அங்கு தொழிற்படாமலில்லை.

“ஐயோ..... என்னைக் காப்பாற்ற யாருமில்லையா” என அலறினாள் அவள். ஆனால் ஒவ்வொருவராக எல்லோரும் பயத்தில் போய்விட்டதைக்கண்ட அவள் இனி யாரையும் நம்பிப் பயனில்லை என்ற நோக்கோடோ என்னவோ “நான் உன் அண்ணியில்லையா..... விடு..... என்னை..... விட்டுவிடு” எனக் கெஞ்சினாள். அவள் உடல் பயத்தால் வெடவெடத்தது. அந்நியன் ஒருவன் பலாத்காரத்திலிருந்து மீளமுடியாத அளவு பலவீனமாய் பெண்ணினம் இருந்தாலும், அந்த நேரத்தில் அவளுக்கு எப்படி அந்த வேகம் வந்ததோ? படபடவென இரு கைகளாலும் அவன் நெஞ்சில் குத்தினாள் அவள்; அவன் முகத்தில் அவள் நகங்கள் செங்கோடுகளை வரைந்தன. வாய்மட்டும் சதா “விடு..... என்னை விட்டா” என உளறிக் கொண்டிருந்தது.

அவளை இறுகப்பற்றித் தூக்கினான் அவன் அவள் வேடனின் அம்புப்பட்ட புருவெனத் துடித்தாள்! அந்தத் துடிப்பில் அவள் கழுத்திலிருந்த தாலி நழுவி கீழே விழுந்தது.

கிடுகுத் தட்டியை காலால் ஒரு உதை உதைத்தான் அவன். அது ஒவெனத் திறந்து கொண்டது. உள்ளே சென்றவன்

பொத்தென பாயில் எறிந்தான். “ஐயோ” என அவள் அலறல்
நாலாபுறமும் சிதறியது.

எங்கோ மரத்திலிருந்த ஆந்தைகள் படபடவென நாலாபு
றமும் ஓலமிட்டபடி பறந்தன.

அவள் தாவி முற்றத்தில் அனாதரவாய் கிடந்தது. வேலிக்
கப்பால் மனிதர்கள் எவருமேயில்லை.

இருண்கிடந்த வானம் வெளித்துக் கிடந்தது இடியும் மின்
னலும் அங்கு இப்போது இல்லை. இரவில் பூத்திருக்கும் நட்சத்தி
ரங்கள்கூட வானில் இல்லை. ஏன் உலகமே சூனியமாகி விட்டதா?

நிலத்தைப் பண்படுத்தி நீடு வாழ்வோம்
பனையை வளர்த்து பயனைப் பெறுவோம்.

★ மில்க்வைம் சவர்க்காரத் தொழிலகம் ★

(உரிமை : க. கனகராஜா J. P.)

525 / 2 காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

கிளை : 79 மெசென்சர் வீதி, கொழும்பு-12.

36063

அழகு

— காரைநகர்: க. சண்முகரத்தினம் —

நேரம் மாலை 5 மணி. ஆகப்பத்திரி வளவில் சனக்கூட்டம். எங்கெங்கெல்லாமோ பெய்த மழை திரண்டு வெள்ளமாகிப் பள்ளத்தை நாடுவதுபேரல எங்கெல்லாமிருந்து மக்கள் திரண்டு வந்து காத்திருக்கிறார்கள். அனை உடைத்துச் செல்லாதவாறு தடைக்கதவ இருப்பதுபோல் ஆகப்பத்திரிக் காவலாளியும் நேரம் இருக்கிறது பொறுங்கள் என்கிறான். சிலர் “பாஸ்” காட்டியும், சிலர் பழக்கத்தாலும் தடைக்கம்பியைக் கடந்து சென்று விடுகிறார்கள்.

மணி 5-15 கேற்றைத் திறக்கிறான் வாச்சர். குபுகுபுவென்று சன வெள்ளம் பல திக்காகப் பாய்ந்து செல்கிறது. அவரவர் அனுதாபிகள், சொந்தக்காரர் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி.

17ம் நம்பர்வாட் 21வது கட்டிலைச்சுற்றி ஒரு கூட்டம் கண்ணீர் வடிப்போரும் கவலை தோய்ந்த முகத்தோடும் நின்றனர். நடுவே ஓவியம் ஒன்று கிடத்தியிருக்கிறது. அது உயிருள்ளதா அல்லாத என்று சிந்திக்க வேண்டாம். இடையிடையே அத்தான், அத்தான் என்று திருநாமம் செப்புகின்றது. செம்மையான அந்த ஓவியத்தின் முகத்திலும், மார்பிலும், கைகளிலும், கரிகொண்டு அழித்தது போன்று தீப்பிளம்புகளின் சுவடுகள் - கறைகள்.

தீப்பிளம்புகளின் தாக்கதலுக்கு இலக்கான அப்பெண் சுமதி. சிலரை கரும்பே தேனே என்றும் கற்பகப்பூவே என்றும் அழகு ராணி என்றும் புகழ்ந்துரைத்தாற் போதும் அவர்களுக்குள் எழும் கர்வம் சொல்லும் தரமல்ல. மற்றவரை அலட்சியம் செய்து விடுகிறார்கள்.

பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்திலே அவளை முன்னும் பின்னும் சுற்றாதவர்களே கிடையாது. காதல் - வர்ணனைகள் வந்து குவிந்தன. எல்லா இலட்சணங்களும் அவளிடம் இருந்தன. ஆனால் ஏனோ அவளுக்குள் எழுந்த கர்வம் மற்றவர்களை அலட்சியம் செய்தது. சுமதியின் அழகில் மயங்கின பாஸ்கர் அவளை எப்படியோ தன்வயப்படுத்திவிட்டான். அது அவனது திறமைதான். பலரது எதிர்ப்பையும் பாராது, சீதனம் இன்றியே கல்யாணம் செய்து கொண்டான். திருமணம் நடந்து ஆறுமாதங்களாயின. சுமதியின் அலங்காரப் பொருட்களுக்கு செலவு சம்பளத்தில் பாதி இருந்தது. பாஸ்கர் மேலதிக வேலைசெய்து உடலும் பாதுகாதி விட்டான். பாஸ்கர்

ஒருநாள் சம்பளத்தோடு வந்தவனுக்கு மனைவியின் “பட் டெஜட்” டைக் கண்டதும் தலை சுற்றியது. எனினும் பொறுமையோடு பெண்களும் சிக்கனமும் பற்றி பொருளாதார ஆலோசனை வழங்கினான். சிலமணி நேரக்கருத்தரங்கு - அமளி துமளியில் வந்துவிட்டது. இந்நவரும் விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை. “பொறுமை” என்பது எங்கு இருப்பது என்று தெரியாது புறப்பட்டுவிட்டது. சமதியும் கணவனோடு கோபித்துக்கொண்டு பிறந்தகம் வந்துவிட்டான். பாஸ்கர் காரியாலயத்துக்கு புறப்பட்டு விட்டான். சமதி வந்து இரண்டு கிழமையாகிவிட்டன. சமதி அடுப்பிலிருந்த கேற்றிலை இறக்கும் போது அந்த ஆவி தாங்காது கைதவற விட்டுவிட்டான்.

அதன் பின் இவை --

அத்தான் வந்துவிட்டாரா?

“வந்துவிடுவார் நேற்றையே தந்தி கொடுத்தோம்” சுமதியின் பெற்றோர்.

சுமதி சற்றுமுற்றும் பார்க்கிறாள். யாருமில்லை. மனதின் எரிவும் தீப்பட்ட இடங்களின் எரிவும் சேர்ந்து வேதனை கொடுக்கின்றது. முன்குகிறாள். - அத்தான்!

கண்களைச் சிறிது நேரம் மூடியபின் திறக்கிறாள். அவள் கணவன் அங்கே கல்லாய் நிற்கிறான்.

அத்தான்! எழமுனைகிறாள். தடுத்து மீண்டும் படுக்க வைக்கிறான் பாஸ்கர்.

அத்தான் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். கண்களில் நீர் வடிகிறது.

இப்போ என்ன நடந்துவிட்டது. என்றுதேற்றுகிறான் அவன் அத்தான்! அழகு அழகு என்று வீண் கர்வம் கொண்டு வாழ்ந்தேன். உங்கள் புத்திமதிகளைக் கேளாது வந்து விட்டேன். எந்த அழகைக் கண்டு என்னை விரும்பினீர்களோ அது சிதைந்து விட்டது. இன்று என்னை இக் கோலத்தில் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா? புலம்பினாள் அவள்.

அழகு ஒரு கவர்ச்சிதான். அது இல்லாவிட்டால் யார் யாரை விரும்புகிறார்கள். எல்லாம் குனியமாகத்தோன்றும். நானும் இந்த அழகுக்கு அடிமைப்பட்டவன்தான். அதில் வியப்பென்ன? சமூகத்தில் உண்மையும் போலியும் கலந்துதான் இருக்கின்றன. தேவைப்படுகின்றன. இப்பொழுது உன்னிடம் உண்மையான அழகைக் காண்கிறேன். என்று தேற்றினான் அவன்.

சுமதி புன்முறுவலோடு கணவனைப் பார்த்தாள். ஆம் அவள் உள்ளத்தில் சுத்தமான அழகு சுடர்விட்டது. கர்வம் இல்லை.

எங்களிடம்

- * சகலவிதமான சாய்ப்புச் சாமான்களும்
- * சுருட்டு, புகையிலை முதலியனவும்
- * பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

லக்ஷ்மி ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,

*

ஏருஷர்

நேசம்ஸ்

பிரதான வீதி,

◆

வாழைச்சேனை.

பாடசாலை புஸ்தகம், கொம்பி

உபகரணங்களுடன்

சகல சாய்ப்புச் சாமான்களும்

சுருட்டு, புகையிலை முதலியனவும்
எங்களிடம்

மலிவாகக் கிடைக்கும்

எங்களிடம்:

சுருட்டு : புகழிலை : சில்லறைச் சாமான்கள்
: சாய்ப்புச் சாமான்கள் மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

* மொத்த வியாபாரிகள் *

நெல்லு & அவல்

சோமசுந்தரம் ஸ்டோர்ஸ்

பஜார் வீதி,

செங்கலடி.

சிவநடராஜா ஸ்ரோர்ஸ்

105, 135 மிரதானவீதி

ஏருவூர்.

எம்மிடம்

* திறம் சுருட்டு

* திறம் புகையிலை

மற்றும்

* சகலவிதமான * சாய்ப்புச்

* சாமான்களையும்

மலிவாக வழங்குவதில்

பல வருட சேவையாற்றியவர்கள்

விஜயா ரெக்ஸ்ரைல்

122 பிரதான வீதி,

ஏறாவூர்.

எங்களிடம்

தவநாகரீக உடுப்பு வகைகளை
மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மனோ

ஸ் ரோர்ஸ்

130, பிரதான வீதி

ஏறாவூர்.

உரிமையாளர் : கே. எஸ். மனோகரன்

திறம் சுருட்டு ★ திறம் புகையிலை

மற்றும் சில்லறைச் சாமான்களுக்கு

எங்களை அணுகுங்கள்

புலோலியூர்ப்

புலவர்கள்

* தென்புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை. *

“புலவர்கள் மலிந்த ஊர் புலோலியூர்” என்று கூறுவார்கள். காலத்துக்குக் காலம் இந்த ஊரிலே புலவர்கள் பலர் தோன்றி வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். தமிழ் மொழிக்கு அரியதொண்டுகள் புரிந்திருக்கின்றார்கள். தமிழினை வளர்த்து வந்திருக்கின்றார்கள் ஈழத்தில் மட்டுமன்றித் தென்னிந்தியாவிலும் தமது புகழினை நிறுவிக்கொண்ட பெரும் புலவர்களையும் யாம் அறிவோம். நாவலர் பெருமான் காலத்தின் பின், அவர்கள் அணுக்கத் தொண்டர்களாய் இருந்தோர்கூடச் சிந்தாமணியிலும் கம்பராமாயணத்திலும் சுவை கண்டு காட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, கந்தபுராணத்தையும் அதன் பண்பாட்டினையும் ஒழுங்குறப் பேணி, வளர்த்து நாவலர் அடிச்சுவட்டிலே இயன்று வந்தது புலோலியூரே ஆகும். அப்படியிருந்தும், இந்த ஊரிலே தோன்றிய புலவர்கள் எல்லோரையும் யாம் தொகுத்துப் பார்த்ததில்லை. அந்தக் குறைபாட்டினை ஓரளவுக்காவது நீக்கிக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் எழுந்ததுதான் இக்கட்டுரை. ஒரு வேளை “ஆசைபற்றி அறையும்” பாங்குள்ளதாகக் கருதப்பட்டாலும், இக் கட்டுரையினைச் சட்டகமாக வைத்து எமது ஊர்ப் புலவர்கள் வரலாற்றினை யாராவது முயன்று உருவாக்கிக்கொள்ள இயலுமல்லவா?

யாழ்ப்பாணத்திலே “நல்லூர்” தலைநகராவதற்கு முன் அமைந்திருந்து “பொங்கொலிநீர்க் சிங்கை நகர்” எனப் போற்றப்பட்டுவந்த பழைய தலை நகர் அழிந்துவிட்டது. அந்த அழிபாட்டினை, எமது ஊரினையொட்டி வல்லிபுரக் கோயிலுக்கு அணித்தாய்ப் பரந்து கிடக்கும் மணற்பரப்பிலே காண்கின்றோம் என வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் துணிந்து கூறுகிறார்கள். அப்படிக்கொத்த ஒரு பிரதேசத்திலே கல்வி வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பளித்துக் கொண்டு புலவர்கள் பலர் ஈண்டி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் எனக் கொள்ளலாம். ஆயின், அவர்கள் எவர்க்கும் தம் பெயரை நிலவவைக்கும் பாக்கியம் கிடைக்காமற் போய்விட்டது.

புலோலியூரே, “கோவலன் கதை” எனப்படும் கண்ணகி கதை ஆண்டுதோறும் வைகாசி மாதத்திலே நிகழும் கண்ணகி யம்மன் விழாக்காலத்திலே படிக்கப்பெறும் கோயில்கள் சில உள் ளன. அக்கோயில்களுள்ளே முக்கியமானதார்க்க் கருதப்பட வேண் டியது தென்புலோலியூரிலுள்ள மந்திகை அம்மன் கோயில் ஆகும். அக் கோயிலிலே படிக்கப்பெறும் ஏட்டுப்பிரதி இப்போது அச்சி ட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தென் புலோலியூர், திரு. மா. சே. செல்லையா அவர்கள் அவ்வேட்டினை 1962ம் ஆண்டிலே பதிப் பித்துள்ளார்.

“கோவலன் கதை” யினை இயற்றியவர் யார் என்ப்த னைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது எனக் கருதும் பதிப்பாசி ரியர். “குடாரப்பு என்னும் கிராமத்தில் வசித்து வந்த வெற்றி வேலுச் சட்டம்பியார் இயற்றினார்,” என வழங்கிவரும் மரபுரை ஒன்றினைக்கூறி, அவர் போர்த்துக்கேயர் காலத்தவர் என்கிறார் எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியொன்றில் “அடியன் வெற்றி வேலன் எனும் ஆன திருநாமம் உள்ளோன்” பாடியதாகவே குறி ப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் “வெற்றிவேலன்” குடாரப்பு என்னும் கிராமத்தில் வசித்தவன் என்பதற்கு ஆதாரம் எதுவும் அந்த ஏட்டிலே இல்லை. பிற ஏடுகளிலே காணமுடியாதிருக்கும் “பாயிரம்” அவ்வேட்டிலே காணப்படுகின்றது. அப் பாயிரத்திலே “பத்திபெறு பாயிரத்தைப் பாடு என்று பணித்ததனால்” தாம் பாடுவதாக “கதிர்காமர் அந் ஒண் புதல்வன் சங்கரன்” எனத் தம்மைத் தெரிவிக்கும் புலவர் புலோலியூரைச் சார்ந்திருந்த “தும் பனை” என்னும் ஊரினர் எனத் தெரிகிறது. பாடப்பெற்றிருப்பது “சிலப்பதிகாரக்கதை” என ஏட்டில் உள்ளது எனினும் அக் காலத்தில இளங்கோவடிகள் இயற்றிய “சிலப்பதிகாரம்” பற் றிய விவரம் புலோலியூர்ப்புலவருக்குத் தெரிந்திருந்தது என்பது புலனாகின்றது. ஒரு வேளை, சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய “அடியார்க்கு நல்லார்” யாழ்ப்பாணத்திலே சிங்கை நகரிலும் தங்கியிருந்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. “அடியார்க்கு நல் லார் வரலாற்று ஆராய்ச்சி” என்னும் அரிய நூலினை எழுதி யுள்ள திரு பொ. செகன்நாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே குணபூஷண ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் அமைச்சராய் விளங்கிய அடி யார்க்கு நல்லாரே சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் என்பதனைத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள்.

துலக்கமான வரலாறுகள் இல்லாத காலத்தினை விடுத் துத் தெளிவான ஒரு காலத்தை நோக்குவோமாயின், எமக்குத் தோற்றமளிப்பவர் மேலைப்புலோலியூரினரான சதாவதானம் திரு

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் ஆவர். தமிழ் பக்கள் என்றுமே மறக்க முடியாத அரும் பெரும் பணிகளையெல்லாம் ஆற்றியவர் தமிழ் நாட்டுக்கு அகராதிக் கலையினைக் கற்பித்து ஓர் அரிய பேரகராதியினைக் இயற்றியளித்தமையொன்றே அவர்களது மாண்பினைத் தெரிவிக்கப் போதுவதானசான்றாகும். பேராசிரியர், திரு எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் முதலாக எத்தனையோ பலர் அவர்களது அகராதியைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். அண்மைக் காலத்திலே தமிழ்த் தென்றலாக விளங்கிக்கொண்டிருந்த திரு வி. கலியாணசுந்தரமுதலியார் “கல்விக் கண் திறந்தவர்” என அவர்களை மாணவர் வரிசையில் நின்று போற்றுவது காண்கின்றோம்.

திரு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் (1871 - 1907) காலத்தினையடுத்து எமது புலோலியூரிலிருந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றியவர் இருவர். ஒருவர், காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பச்சையப்பன் கல் லூரியிலே தமிழ்ப் பண்டிதராகவும், திருவனந்தபுரத்திலுள்ள மகாராசாக் கல்லூரியிலே பிரதம ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்து பெரும்புகழ் வாய்க்கப்பெற்ற திரு வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களாவர். மொழிநூல் ஆசிரியரான மாகறல் கார்த்திகேயமுதலியாரும், ஸ்ரீநிவாசாரிய சுவாமிகள் என்னும் சமக்கிருத வித்துவசிரோமணியும் இவர்களுடைய மாணவருள்ளே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவராவர். திரு. கணபதிப்பிள்ளை (1845 - 1894), வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்து வில்ஹீயம், இரகுவமிசச் சுருக்கம், வாதபுரேசர் கதை ஆகிய நூல்களை இயற்றியதுடன், இந்திரசேனை நாடகம் என ஒரு நாடகத்தினையும், வேதாரணியேசுவரர் ஊஞ்சற் பதிகத்தினையும் எழுதி அச்சேற்றி வெளியிட்டுள்ளார்கள். இரகுவமிச மொழிபெயர்ப்பு, மார்க்கண்டேயபுராணம், பதப்பிரயோக விவரணம், தருக்க சாஸ்திர வினாவிடை என்னும் நூல்கள் அச்சேறவில்லை.

மற்றையவர், இவர்கள் தம்பியாரான திரு வ. குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆவார். இவரைக் “கோவிந்தபிள்ளை” எனவும் வழங்குவதுண்டு. இவருடைய தங்கையரான பார்வதியம்மையாரும் இளமைக் காலத்திலே உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடத்திலே கல்வி பயின்றவர் எனத் தெரிகிறது. அவர்கள் இயற்றி வெளியிட்ட “நன்னூற் காண்டிகையுரை விளக்கம்” இன்றும் இலக்கணப் புலிகளாலேயே போற்றப்படுவதாகும். பாரதத்திலும் “குதுபோர்ச் சுருக்கம்” முதலான சில சுருக்கங்களுக்கு அவர்கள் உரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தென்புலோலியூரிலே தோன்றிப் பல்லாண்டுகளாக ஈழத்திலும் இந்திய நாட்டிலும் தமிழ்ப்பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த திரு ம. தில்லைநாத நாவலர் (1854 - 1939) அவர்களைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். திருவிளையாடற் புராணத்தின் “வேதப்பொருள் அருளிச்செய்த படல”த்துக்கு ஓர் அகலவுரை அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. “திருவள்ளுவர் சமணர் என்னும் கொள்கை மறுப்பு” என்னும் ஒரு நூலும் அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சமய விரிவுரையாற்றுவதிலும், புராணங்களுக்குப் பொருள் கூறுவதிலும் மிக வன்மைபடைத்தவராய் விளங்கியவர் இவர்.

புலோலியூர்ப் புலவர்களைப்பற்றி எடுத்தோதுபவர்கள் என்றும் மறக்கமுடியாத ஒருவர், மகாதேவ ஐயரின் மகனான முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள் (1853 - 1936). நாவலர் பெருமானின் முன்னோராகிய திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாக சுவாமிகள் சமக்கிருதத்தில் எழுதிய பிரமான தீபிகாவிருத்தி, சிவஞானபோத விருத்தி, சித்தாந்த சிகாமணி ஆகிய சைவ சித்தாந்த நூல்களை நல்லூர் திரு த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் அச்சிடுவதற்காகப் பரிசோதித்துக் கொடுத்தவர் இவரே. உரையாசிரியர் திரு. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை முதலானோர் பலர் இவருடைய மாணவராவர். சிவபெருமான் அலங்காரம், பசுபதீசுவரர் அந்தாதி ஆகிய இரு நூல்கள் இவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அக் காலத்திலே புலோலிப் பசுபதீசுவரன் கோயிலுக்கு அர்ச்சகராயிருந்தவரும் இவரேயாவர். சோதிடகணித சாஸ்திரத்திலும் இவர் மிகுந்த புலமையுடையவராகத் திகழ்ந்தவராவர்.

புலோலியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சபாபதி ஐயரின் புதல்வராகத் தோன்றியவர். திரு. ச. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் (1875 - 1950) ஆவர். முன்னதாகக் குறித்த, ஆரிய திராவிட மகா பண்டிதராய் விளங்கிய முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களிடத்திலேயே தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களையும், சமக்கிருதம், தருக்கம், வியாகரணம், சோதிடம் ஆகியவற்றையும் இவர் கற்றுக் கொண்டார். பஞ்சாங்கம் கணிப்பதுடன் நின்றுவிடாமல் சாதக ரத்னாகரம், இருது சாதகம், பால சிக்ஷா மஞ்சரி, சமஸ்கிருத பிரதம பாலபாடம், சிவராத்திரி மகிமை முதலான நூல்களையும் இவர் பதித்து வெளியிட்டார். தமது பதிப்புப் பணிகளுக்கும் பயன்படத் தக்கதாகத் தமது தம்பியாரின் உதவியுடன் “கலாநிதி அச்சுயந்திரசாலை” என ஓர் அச்சகத்தினையும் நிறுவிக்கொண்டார். இவர், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்துடனும் பண்டித்

துரைத் தேவர், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் ஆகியவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். “வித்தியா விருத்தித் தருமாலயம்” என்னும் பெயருடன் ஒரு பெரிய நூல்நிலையத்தினையும் இவர் தமது இல்லத்திலே நிறுவி வைத்திருந்தார். கந்த புராணத்து உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம் ஆகியவற்றுக்கும், யுத்த காண்டத்தில் ஒரு பகுதிக்கும் இவர் உரை எழுதி அச்சேற்றி வெளியிட்டார். நீதிவெண்பா விரிவுரை, கந்தரனுபூதி உரை, ஏகாதசிப் புராணக் குறிப்பு ஆகியன இவர் வெளியிட்ட பிற நூல்களாகும். இவை யாவற்றிலும் பார்க்க இவர் புலமையைக் காட்டிக் கொண்டிருப்பது இவர் இயற்றி வெளிட்ட “சொற்பொருள் விளக்கம்” என்னும் தமிழ் அகராதி ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் “ஞான குரு” ஒருவர் புலோவியூரிலே தோன்றினார் என்று பெருமையுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலைப் புலோவியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த திரு. சின்னையா வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் அருமைப் புதல்வராகிய “அருளம்பலம்” அவர்கள்தான் சுப்பிரமணிய பாரதியார் போற்றிப் பராவகின்ற “யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி” ஆவார். 1878-ம் ஆண்டளவிலே தோன்றிய இவர் சதாவதானம் கதிரைவேற்பிள்ளை மேலைப்புலோலிச் சைவ வித்தியா சாலையிலே ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்த காலத்தில் அங்கே கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தவர் என அறியக் கிடக்கின்றது. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு சிறிது காலம் கம்பனையிலும் மட்டக்களப்பிலுமாக வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். 1910-ம் ஆண்டளவில் ஏதோ வைராக்கியத்துடன் யாருக்குஞ் சொல்லாமல் இந்தியாவுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். பருத்தித்துறையிலிருந்து தோணி. மார்க்கமாக நாகபட்டினத்தை அடைந்தார்கள். நாகையிலே நீலலோசனி அம்மன் கோயில் வாயிலருகே அவர்கள் நிட்டையில் இருந்தமையை “நீலலோசனி அம்மன் தோத்திரம்” எடுத்துக் கூறுகின்றது. வேதாரணியம், அகத்தியாம்பள்ளி, மாயாவரம், காரைக்குடி, புதுவை ஆகிய இடங்களுக்கு அடிக்கடி சென்றுகொண்டிருந்த காலத்திலேயே - புதுவையில் - சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவரைத் தரிசித்துப் பற்றுதல் கொண்டார்.

“குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்,
தேவிபத மறவாத தீர ஞானி,
சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான்,
பாவியரைக் கரையேற்று ஞானத் தோணி,
பரமபத வாயிலெனும் பார்வை யாளன்,
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயுங்

கழனிகள் குழ புதுவையிலே யவனைக் கண்டேன்.” என்றும்,
 “தங்கத்தாற் பதுமைசெய்து மிரத லிங்கஞ்
 சமைத்துவமற் றினிலீசன் தானைப் போற்றுந்
 துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவிமீ துள்ளார்.

தோழரே, எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல்
 மங்களஞ்சேர் திருவிழியா லருளைப் பெய்யும்
 வானவர்கோன், யாழ்ப்பாணத் தீசன் றன்னைச்
 சங்கரவென் றெப்போது முன்னே கொண்டு

சரணடைந்தால் அதுகண்டிர் சர்வ சித்தி.” என்றும். மகா
 கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார், அருளம்பல மோன சுவாமிகள்
 என வழங்கப்பெறும் “யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி, யைப் பாடிப்ப
 ராவுகின்றார்.

சுவாமிகள் நாகையிலும் புதுவையிலும் தங்கியிருந்த கால
 த்திலே “சந்தேக நிவிர் த்தி”, “கற்புநிலை”, “சிவதரிசி”,
 “அருவாச தேவாரம்” முதலான பல நூல்களை இயற்றி அச்சிட்
 டிருக்கின்றார்கள். சுவாமிகள் சமாதியடையுமுன் வியாபாரிமூலை
 யிலே தங்கியிருந்த காலத்தில் திரு. பசுபதி, திரு. சபாபதிப்பி
 ள்ளை ஆகியோருடன் சென்று | யான் அவர்களைத் தரிசித்திருக்கி
 றேன். திரு. க. பசுபதி அவர்கள் பிரபல வைத்தியர் அருளம்பல
 மோன சுவாமிகளைத் தமது குருவாகக் கொண்டு, யோகாப்பியா
 சம் செய்து வாழ்ந்தவர். அவர்களை அக் காலத்திலே “பசுபதி
 யோகீஸ்வரர்” எனவே யாம் குறிப்பிடுவோம். திரு. பொ. சபா
 பதிப்பிள்ளை அவர்களும் சுவாமிகளை நாடி, குருவாகக் கொண்டு
 அருள் பெற்றவர். அவர்கள் அக் காலத்திலே, 1962-ம் ஆண்
 டிலே எழுதி வெளியிட்ட கட்டுரையே “அருளம்பல மோன சுவா
 மிகள்” தான் பாரதியார் போற்றும் “யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி”
 எனக் காட்டியதாகும்.

புலோலியூர்ப் புலவர்களை எடுத்தோதும்போது “தஷிண
 கைலாச புராணம்” எனும் அரிய நூலினைக் “கோணேசர் கல்
 வெட்டு” டன் 1916-ம் ஆண்டிலே வெளியிட்டவரான திரு. பு.
 பொ. வைத்திலிங்க தேசிகரையும் யாம் மறந்துவிடுதலாகாது.
 தேசிகரவர்கள் அந்த நூலினை திரு, சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளும்
 அவர்களது தம்பியாருமாக அமைத்துக்கொண்ட “கலாநிதி யந்
 திரசாலையிலேயே அச்சிடுவித்தார்கள். அந் நூலுக்கு வித்துவான்
 கி. கணேசையர், வ. குமாரசுவாமிப் புலவர். விபுலானந்த அடி
 களான சாமிநாத மயில்வாகனனார், கதேசநாட்டிய மேலாள

ரான க. வேற்பிள்ளை ஆகியோர் சாற்று கவிகள் வழங்கியுள்ளனர்.

இந்த நூற்றாண்டிலே, குமிழி மிதியடியுடனும் குடுமியுடனும் ஒருவர் பிரபலமான ஒரு கல்லூரியின் அதிபராகவும், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமுள்ள பெரும்புலவர்களால் மட்டுமன்றி வெளிநாட்டிலுள்ளவர்களும் போற்றி மதிப்பவராயும் திகழ்ந்தார் என்றால் நம்புவதற்கு மனம் இயையுமா? “சைவப் பழம்” எனப் போற்றி யாவராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்த பேராசிரியர் திரு. சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களையே குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் சிறந்த சைவ சித்தாந்த அறிஞராகவும், உள நூல், தருக்க நூல் வல்லுனராகவும் விளங்கினார். தமிழ் சமக்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் பெரும் புலமை வாய்ந்தவராகத் திகழ்ந்த அவர்கள் கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் என்றும் உதவக்கூடிய அரிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் - திருவருட்பயன் விளக்கவுரை, சைவக்கிரியை விளக்கம், கந்தபுராண விளக்கம், திருவாசக மணிகள், அளவை நூல், அகநூல் படிப்பிக்கும் முறைகளும் விதிகளும், அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரச் சிறப்பு திருப்பெரு வடிவம் ஆகியவையாகும். மாணவர் களுக்கென “சைவ போதம்” என இரு பாகங்கள் கொண்ட ஒரு நூலினையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டலாம். ஆங்கிலத்திலும், Saiva School of Hinduism, Essentials of Logic, Glories of Saivism என மூன்று நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

இந்த வரிசையிலே வருபவர்தான் என் அருமைத்தந்தையாரான திரு. க. க. முருகேசபிள்ளை அவர்களுமாவர். அவர்களை ஊரவர் “கார்த்திகேயபிள்ளை” எனவே அழைப்பதுண்டு.

என் அருமைத் தந்தையாரின் மாணவர்களுள்ளே பெரும் புலமை வாய்ந்தவராய் விளங்கியவர் திரு. கந்த. முருகேசன் அவர்களாவர். அவர்கள் “அறியாமை யிருட்கடலிற் கிடந்தேன் றன்னை, யறிவெனுநற் கரைகாட்டி யுய்வித் தாண்ட, குறியாத கைம்மாறுள் ளத்தெம் வள்ளல், குருநாதன் முருகேசன்” எனத் தம் ஆசிரியரான என் தந்தையாரைப் போற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் தமது ஆசிரியரைப் பராவும்போது,

“நெற்றியிலே திருநீற்று நிலவு தோன்றும்
நிகர்மிடற்றி லக்குமணிக் கோலந் தோன்றும்
செற்றவர்க்கு மன்புசெயுஞ் சீலந் தோன்றும்
திகளுதமிழ்த் தேனொழுகும் வாயுந் தோன்றும்
கற்றவரை யேவளைக்குங் கையுந் தோன்றும்
கருதுமர கரவென்பார் கூட்டந் தோன்றும்
எற்றலையிற் குட்டுதிந வடியுந் தோன்றும்
என்குருவா முருகேச விறைவ னார்க்கே.” என வரும்
பாடல் என் மனத்தை ஈர்த்தவற்றுள் ஒன்றாகும்.

திரு. கந்த. முருகேசன் அவர்களைப்பற்றி யான் நினைக
கும்போதெல்லாம் பண்டிதமணி, திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்
கள் 1956-ம் ஆண்டில் எழுதிய கட்டுரையொன்று எனது நினை
வுக்கு வருவதுண்டு.

“சென்ற ஆண்டு ஒரு நாள், வல்லிபுரக் கோயிலுக்குப்
போகிற சாட்டில், புலோலியிலே மகாவிசேஷம் படைத்தவ
ரும், பெரிய தர்க்கீகரும், பெரிய பெரிய வித்துவான்களுக்
குப் பாடஞ் சொல்லி வைப்பவருமான ஒருவரைப் பார்க்க
வேண்டும் என்ற ஆசையால், அவர் வீட்டுக்குப் போனேன்.
அவரைக் கண்டேன். கண்டதும் கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவ
ஞானிகளின் கதை எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அந்த
அறிஞருடன் சம்பாஷிக்கும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது
அந்தப் புத்தம் புதிய மனிதர் பெயர், திரு. கந்த முருகே
சன்.

திரு. கந்த முருகேசன் அவர்களைப்பற்றிப் பல வரு
டங்களுக்கு முன்னமேயே கேள்விப்பட்டிருந்தேன் அன்று
தேரே கண்டேன். அவர்கள் திராவிட மகா பாஷிய கர்த்
தராகிய சிவஞான சுவாமிகளைப் பாராட்டி, என் உள்ளத்
தைக் குளிர் செய்தார்கள். அதன் பிறகு இருபடங்களைக்
காட்டி என் கண்களையும் குளிர் செய்தார்கள். இரு படங்
களுந் தத்துவ ஞானிகளின் தாடி போன்ற தாடிகளையுடைய
இரு பெரு அறிஞர்களின் படங்கள். அவற்றுள் ஒரு படம்
திரு. கந்த முருகேசன் அவர்களின் படம். மற்றப் படத்தைக்
கந்த முருகேசன் மிக்க ஆராமையோடுஞ் சுட்டிக்காட்டி,
இப் படம், நமது தமிழ் ஆசிரியர் திரு. முருகேசபிள்ளை
அவர்களின் படம் என்றார்கள்.” எனனும் அக் கட்டுரைப்
பகுதி இன்றும் அவர்களது தாடியினை நினைவுகொள்ளச் செய்
கின்றது.

திரு. கந்த. முருகேசன் ஒப்பற்ற “இலக்கணப் புலி” யாக விளங்கினார்கள். இலக்கணத்திலே, தென்னிந்தியாவிலோ ஈழத்திலோ அவர்களைப் போன்று புலமையும் தாடணமும் படைத் தவர்களை யான் கண்டதில்லை. அவர்கள் இயற்றிய “நாவலன் கோவை” யும், “திருப்பனையந்தாதி” யும் அவர்கள் புகழை நாட்டக் கூடியவை. அவை அச்சேறவில்லை. அவர்கள் இயற்றிய பல்லாயிரம் தனிப்பாடல்களும் அப்படியே. அவர்களின் மாண வர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த வர்களாய் விளங்குகின்றார்கள்.

திரு. கந்த. முருகேசன் அவர்களைப் போன்று புலோலி யூரிலே தோன்றி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே “வித்து வான்” பட்டம் பெற்றும், சிதம்பரத்திலிருக்கும் நாவலர் அற நிலையங்களைப் பரிபாலித்தும், புகழ்மிக்க ஆசிரியராக விளங்கியும் கொண்டிருந்த இன்னொருவர் வித்துவான், திரு. க. முருகேச பிள்ளை அவர்கள் ஆவர். அவர்கள், “நல்லை வெண்பா” என்னும் நூலினை உரையுடன் அச்சேற்றி வெளியிட்டவர். இலக்கண வினா விடை முதலான பல நூல்களும் அவரால் இயற்றி வெளியிடப்பட் டுள்ளன. அந்த விவரங்கள் எனக்கே முற்றாகத் தெரியாமலிருப் பதையிட்டு யான் வெட்கப்படுகிறேன்.

இத்தனை பேரையும் கூறிவிட்டு மேலைப்புலோலியில் வியாபாரிமூலையிலே தோன்றி “யாழ்ப்பாணன்” என்னும் பெய ருடன் விளங்கி “மாலைக்கு மாலை”, “கவிதைக் கன்னி”, முல் லைக் காடு” முதலான கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட திரு வே. சிவக்கொழுந்து அவர்களையும் எடுத்துக் கூறுவிட்டால், இக் கட்டுரை நிறைவுற்றதாகாது.

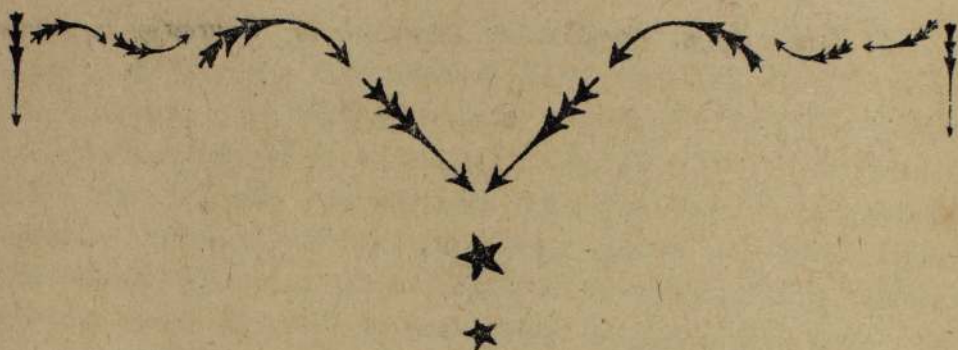
கலாநிதி, திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் புலோலி யூர் உருவாக்கிய புகழினர். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலே விபுலானந்த அடிகளின் பின் பேராசிரியராக விளங்கியவர். அவர் களையும் இந்தப் புலவர்கள் வரிசையிலே சேர்த்துக் கொள்ளுவது சாலும்.

“பூமே விலங்கை மகடலை யாழ்நகர் போதரிக்கண் டாமே புலோலி புலவ ரொலியாற் றழைத்ததென்பர் பாமே வதிற்றென் புலோலி மணியாப் பகருவரால் நாமே வதன்சிறப் போத லெவனோ நனிதெரிந்தே.”

- கந்த. முருகேசன்.

With the Best Complement of

L. H. SARATH

Lake House News Paper
Agent

'LANKA BAKERY'

ERAVUR

801

சிவநடராச

ஸ்டோர்ஸ்

26, B பிரதான வீதி

ஏரூர்

உரிமை: த. சிவானந்தராசா

மொத்த வியாபாரிகளும்
கொமிஷன் ஏஜன்ட்டுகளும்

எக விநியோகத்தர்கள்:

லிவர்பிரதர் இலங்கை வீதிட்டெட்
லூயிஸ் பிரவுண் அன்கொம்பன்

இராசேஸ்வரி ஸ்ரோர்ஸ்

11, திருமலை வீதி

மட்டக்களப்பு

உரிமையாளர்: க. க. சண்முகம்.

மொத்த விற்பனையாளர்களும்

கொமிசன் ஏஜண்டுகளும்

மகாராஜா நிறுவனம்

சோவனஸ் அன்ட் கெட்ஜஸ் ஸ்தாபனம்

யூனியன் காபெயிட் லோன் ஸ்தாபனம்

ஆகியவற்றின்

ஏக விநியோகத்தவர்கள்

335

இன்று இலங்கையில் உள்ள குளிர்மானங்களில்
சிறந்த பானம்

யானைமார்க் குளிர்மானங்கள்

78 வருட அனுபவம் நிறைந்தவர்களால்
தயாரிக்கப்படும்

யானைமார்க் பானங்கள்

இலங்கையில் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

- ★ எங்களிடம் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
- ★ முன்னறிவித்தல் கொடுத்தால் விசேஷவைப்பவங்களுக்கு
குறித்த இடங்களில் குறித்த நேரத்தில் நாம்
விநியோகம் செய்வோம்.

A. ராசேந்திரம்

46 பிரதான வீதி,
கல்முனை.

S. நடேசபிள்ளை

35 பழைய வாடி வீடுதெரு,
மட்டக்களப்பு.

- ★ சஞ்சிகைகள் நூல்கள்
- ★ பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
- ★ கொப்பிகள் உபகரணங்கள்
- ★ அன்பளிப்பிற்குரிய பொருட்கள்
- ★ மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்கள்

உங்கள் தேவைக் கேற்றபடி தெரிவு செய்ய
சிறந்த இடம்

சக்தி நூல் நிலையம்

59, திருமலை வீதி,

மட்டக்களப்பு.

With the Best Compliment from

M/S

RANJANA STORES

52, BANKSHALL STREET

COLOMBO 11

With the Best Compliment from

The Jaffna Cheapsid

TEXTILE DEALERS

Main Street,

Point Pedro.

உங்களது
 நயம் நம்பிக்கை நாணயமுள்ள
 நவீன தங்க வைர நகைகளுக்கும்
 குறித்த தவணையில் சிறந்த வேலைப்பாடுடன்
 ஆபரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்
 சிறந்த இடம்

கலாவதி நகை மாளிகை

239, பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை.

567

Best Compliments

from

CHITHRAS

77 Main Street

Colombo - 11

தற்கால நவநாகரிகத்திற்கு
ஏற்ற டிசைன்களில்

தங்க வைர நகைகளை

நம்பிக்கையுடன் செய்வதில் பிரபல்யம்
வாய்ந்தவர்கள்.

கலா தங்க

மாளிகை

254, பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை

கட்டிடம் மின்இணைப்பு நீர் வடிகால் அமைப்பு
என்பனவற்றிற்கான சகல சாதனங்களும்

நூருணி ஓடுகளையும்

நிதான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மேலும் கொழும்பு, கண்டி, கம்பளை, மாத்தளை, குருநாகல்
ஆகிய இடங்களுக்கு உங்கள் நன்மை கருதி உத்தரவாத
லொறிப் போக்குவரத்து சேவையையும்
நாம் வழங்குகிறோம்.

கு. க. சுப்பிரமணியம் & கோ.

18 குருநாகல் வீதி,

146—147 பிரதான வீதி,

கட்டுக்காஸ்தோட்டை.

பருத்தித்துறை.

தொலைபேசி. 9237

தொலைபேசி : 568

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையத்தின் நிலையான சட்டங்கள்

1. நிலையான சட்டங்களில் திருத்தம் செய்யவோ அன்றி நீக்கவோ அன்றி புதிப்பிக்கவோ அன்றி கூட்டவோ எந்தவொரு நிருவாக அல்லது பொதுச்சபைக்கும் உரிமை கிடையாது.
2. சாளம்பை, தென்விங்கவத்தை, மாலந்தெணி, மணல், நாவற்கலட்டி, தம்பசிட்டி, நாவலடி ஆகிய எல்லைக்கு உட்பட்ட (வரைபடம் நிலையத்திலுள்ளது) பொதுமக்களின் நிரந்தர வசிப்பாளர்களிடமிருந்தே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகிய மூன்று பதவிகளும் நிரப்பப்படல் வேண்டும்.
3. நிருவாகசபையில் அங்கம் வகிப்போரின் எண்ணிக்கையில் 2/3 வீதத்திற்கு குறையாமல் 2-ம் பிரிவில் கூறப்பட்ட கிராம நிரந்தர வசிப்பாளர்கள் பணிபுரிய வேண்டும்.
4. நிரந்தர வசிப்பாளர்களென இவ் விதிகள் கணக்கிற் கொள்வது “அவ்வூரில் பிறந்து இதுவரை அவ்வூரில் வசிப்பவர் அல்லது பிறவூரில் பிறந்து தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் இவ்வூரில் வசிப்பவர்” எனக் கொள்ளுக.
5. தொடர்ந்து பன்னிரண்டு வருடங்கள் நிலைய நிருவாகசபையில் அங்கம் வகித்த அல்லது உறுப்பினராய் அங்கம் வகித்த ஒருவரை “நிரந்தர வசிப்பாளர்” எனக் கொள்ளப்படும்.
6. நிலையத்திற்கு சொந்தமான எந்தவொரு பொருளையும் ஏலமல்லாத முறையில் விற்க முடியாது.
7. நிலையத்திற்கு சொந்தமான எந்தவொரு பொருளையும் நிலைய சேவை நேர்க்கிற்கு அப்பால் பிரயோகம் செய்யக் கூடாது.
8. நிலையத்தின் அத்யாவசிய கடமை எனக் கருதப்படும் ஒன்றை அல்லது உடனடிச் செயற்பாட்டில் இறங்குவதைத் தவிர்க்க

முடியாத விடத்து நிர்வாக அல்லது பொதுச்சபைக்கு அறிவிக்காமல் அச் செயலைச் செயற்படுத்த நிருவாக உறுப்பினர்கள் உரிமையுடையவர்கள்.

9. எந்தவொரு நிருவாக சபையும், அன்றி உபகுழுக்களும் 400 (நாநூறு) நாட்களுக்கு மேல் தனிக்க முடியாத மிசப் பெரிய இடையூறென்று முன்னின்றால்லாது பதவிக் காலத்தை நீடிக்க முடியாது.
10. நிலைய நலனை முன் வைத்து நிரந்தர வசிப்பாளர் அல்லாத சாதாரண ஒருவரை உறுப்பினராகச் சேர மறுக்கவோ அன்றி தற்காலிகமாக ஒருவரைத் தகுந்த காரணங்களின் பெயரில் உறுப்புரிமையை இழக்கச் செய்யவோ பூரண அதிகாரம் உண்டு. நிரந்தர வசிப்பாளர்களை உறுப்புரிமையிலிருந்து நீக்க வேண்டின் பொதுச் சபையின் அங்கீகாரம் பெறப்படல் வேண்டும்.

பொது விதிகள்

*****

1. இந்தச் சனசமூக நிலையமானது சகல நோக்கங்களுக்கும் “சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையம்” என அழைக்கப்படும்.
2. இந்த நிலையத்தின் பதிவுசெய்யப்பட்ட முகவரி:
சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை வீதி,
தம்பசிட்டி, டிசுத்தித்துறை.
3. இந்த நிலையம் பின்வரும் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு சேவை செய்யும்.
  1. தம்பசிட்டி
  2. வண்ணாந்துறை
  3. வியாபாரிமூலை
  4. ஆத்தியடி
  5. (போன்ற இன்னபிற பல ஊர்கள்)
4. (i) இந்த நிலையத்தின் முயற்சிகள் பொது விதிகளிள் கீழ் பின்வரும் முயற்சிகளை உள்ளடக்கியதாக அமையும்.
  - (i) வாசிகசாலை, நூலகங்கள் ஆகியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கல்.

- (ii) விவசாய சிரமதூவ முயற்சிகளில் பங்கு பற்றல்.
- (iii) தனிப்பட்ட குழு உள்ளிட்ட கலை விருந்துகள், பொருட்காட்சிகள், இசை, கிராமிய நடனக் குழுக்கள் ஆகியவனவற்றை ஒழுங்கு செய்தல்.
- (iv) பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் அவர்கள் ஒவ்வ நேரங்களை பயனுள்ள வழியிலும் இலாபகரமான வழியிலும் செலவிடுவதற்கான போதிய அளவு வாய்ப்புக்களை அளிக்கக் கூடிய ஏனைய முயற்சிகளை ஆற்றல்.

5. இந்த நிலையத்தின் செயற்குழு பின்வரும் செயற்படுத்துதையினர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

- (i) தலைவர் ஒருவர்
- (ii) துணைத் தலைவர்கள் இருவர்
- (iii) செயலாளர் ஒருவர்
- (iv) துணைச் செயலாளர் ஒருவர்
- (v) பொருளாளர் ஒருவர்
- (vi) துணைப் பொருளாளர் ஒருவர்
- (vii) நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள் அறுவர்

இத்துடன் துணையாகச் செயற்படும் "நிருவாகசபைத் துணைச் செயற்படு துறையினர்" பின்வரும் உத்தியோகத்தவர்களைக் கொண்டிருப்பர்.

- (i) காப்பாளர் ஐவர்
- (ii) கணக்குப் பரிசோதகர் ஒருவர் அல்லது மூவர்
- (iii) இயக்குனர் இருவர் அல்லது நான்
- (iv) பராமரிப்பாளர் ஐந்து பேருக்கு மேற்படாமல்

6. செயற்குழுக் கூட்டமொன்றின் நிறைவேண் ஏழாகும்.

- 7. (i) செயற்குழுவின் செயலாளர் அல்லது உதவிச் செயலாளர் அல்லது இணைச் செயலாளர் மாதாந்தக் கூட்ட அறிவித்தலை நிருவாகசபை உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் கூட்டம் நடத்துவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் திகதிக்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னராக கொடுத்தல் வேண்டும்; இத்துடன் இவ் அறிவித்தல் விளம்பரப் பலகையிலும் ஒட்டப்படல் வேண்டும்.
- (ii) தவிர்க்க முடியாத அவசர கூட்டங்களை பன்னிரண்டு (12) மணிநேர அவகாச அறிவித்தலின் கீழ் கூட்டலாம்.

(iii) தகுந்த காரணமின்றி மூன்று செயற்குழுக் கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்கத் தவறிய செயற்குழு உறுப்பினர், செயற்குழுவிலிருந்து தாமாதவே விலகிக் கொண்டதாகவே கருதப்படுவார்.

8. (i) கூட்ட நடவடிக்கைகளை அவதானிப்பதற்காக நிலையத்தின் சாதாரண உறுப்பினர்கள் தலைவர் அல்லது செயலாளரின் அனுமதியின் பேரில் செயற்குழுக் கூட்ட கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றலாம். எனினும், குழு நிறைவேற்றும் எந்தவொரு தீர்மானத்திலும் வாக்களிக்க அருகதையற்றவராவர்.
- (ii) 16 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களும் பொதுச்சபையில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களுக்கு வாக்களிக்க உரிமையுடையவராவார்கள்.
- (iii) உறுப்பினர்கள் அல்லாதோர், ஆலோசனைகளைக் கூறலாமேயல்லாது எந்தவொரு தீர்மானத்திற்கும் வாக்களிக்க முடியாது.

9. நிலையம் சேவையாற்றும் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளும் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் முதலாவது மாதத்தில் அங்கத்தவர் வசதி கருதி செயற்குழு குறிப்பிடும் ஒரு நாளில் கூட்டப்படும்.

10. (i) நிலையம் ஆற்றிய வேலைகளைக் குறிக்கும் ஆண்டறிக்கை ஒன்றை ஒவ்வோர் வருடமும் 'செயற்குழு தயாரித்து பொதுக் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- (ii) பரிசோதனை செய்யப்பட்ட கணக்குகளின் கூற்றை வருடா வருடம் பொருளாளர் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- (iii) பொதுக் கூட்டத்தின் நிறைவேண் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் நான்கிலொரு (1/4) பங்கு எண்ணிக்கையாகும்.

11. செயலாளருக்கு விலாசமிடப்பட்ட இருபத்தைந்து (25) க்குக் குறையாத உறுப்பினர்கள் எழுத்து மூலம் செய்யப்பட்ட ஒரு வேண்டுகோளின் பெயரில் விசேட பொதுக் கூட்ட மொன்று தலைவரினால் கூட்டப்பட வேண்டும்.

12. பொதுக் கூட்டங்கள், விசேட பொதுக் கூட்டங்கள், செயற்குழுக் கூட்டங்கள், துணைக்குழுக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் அனைத்தும் செயலாளரினால் அந் நோக்கத்திற்கு என வைத்திருக்கப்படும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேட்டில் பதியப்படல் வேண்டும்.
13. உறுப்பினர்களின் பதிவேடு ஒன்றை செயலாளர் வைத்திருத்தல் வேண்டும். இதில் கூடியவரை உறுப்பினர்கள் சம்மந்தமான விபரங்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
4. (i) அந்தந்தத் துறையில் அக்கறையுள்ளவர்களை குழுக்களாக ஒன்று சேர்த்து பதிவேடு ஒன்றில் பின்வரும் தலையங்கங்களின் கீழ் தனித் தனியாகக் காட்டப்படல் வேண்டும்.
- (a) நாடகச் செயற்படுதுறை
  - (b) சஞ்சிகைச் செயற்படுதுறை
  - (c) விளையாட்டுக் குழு
  - (d) இளைஞர் இலக்கியப் பயிற்சிக் குழு முதலிய பிறபல
- (ii) இவ் உபகுழுக்களுக்கு செயலாளராக நிருவாகசபை உறுப்பினர்களில் ஒருவர் செயற்படுவார்.
- (iii) உபகுழுக்களில் அங்கம் வகிப்போர் நிலைய உறுப்பினராயிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எனினும் உறுப்பினராய் அமைதயவிரும்பற்பாலது.
15. (i) சந்தாவிபரம்:-வருடம் ஒன்றிற்கு ரூபா 9-00 (ஒன்பது)ஐ ஒருவர் வருட அங்கத்துவ பணமாக செலுத்த வேண்டும்.
- (ii) எக் காரணம் கொண்டும் வருட சந்தா பிரிக் கப்பட்டு மாதா மாதமோ இரு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ கட்டப்படக் கூடாது.
  - (iii) தலைவரின் அனுமதியின் பேரில் ஒருவர் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை சந்தாத் தொகையை கூட்ட உரிமை உடையவர்.
16. நிலையத்தின் சந்தாப் பணங்கள், நன்கொடைகள் என்பவற்றைப் பொருளாளர் தனித் தனியாக குறித்து வைத்தல் வேண்டும்.

17. (i) நிலையத் தலைவர், பொருளாளர் அல்லது நிலையத் தலைவர், செயலாளர் ஆகிய இருவர் அனுமதியின்றி வங்கி வைப்புப் பணங்கள் மீட்கப்படல் கூடாது.
- (ii) நிருவாக சபையின் அனுமதியின்றி எந்தவொரு செலவீனத்தையும் செய்ய எவருக்கும் உரிமை கிடையாது.
18. நிலையத்திற்கென அமைந்த பணங்கள் யாவையும் நிலையத்தின் பெயரில் தபாற்கந்தோரில் அல்லது வங்கியில் கட்டப்பட வேண்டும். நிலையப் பணத்தை தனிப்பட்ட ஒருவரின் பெயர் கொண்ட வங்கிக் கணக்கில் கட்ட முடியாது.
19. காப்பாளர்கள், இயக்குனர்கள், கணக்குப் பரிசோதகர்கள், பராமரிப்பாளர்கள் ஆகியோர்க்கும், கிளைக்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் நிருவாகசபை வாக்களிப்பு முற்றாக தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.
20. அரசாங்கத்தினால் அளிக்கப்படும் நன்கொடையை எவ்வாறு செலவிடுவதற்கு உத்தேசிக்கிறோம் எனக் குறிப்பிடும் ஒரு கூற்றை மூன்று பிரதிகள் தயாரித்து உள்ளூராட்சிச் சபைக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.
21. உள்ளூராட்சி சபையானது வழங்க வேண்டிய தொகையைத் தீர்மானித்து நன்கொடை முழுவதையும் அல்லது அதன் பகுதியொன்றை அங்கீகரித்து ஒரு பிரதியை நிலையச் செயலாளருக்கு அனுப்பி வைக்கும்.
22. நிலையத்திற்கு சொந்தமான சொத்துக்கள் புத்தகங்கள் யாவும் நிலையத்தின் கைவசமிருத்தல் வேண்டும் செயலாளர் இப்பொருட்களின் பதிவேடு ஒன்றை வைத்திருத்தல் வேண்டும். பழையதும் பயன்படுத்த முடியாதெனவுமான உபகரணங்கள் பொருட்கள் நிருவாக சபை உறுப்பினர் அனைவரினதும் அத்தாட்சி பூர்வமான ஒப்புதலின்றி பதிவழிக்க முடியாது.
23. இப்பொது விதிகள் ஒரு வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் சமூகமளித்த 2/3 அங்கத்தவர்களின் வேண்டுகோளின் படி திருத்த அல்லது மாற்ற அல்லது சேர்க்கப்படும்.

சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

தோற்றம் :

பிரசுர்ப்பத்தி யாண்டு மார்கழி மாதம் 3-ம் நாள்
(1871 — 12 — 18)

பிறந்த பொற்பதி :

பச்சிமபுலவர்கான நகரம் (மேலைப்புலோலி)

தந்தையார் :

நாகப்பிள்ளை

தொடக்கக் கல்வி :

மேலைப்புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

உயர்கல்வி புகட்டிய ஆசிரியர்கள் :

- 1 நாவலர் நன்மாணுக்கர் நல்லூர் தியாகராசப்
பிள்ளை
- 2 நல்லூர் சதாசிவப்பிள்ளை
- 3 ஸ்ரீலக்ஷ்மி சபாபதி நாவலர்
- 4 சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை
- 5 காசிவாசி செந்திநாதையர்
- 6 தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை
- 7 சுவாமிநாதபண்டிதர்

ஆசிரியப் பணிபுரிந்த கல்லூரிகள் :

- 1 மேலைப்புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை
- 2 சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி
- 3 திருமயிலை சாந்தோம் கல்லூரி
- 4 சென்னை வெஸ்லிக் கல்லூரி

பெற்ற பட்டங்கள் :

- 1 அத்துவித சித்தாந்த மதோத்தாரணர்
- 2 சைவசித்தாந்த மகாசரபம்
- 3 ஆரணி சமஸ்தான வித்துவான்
- 4 மாயாவாததும்சகோளரி
- 5 போலியருட்பாப் பிரபந்த நிர்க்கந்த கிஞ்சக கண்டனப்பிரசண்ட மாருதம்
- 6 நாவலர்
- 7 சதாவதானி

வகித்த பதவிகள் :

- 1 ஆசிரியர்
- 2 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரிசோதகர்
- 3 ஆரணி சமஸ்தானம், சைவசித்தாந்த சஞ்சீ வினிசபை, வேதாந்தப் பிரசங்கசபை, ஸ்ரீபால சுப்பிரமணிய பக்த சனசபை ஆகியவற்றின் மாண்புறு சொற்பொழிவாளர்
- 4 வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபை, ஸ்ரீபால சுப்பிரமணிய பக்தசனசபை ஆகியவற்றின் தலைவர்

மாணவ பணிகள் :

- 1 கிளைடன் பாதிரியார்
- 2 திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார்
(தலைமை மாணவர்)
- 3 திரு. வி. உலகநாதமுதலியார்
(திரு. வி. கவின் தமையனார்)
- 4 சிந்தாதிரிப்பேட்டை உலகநாத முதலியார்
- 5 பாலசுந்தரநாயக்கர்

எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட நூல்கள் :

- 1 சைவ பூஷண சந்திரிகை
(அர்ப்பணம் ஆறுமுகநாவலர்)
- 2 சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்
(புதுச்சந்நிதிக் கந்தன்மீது இயற்றப்பட்டது.)
- 3 தமிழ்ப் பேரகராதி
- 4 புத்தமத கண்டனம்
- 5 அருட்பா
- 6 மருட்பா மறுப்பு
- 7 சிவசேத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம்
- 8 கதிர்காமக் கலம்பகம்
- 9 சைவ சித்தாந்த சங்கிரகம்
- 10 கருவூர் மான்மியம்

உரை செய்து அச்சிட்டு வெளியிட்ட நூல்கள் :

- 1 நைடத விருத்தியுரை
- 2 ஏகாதசிப் புராண அரும்பதவுரை
- 3 பிரபுலிங்க லீலை அரும்பதவுரை
- 4 அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு
- 5 பழனித்தல புராணவுரை

வெளியிட வைத்திருந்த நூல்கள்:

- 1 கூர்ம புராணவுரை
- 2 சிவராத்திரி புராணவுரை
- 3 யாப்பருங்கல விருத்தி
- 4 கந்தரனுபூதி விருத்தியுரை
- 5 புதுச் சந்நிதிக் கந்தர் பிள்ளை த்தமிழ்

- 6 திருவருணைக் கலம்பக வுரை
- 7 தணிகைப் புராண விருத்தியுரை
- 8 கந்தர் நவமணிமாலை
- 9 கந்தி புராண சாரச் செய்யுள்
- 10 போலியருட்பா மறுப்பு
- 11 பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணவுரை

மறைவு :

பராபவ ஆண்டு பங்குனி மாதம் 13-ம் நாள்
1907 — 3 — 26

AGRO

— CHEMICALS
— FERTILISERS
— MACHINERY
— IMPLEMENTS
— TOOLS & SPARES Etc.

CONTACT

AGROS LTD.

56, KANDAPPASEGARAM LANE,
JAFFNA.

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலைய வரலாறு.

இற்றைக்கு சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 'மாலந்தெணி வாசிகசாலை' என்ற பெயருடன் ஒரு சிறு கட்டிடம் கிடுகுகளால் வேயப் பெற்று காட்சியளித்ததாக நம் முன்னோர் கூறுவராயினும் இஃது எப்பொழுது ஆரம்பமானது என்பது தெளிவாகத் தோன்றிலது. அப்பொழுது இஃது சிறிய கட்டிடமாக இருந்த பொழுதும் பெரியோர் பலரின் இலக்கிய ஆய்வு கூடமாக அமைந்து நின்றது இந்த சிறு வாசிகசாலையில் சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளையின் மாமன் முறையினரான திரு. சுரத்திகேயபிள்ளை போன்றோரும் மற்றும் திரு. கந்தையாபிள்ளை (ஆலோசிக் கந்தர்) திரு. மன்னவர் குமாரர், திரு. ஆடியர் கந்தையா போன்ற அறிஞர்களும் பிறரும் கூடி சித்தாந்த சாத்திரங்களை தங்களுக்குள் வாதிட்டு ஆராய்ந்து ஐயங்களை அகற்றிக் கொள்வார்களாம். மேற் கூறியவர்களின் அறிவாற்றலை இன்றும் வியந்துரையாதவர்களில்லை எனலாம். இவர்களுடைய ஆராய்ச்சி வாதம் காலம் நேரம் தெரியாது. இரவு ஒரு மணி வரையிற் கூட நீடித்து நடைபெறுவதாக பலர் கூறுகின்றனர். இவர்களுடன் (அப்போது) வயதிற் குறைந்தவரும் நுண்ணிய அறிவு நிறைந்தருமாய் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களும் கலந்து கொள்வார்களாம். இக் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களே "மகா வேலன் தணி" என இவ் வுருக்குப் பெயர் சூட்டி ஓய்வு நேரங்களில் சித்தாந்த ஆராய்ச்சியை நடாத்தி வந்தார். தமிழர்சன் அக்காலத்தில் அதுபோன்றே பிள்ளையும் சென்று ஈழத்தின் புகழை ஆங்கும் விதைத்தார். காலந்தோறும் தாய்நாடாகிய தமிழகம் சென்று வருவது வழக்கம்.

இவர்களது மறைவுக்குப் பின்னர் வாசிகசாலை குடத்துள் விளக்குப் போல் இருந்ததேனும் அழியவில்லை. சிறிது காலம் சென்ற பின் 1935-ம் ஆண்டளவில் திரு. தா. க. தியாகராசா அவர்கள் காட்லிக் கல்லூரி ஆசிரியர் பதவியினின்றும் விலகி இதில் ஒரு இராப் பாடசாலையை ஆரம்பித்து வாசிகசாலையையும் திருத்திப் பெருப்பித்து ஊரவர்களின் உதவியுடனும் நடாத்தி வந்தார். இதில் தமிழ், ஆங்கிலம், சமயம், தேவாரப் பண்ணிசை என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. இவ் இராப் பாடசாலையை பதிவு செய்வதற்காக இராமகிருஷ்ண சங்கத்துடன் சேர்ந்து முயற்சித்

தும் துரதிஷ்ட வசமாக பதிவு செய்யமுடியாது போகவே மேற் படி ஆசிரியரவர்களும் மிகவும் மனம்தளர்ந்து முயற்சியைக்கை விட்டனர். பின்னர் திரு. செ. இராமச்சந்திரன் சிறிது காலம் கைகொடுத்து உதவி இயங்கச் செய்தார். அவரும் மேற் படிப்பிற்காக கொழும்பு சென்றுவிட திரு. ஆ. தேவராசா அவர்கள் இதில் மிகமிகக் கவனம் செலுத்தி “கதிரைவேற்பிள்ளை கலாமன்றம்” எனும் சீரிய அமைப்பை ஏற்படுத்தி இயக்கி வந்தார். பின்னர் 12-7-1948ல் இஃது “சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையம்” எனப் பெயர்பெற்று மிகவும் உயரிய முறையில் இயங்கத் தொடங்கியது. திரு. ஆ. தேவராசா அவர்கள் இதைப் படிப்படியாக முன்னேற வைத்து ஆண்டுதோறும் விழாக்களை நடாத்த ஏற்பாடுகள் செய்தார். நூல் நிலையத்திற்கு பல நூல்களைச் சேகரிப்பதற்கும் வழிவகுத்தார். கௌரவ செயலாளராக அமர்ந்து “சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை” அவர்களைப் பற்றி கட்டுரைகளை தாமும் வரைந்து, பிறரையும் வரையச் செய்து பெரும் புகழ் பரப்பினார்கள். கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களுக்கு சிலைவைக்க வேண்டுமென முதன் முதலில் முயற்சித்தவரும் அவரே. மேலும் திரு. தேவராசா அவர்கள் நிலையத்தின் சார்பாக திரு. சா. கணேசன், சுத்தானந்த பாரதியார், முஸ்லீமாகப் பிறந்து முருகன் அடிமையாகி நிற்கும் எம். ஏ. மஜீத், புலவர் கா. கோவிந்தன், குன்றக்குடி அடிகளார், திரு. அ. இராகவன் தேசியக்கவி பாரதியின் பேத்தியான விஜய பாரதி அவர் தம் கணவர் திரு. சுந்தர ராஜன் ஆகிய (தமிழகத்திலிருந்து வந்த) அறிஞர்களை அழைத்து நல்லுரைகளை மக்களுக்கு வழங்கும் படி செய்தார்.

பின்னர் 1969-ல் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களுக்கு சிலையும் அமைக்கப்பட்டது. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி திரு. வி. க. அவர்களும் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களும் எழுதிய நூலை யூலை 1969-ல் “கதிரைவேற்பிள்ளை கலாமன்றம்” வெளியிட்டது. தொடர்ந்தும் தற்போதுவரை நிலையம் மேலும் பல சிறப்புகளைப் பெற்று சிறப்புடன் இயங்கி வருவது நீங்கள் அறிந்ததே.

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலைய செயலாளர் அறிக்கை.

*****

“நூல் நிலையங்கள் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிகரே” என அறிஞர் அண்ணா வியந்துரைத்தார். அந்த வகையில் “அறியாமை இருளை அகற்றிடவும் இலக்கிய வேட்கையைத் தூண்டியும் தமிழ் மொழியின் வரலாற்றுப் பேரொளியில் நின்ற சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் பெயரைக் கொண்டு சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையத்தினை 12-7-1948-ல் ஆரம்பித்தோம்.

பல நன்மக்களின் ஆதரவில் வளர்ச்சியுற்ற இந் நிலையம் இன்று பலரும் போற்றும் உயர்ந்த நிலையில் இயங்கி வருகின்றது. அதற்கு உதாரணமாக சிலவற்றைக் கூற விழைகின்றேன்.

“சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை கல்விநிலையம்” எனும் பாடசாலை ஒன்றை நிலையம் நடாத்தி வருகின்றது. இதில் மற்றெங்கும் இல்லாத முறையில் உபகரண வசதிகளோடும் மிகுந்த கவனத்தோடும் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மாணவ மாணவியருக்கு கல்வி போதிக்கப்படுகிறது.

வருடா வருடம் 3, 4, 5-ம் வகுப்புகளுக்கு பரீட்சை மூலம் தெரிவு செய்யப்படும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் களாக (அந்தந்த வருடத்திற்குரிய) படிப்பிற்குரிய சகல செலவுகளையும் நிலையம் வழங்கி வருகின்றது.

விவசாயிகளின் நன்மை கருதி இரண்டு கிருமிநாசினி தெளி கருவிகளை அங்கத்தவர்களுக்கு நிலையம் வழங்கியுள்ளது.

மாதா மாதம் “இளைஞர் இலக்கிய கூட்டம்” எனும் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்து இளம் தலைமுறையினர்சளிடை பேசும் ஆற்றலைப் பெருக்கியும், “மேடைக் கூச்சம்” எனும் களையை நீக்கியும் பணியாற்றி வருகின்றது.

பார்வையாளருக்கென பத்து பத்திரிகைகளையும் (நாளாந்த தின வாராந்திரி) பதினைந்து சஞ்சிகைகளையும் நாளாந்தம் வழங்கு கிறது.

1000-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வாசகர்களுக்கென நிலை யத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

எழுதும் ஆற்றலைப் பெருக்கவும் வரையும் ஆற்றலை வளர்க் கவும் “கதிரொளி” எனும் மாத சஞ்சிகையை கையெழுத்துப் பிரதியேடாக நிலையம் தொடர்ந்து நடாத்தி வருகின்றது.

இத்தனைக்கும் மேலாக வருடா வருடம் சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களுக்கு விழா எடுத்து கௌரவிக் கின்றது. இம் மலர் வெளியீடு கதிரைவேற்பிள்ளையின் 69-வது விழாவில் நடைபெறுகின்ற தெனில் நீங்களே இனி நிலையத்தின் பணியைப்பற்றி முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

இவ்வளவு செயல்களையும் ஆற்ற பெரும் உதவியாய் நிலை யத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் ஊர்மக்களின் பேராதரவும், மற்றும் வேறுபல ஊர்களில் வதியும், பெருமக்களின் ஆதரவும் கிடைத் தமையே முன் நிற்கின்றது.

தொடர்ந்தும் இன்னும் பல நல்ல முயற்சிகளை நிலையம் தொடர்ந்தும் ஆற்ற தங்களுடைய பேராதரவு ஒன்று இருந்தாலே போதுமானது என்பது எமது திண்ணம்.

கண்ணையாள் காத்திருப்பாள் காண்

பண்டிதை : க. தங்கம்மா

ஈட்டும் பொருள்விருப்பால் நாடகமன்ற தன்னவனை
நாட்டமுட னென்னி நலிபவளின் - கூட்டுமிள
பொன்னழகு தேய்வதனை மன்னர்க்குச் செப்புதற்குத்
தென்றல் தவழ்ந்த தங்கு.

முல்லை முடிச்சதனை மூடிப் பவளத்தால்
வல்லியவள் வைத்திருக்கும் நல்லமுறை - கல்விநயந்
தோய்ந்து துறைபோந்த தூயவனே! தூமலரை
யாய்ந்துவப்ப தெப்போ வினி.

தென்னாட்டின் நீள்வரையில் தண்ணிலவு தோய்ந்துவர
தன்னாட்ட மங்கு தரித்திருக்க - மின்னவளின்
பூவுடலின் பெட்பதனை வேதனைதான் கொள்ளுமுன்
நீயுவந்து சொந்தமாய்க் கொள்.

முக்கனியைக் கூட்டி முடிவிலாத தேனமுதை
நொக்கிருத் தேங்கவைத்த தூமலரோன் - அக்கனியை
யுன்னவொரு வண்டதனை யேன்படைத்தான் காவலனே!
கண்ணையாள் காத்திருப்பான் காண்.

நூலாசிரியராக விளங்குவதில் மூன்று கஷ்டங்கள் இருக்
கின்றன: வெளியிடத்தக்க விசயம் எதையாவது எழுதுதல், அதை
வெளியிடக் கண்ணியமான மனிதரைக் கண்டுபிடித்தல், அதைப்
படிக்கப் புத்திசாலியான வாசகர்களைக் கண்டுபிடித்தல்.

--கோல்டன்

நூல்நிலைய நிர்வாக விதிகள்

1. நிலையம் சேவை செய்யும் கிராமங்களில் வசிப்போர் 9-00 ரூபாவை வருட சந்தாவாகச் செலுத்திப் பெற்ற அங்கத்துவ அட்டைக்கு ஒரே தடவையில் ஒரு புத்தகமும், இரண்டு சஞ்சிகைகளும், மூன்று பத்திரிகைகளும் பெற்றுக் கொள்ள உரித்துடையவராவார்.
2. அவ்வாறு பெற்றுக் கொள்ளும் புத்தகங்கள் 14 நாட்களுக்குள்ளும், சஞ்சிகைகள் 7 நாட்களுக்குள்ளும், பத்திரிகைகள் 2 நாட்களுக்குள்ளும் திருப்பிக் கொடுத்தல் வேண்டும். அல்லது கொண்டு வந்து அவற்றைப் புதுப்பித்தல் வேண்டும். தவறின் மேலதிக நாட்களுக்கு புத்தகமாயின் 10சதமும், சஞ்சிகை அல்லது பத்திரிக்கையாயின் 5சதமும் குறியப்பணம் அறவிடப்படும்.
3. மேற் கூறியபடி பெற்றுக் கொண்டவைகளில் ஏற்படுத்தும் பழுதுகளுக்கும் தொலைப்பதற்கும் இரவல் கொடுப்பதற்கும் புத்தகப் பொறுப்பாளர் விதிக்கும், அங்கத்துவ அட்டையை மறித்து வைத்தல், புத்தகம் தொலைந்த விடத்து அதன் புதிய பிரதியொன்றை அல்லது பத்தகத்தின் தற்போதைய விடையின் இரு மடங்கு பணத்தைக் கோருதல் போன்ற அபராதத்திற்கு உட்படுத்தப் படுவர்.
4. தொற்று நோய் உள்ளவர்கள் நிலையத்திற்கு வருவதோ அன்றி நிலையப் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் முதலியன வைத்திருக்கவோ, வாசிக்கவோ தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.
5. புத்தகங்கள் பெறும் போது பழுதாய் இருப்பின் புத்தகப் பொறுப்பாளரிடம் தெரியப்படுத்திய பின்னரே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தவறின் அதற்கு அவரே முழுப் பொறுப்பாளி எனக் கொண்டு அப் பத்திரிகைக்குரிய குற்றப் பணம் அறவிடப்படும்.
6. நிலையத்திலிருந்து 20 மைல்களுக்கு அப்பால் வேலை செய்யும் அங்கத்தவர்கள் ஒரு புத்தகத்திற்கு 28 நாள் அவகாசம் வேண்டுவதாலும் புத்தகங்கள் பழுதாவதற்கும் தொலைவதற்கும் சாத்தியக் கூறுகள் கூடுதலாக இருப்பதாலும் 5-00 ரூபாவை புத்தகப் பாதுகாப்பு வைப்புப் பணமாகச் செலுத்த வேண்டும்.
7. நிலைய வாசிகசாலை காலை 6-00 மணி தொடக்கம் மாலை 7-30 மணி வரையிலும் நூல்நிலைய அறை மாலை 6-00 மணி தொடக்கம் இரவு 7-30 மணி வரை திறந்திருக்கும்.

(ஏனைய உபரபுக்களின் விதியமைப்பு முறைகளை நிலையத்தில் காண்க)

பண்டிதமணி

சி. கணபதிப்பிள்ளை

அவர்களின்

நோக்கில் . . . . .

*****
**
**
**
**

நாவலர், இராமலிங்கசுவாமி பாடலைத் தேவாரம் முதலிய அருட்பாக்களின் வரிசையில் வைத்து மதிப்பதை ஒரு சிறிதும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இது இராமலிங்கரைத் தம் வழியிற் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்த சீடவர்க்கத்துக்குப் பெரும் கொதிப்பை உண்டாக்கிற்று.

1869-ல் ஆனி உத்தர தரிசன தினத்தில் சிதம்பரத்துப் பேரம்பலத்திலே தீஷிதர் ஆதரவில் கூடியதொரு மகா கூட்டத்தில் நாவலரை நிந்திக்கும் படி இராமலிங்கர் தூண்டப்பட்டார். நாவலர் என்ற வார்த்தைக்குப் பல பொருள் செய்து ஏளனம் செய்வாராயினர். இராமலிங்கர் பாவம்.

நாவலர் இராமலிங்கர் மீது அவதூறு வழக்குத் தொடுத்தார். இராமலிங்கர் தாம் நிந்திக்கவில்லை என்று அழித்துரை வழங்கினார் அது அங்கே பெருந் தொகைச் சிரிப்புக்கு இடமாயிற்று இதனைக் கண்ணுற்ற நாவலர் எக் காரணம் பற்றியோ குற்றத்தை நிரூபியாது வழக்கை அவ்வளவில் நிறுத்தி விட்டார். இராமலிங்கர் விடுதலை அடைந்தார். வழக்கு தள்ளுபட்டதன்று.

வழக்கின் பயனாக இராமலிங்கர் சீடர்கள் பிடியிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விலகி உணவைக் குறைத்து, தேனும் தண்ணீரும் மாத்திரம் பருகி 1873-ல் ஒரு நாள் ஒரு அறையுட் புகுந்து உள்ளே தாழிட்டுக் கொண்டார். 1874 ஜனவரியில் இராமலிங்கரின் பரிதாபகரநிலை வெளியாகியது.

சீடவர்க்கம் அதன் மேலும் அவரை விட்டபாடிಲ್ಲலை. அருட்பெருஞ் சோதியாய் எழுந்து மறைந்தார் என்று கதை கட்டித் தம் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்து கொண்டார்கள். தொகையான வர்சன் நம்பினார்கள்.

1874-ல் இராமலிங்கர் மறைவு. 1879-ல் நாவலர் மறைவு. இருவரும் மறையக் கோட்டிலிருந்து வழக்குப் புத்தகமும் மாய மாய் மறைந்துவிட்டது.

வழக்குப் புத்தகம் மறைந்த துணிவினாலே வழக்குப் பற்றிப் பொய்யான கதைகள் சுட்டி எத்தனையோ புத்தகம் எழுதிக்குவித்தார்கள். ஒரு புத்தகம் இராமலிங்கர் கோட்டுக்குவர அவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே நாவலர் வசமிழந்து எழுந்து வணங்கினார் என்கின்றது.

இராமலிங்கரின் முதல் வாரிசான வீராசாமி முதலியார் நாவலரைச் சைவவேடத்தில் வாழ்ந்த தடித்த கிறித்தவர் என்று பாடுகின்றார். சைவர்களைக் கிறித்தவராக்குதற்குப் பாதிரிமார் பயன்படுத்திய பார்வை மிருகமாம் நாவலர். நாவலருக்குப் “பைராட்” என்பது ஞானஸ்நான நாமமாம்.

சீடர்கள் இராமலிங்கர் பாடல்களுக்குத் “திருவருட்பா” என்று பெயர் புனைந்து தேவாரம் முதலிய அருட்பாக்களுக்கு மேலே தூக்கி வைத்தார்கள். எல்லாம் வல்ல சித்தர் என்ற பிரசாரம் பெலத்தது.

பாடல்கள் பாமரர் தொடக்கம் பண்டிதர் பரியந்தம் யாவரையும் வசப்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்தவைகள். பாடலால் விழுங்குண்டவர்கள் இராமலிங்கர் பற்றிச் சொல்லும் அற்புதங்கள் அனைத்தையும் நம்பத் தயாரானார்கள் சீடவர்க்கத்துக்கு அது பெரிய வாய்ப்பு.

நாவலரின் முக்கிய வழக்கு தீக்ஷிதரில் வைத்த வழக்கு தலைமைத் தீக்ஷிதருக்குத் தண்டம் விதிக்கப்பட்டது. இரு வழக்கிலும் நாவலருக்கு வெற்றி. இதை அறிந்து யாழ்ப்பாணம் பெருமிதமுற்றது 1870-ல் நாவலருக்குப் பெருவரவேற்பு நடத்தியது. நாவலர் தம்பரத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

தீக்ஷிதர் முதலியவர்களால் சைவத்தின் நிலை என்னவாகும் என்ற எண்ணத்தாலே போலும் வழக்குப்பற்றி ஒருவிபரமுங் கூறின ரல்லர் நாவலர். தம்மை ஐந்தாங் குரவர் என்றதற்குப் பெருநெருப்பெடுத்து, சமய குரவர்களின் பாததாளியின் பெருமையில் நூரூயிரத்திலொரு கூறுதானும் தமக்கில்லை என்றவர் நாவலர்.

நாவலரின் அருமை பெருமைகளை இந்த நூற்றாண்டில் அறிந்தவர்கள் விரல்மடித் தெண்ணத்தக்க ஒரு சிலரே.

நாவலர் நம்மவர் என்ற கருத்தில் தம் நலத்தின் பொருட்டு நாவலரை வைத்துக் கொள்பவர் அநேகர்.

நாவலரை மதிப்பவரும் நாவலர் இராமலிங்கரை மதியாதது தப்பு என்ற மனப்பான்மை உள்ளவர்களே.

நாவலர் வாழ்ந்த உலகு “மேன்மை கொள் சைவநீதி”. அந்த நீதிக்குத் தாழ்வு நேருமாயின் உயிர் வாழார். என்பதை நாவலர் பரம்பரையே நன்கு அறியாது.

1870-ல் கருப்பத்தில் இருந்த ஒரே ஒரு உயிர் நாவலரின் அறி தற்கரிய பெருநிலையை ஆவதானித்தது. அந்த அருமந்த உயிர் தான்சதாவதானி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை. அதிதீவிர விவேகி மகான் செந்திநாதையர் மாயாவாததும்ச கோளரி என்று பட்டஞ் சூட்டிக் கட்டியணைத்தார்.

கோளரி இராமலிங்கரதும் சீடரதும் வாழ்க்கை முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்து உண்மை கண்டதும் திக்கெட்டும் செவிடுபடக் கர்ச்சித்தெழுந்தது. இராமலிங்கர் பாடலை “மருட்பா” என்று முழங்கியது போர் மூண்டது.

பிள்ளை மீது 27 குற்றஞ் சாட்டி இராமலிங்கர் வர்க்கம் வழக்குத் தொடர்ந்தது அந்த வர்க்கத்துக்குத் தனகர்த்தர் சுவாமி வேதாசலம் (மறைமலை அடிகள்)

இராமலிங்கருக்கு எவ்வித சித்தியும் சித்திக்கவில்லை. மட்பாண்டத்தில் எலும்புகளை வைத்து அறையுள் புதைத்து வைத்திருக்கும் இரகசியம் தெரிய வந்தது.” என்று நாட் குறிப்பில் எழுதி வைத்து விட்டே தனகர்த்தர் வேலை பார்த்தவர் சுவாமி வேதாசலம். அங்ஙனம் ஆனதன் நோக்கம் கதிரைவேற்பிள்ளை தலை யெடுத்தால் தம் போன்றவர்கள் பிரகாசிக்க முடியாதென்பதே.

27 குற்றத்தையும் தூசி செய்து வாகை சூடினார். கதிரை வேற்பிள்ளை பிள்ளைக்காகச் சாட்சியம் சொன்னவர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பிள்ளைக்களுக்கியே அவ்வாறு செய்தார். சாமிநாதையர்.

ஐயர் நாவலரையும் யாழ்ப்பாணத்தையும் அவ்நாறு செய்து, மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரமெழுதி, வெளியிட அஞ்சி வைத்துக் கொண்டிருந்ததை, கதிரைவேற்பிள்ளை அப்பொழுது அறிந்திருந்தால் ஐயர் கதி என்னும்!

எவ்வித வஞ்சனையுமின்றி வழக்கில் ஈடுபட்டுழைத்தவர் பிள்ளையின் உத்தம மாணவர் திரு. வி. க. முதலியார்.

வழக்கு வெற்றியை மதித்து, யானை மீது பிள்ளையைப் பவனி வரச் செய்து உபசரித்தவர்கள் தில்லைத் தீஷிதர்கள். நாவலரை எதிர்க்க இராமலிங்கரை அணைத்த அதே தீஷிதர்கள்.

வெற்றிக்கு பின் சின்னாட்களில், அந்தோ! நீலகிரியில் கோளரி அகால மரணமெய்தியது.

இராமலிங்கரின் சீடவர்க்கத்தின் நிலை எப்படி இருக்கும்? பாடல்களாகிய மந்திரக் கோலால் திரு. வி. க. முதலியா ரையே வசப்படுத்தி விட்டது சீட வர்க்கம்.

பாடல்களின் சக்தி இருந்தவாறு!

குரவர்கள் பணத்தையும் இறைவனிடமே பெற்றார்கள். இராமலிங்கர் அப்படியில்லை பறட்டமாரிபசி போன்ற ஏழைகளிடம் கூட காலணு அரையணு யாசித்தார். இறந்தவரை எழுப்பித் தருவோம் என்று பெற்ற பணம் எத்தனை? இராமலிங்கரின் கடிதங்கள் அடங்கிய புத்தகத்தில் இவற்றை விரிவாகக் காணலாம்.

கடித புத்தகத்தைக் காணாமலே இராமலிங்கரும் சீடரும் செய்த யாசங்களையும் ஏமாற்று வித்தைகளையும் விஸ்தரித் துப் புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கின்றார் கதிரைவேற்பிள்ளை.

கலாநிதி திரு. ச. தனஞ்சயராசசங்கம்

கலாநிதி அவர்கள், கதிரைவேற்பிள்ளையின் வீர தீரத்தையும், நாவலரின் உயர் நிலையையும் காணத்தக்க வகையில், கதிரைவேற்பிள்ளைக்கும் எட்டாமல் முன்னமே மறைந்து போன வழக்கு விபரங்களை அக் காலத்துப் பிரபல பத்திரிகைகளில் கண்டுபிடித்து புத்தக ரூபமாக வெளியிட ஆயத்தமாய் இருக்கின்றார்கள். புத்தக சாரம் 29-6-75; 11-7-75 தினகரனிலும், சாரத்தின் சாரம் 16-10-75 இந்து சாதனத்திலும், வெளிவந்திருக்கின்றன.

கோளரியின் நூற்றாண்டு விழாச்சபையார் கலாநிதி அவர்களின் புத்தகத்தை வெளியிட வழிகண்டு,

சதாவதானி மாயாவாததும்ச கோளரி திரு. நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் ஆத்மாவுக்குச் சாந்தி செய்து, பிள்ளையின் வாழ்த்துக்குப் பாத்திரம் ஆவார்களாக.

நோய் முதலிய பலவேறு நெருக்கங்களுக்கு மத்தியில் சில குறிப்புக்கள் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன, குறிப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் விரிவாக ஆராய்ந்து தெளிய வேண்டியவைகள் பிள்ளை மேலபிமானிகள், தகுதி வாய்ந்த பத்துப் பேரையாவது தெரிவு செய்து அவர்களை இக் குறிப்புக்களை ஆராய்ந்து அறிய வைப்பார்களாக.

என்று திருவருளைப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்தி வணங்கு லோமாக.

உங்கள் வாஞ்ஞலியில் உள்ள எந்தவொரு
தவறுதல்களையும் உடனுக்குடன் கண்டு திறம்பட

திருத்தம் செய்து கொடுப்பதில்

பலவருட காலமாக நம்பிக்கையுடன்
சேவையாற்றும்

ஒரே ஒரு இடம்

தி. பரமசிவம்பிள்ளை

வியாபாரிமுலை,

பருத்தித்துறை.

கிளை ஸ்தாபனம் :

1.ம் குறுக்குத் தெரு,

பருத்தித்துறை.

உங்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் சிறந்த ஒலிபெருக்கி

அமைப்பைப்பெற விசேட வைபவ நாட்களில்

எம்மை நாடுங்கள்.

வெலிகம ஸ்டோர்ஸ்

உள்ளூர் விளை பொருட்களின்
கமிசன் விற்பனையாளர்கள்.

விவசாயப் பெருமக்களே !

உங்கள் உள்ளூர் விளைபொருட்களான ;

 உருளைக்கிழங்கு

 நிலக்கடலை

 வெண்காயம்

 மிளகாய்

 பயறு

ஆகிய பொருட்களை ஆகக்கூடிய விலைக்கு விற்பனை
செய்வதற்கு தொடர்பு கொள்ளுக.

வெலிகம ஸ்டோர்ஸ்

139, 4-ம் குறுக்குத் தெரு

கொழும்பு - 4

23271

Best Compliment

from

Ceylon
Polythene Industries

P. B. ALWIS PERERA MAWATHA

KATUBEDDE

MORATUWA

Manufacturers of

PLAIN POLYTHENE
CONVERTERS OF BAGS
&

ROLOGRAVURE PRINTERS

கதிரொளி

என்றும் ஒளி வீசி
இருள் அகற்ற என்றும்
எமது பேராதரவுகள்.

எஸ். கே. கொம்பனி

(உரிமை : வே. கந்தையா)

கொழும்பு வீதி,

கண் 12..

அகர நங்கையும் அரக்க மங்கையும்

சைவப்புலவர் திரு. சி. அருளம்பலம்

*****

பிரம புத்திராகிய காசிப முனிவருக்கு மாயவனிடத்துத் தோன்றிய சூரன், சிங்கன், தாருகன் என்ற மூன்று அசுரத் தலைவர்களுடன் அசமுகி என்னும் ஆட்டு முகத்தையுடைய நங்கை ஒருத்தியும் தோன்றினாள்.

“அன்னவருடன் வந்தாள் அசமுகி எனும் நாமம்
மன்னினன் ஒருவன் தன்மனையெனும் முறையில்லாள்
தன்னிறை தவிர்கின்றாள் தருமமதிலன்.....”

என்று தூற்றப்படுபவள் அவள்.

சூரனாதியோர் சிவபிரானிடம் வரம் பெற்றுத் தேவர்களை வென்று துன்புறுத்துகின்றனர். தேவத் தலைவனாகிய இந்திரன் அசுரர்சனின் கொடுமைக்கு அஞ்சித்தன் பொன்னாட்டை விட்டுப் பூவுலகடைந்து இந்திராணியுடன் பன்னிரு திருநாமம் பெற்ற சீகாழிப்பதியில் ஒரு நந்தனவனம் உண்டாக்கி அதனையே தன் பொன்னுலகச் சொந்தவனம் போலாக்கிச் சிவனைப் பூசித்துக் கொண்டு வருகிறான். தானவர்க்கிறைவனும் சூரனால் ஈனமுற்ற வானவர் இந்திரனிடம் தங்குறையை முறையிட்டனர். அது கேட்டிரங்கிய இந்திரன் கைலைக்குச் சென்று சிவனிடம் முறையிட எண்ணி இந்திராணியை ஐயனாரிடம் காவலாக வைத்தான். ஐயனார் தன் படைத் தலைவராகிய வீரமாகாளிடம் காவற்பணியை ஒப்படைக்கிறார். வீரமாகாளர் காவல் புரிய இந்திராணி தனித்திருக்கும் சமயம் பார்த்து அசமுகி அவ்விடம் வந்து இந்திராணியைச் சூரனிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க எண்ணி வருமாறு அழைக்கிறாள் இந்திராணி மறுத்து வேதங்களை யுணர்ந்த வேதாவின் புதல்வராய் காசிடரின் பத்திரியாகிய நீ நீதியற்ற வார்த்தைகளைப் பேதையாரெனப் பேசலாகுமா? பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாதவர் தாங்கள் துன்புறார். தமக்குத் துன்பத்தை விரும்புபவர்களே பிறர்க்கு முதல் துன்பம் செய்வர்.

“தருமம் பார்த்திலை தக்கமாதவக்
கருமம் பார்த்திலை கற்பும் பார்த்திலை
பெருமை பார்த்திலை பிறப்பும் பார்த்திலை
உரிமை பார்த்திலை உறவும் பார்த்திலை”

“பழியும் பார்த்திலை படியிகழ்ந்திடு
மொழியும் பார்த்திலை முறையும் பார்த்திலை
வழியும் பார்த்திலை வருவபார்த்திலை
இழியும் தீயசொல் இயம்பற் பாஸையோ”

“ஆன்றதொல்வளன் ஆற்றல் ஆயுள்பின்
ஊன்றுசீர்த்திகள் ஒருவுற் றோர்க்கிது
தோன்றும் நீயிது துணியில் வாழிகேள்
சான்றுநின் குலத்தகுவர் யாவரும்”

என்று இறையும் அஞ்சாது இடித்துரைக்கிறாள். நான்முறைப்படி
செங்கோல் செலுத்தாத கொடுங்கோவரசர் யாவரும் நரகத்தை
யடைவர் என நவிலுகிறாள்.

“நீதியாகிய தெயிலாதவள் ஆதலால் மிக அறிவு மாழ்கியே
திதுகூறினாய் செவ்விதன் றரோ மாதுநீஇதுமறத்ததி உய்யவே,,

என்று செவியறிவுறுத்துகிறாள். எவைகளைக் கூறியும் என்ன? மூங்கி
லிடத்துத் தோன்றும் தீ அம் மூங்கிலினத்தையே எரித்தழிப்பது
போலத் தன் குலத்தையே கெடுக்க வந்த கோடரிக்காம்பு
போன்ற அசமுகி சற்றேனும் உற்று ஆராயாது இந்திராணியைப்
பிடித்து இழுத்துச் செல்ல இந்திராணி ஐயனாரைக் குறித்துக் கூவி
யழைக்கிறாள். அது கேட்ட அவரின் படைதலைவர் வீரமாகாளர்
விரைந்துவந்து அசமுகியின் கையை வெட்டி இந்திராணியை விடு
விக்கின்றார். அசமுகி தனது மருகரையும் தமையன்மாரையும் பல
வாறாகக் கூவி அழைத்தும் புலம்பிச் சென்று குரனிடம் முறையிடு
கிறாள். அவன் கோபங் கொண்டு பானுகோபனை அனுப்ப அவன்
விண்ணுலகை எரியூட்டி அழித்துத் தேவர்களையும் இந்திரகுமார
னாகிய சயந்தனையும் சிறைப்படுத்தி வருகிறான். குரன் அவர்
களைச் சிறையிலடைத்துத் துன்புறுத்திக் குற்றேவல் செய்வித்து
வருத்துகிறான் தேவர்களின் வேண்டுகோட்கிரங்கி அறுமுகச்செவ்
வேள் அசுரரைச் சங்கரித்துத் தேவர்களைச் சிறைமீட்டுக் காத்தருளு
கின்றார். அசுர நங்கை அசமுகியே அசுரகுல அழிவுக்கு வழி தேடி
னாள். அரக்ககுல அழிவுக்கு வழி தேடிய சூர்ப்பநகை இராவணன்
தங்கை அரக்கு மங்கை, இராவணன் அரக்க தலைவன். இலங்கை
வேந்தன் தசரத குமார இராமன் கைகேயின் சூட்சயால் தேன
டைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டு கானடைத்து

“புவியினுக் கனியாயான்ற பொருளதந்து புலத்திற்றுகி
அவிஅகத்துறைகள் தாங்கி ஐந்தினை நெறியளாவிச்
சவியுறத்தெளிந்து தண்ணெண்ணெழுக்கமும் தழுவிச்சான்றோர்
கவிமெனக் கிடந்த கோகுலத்து.....”

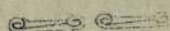

என்று பல நயங்களைக் கொண்டு மிளிரும் கோதாவிரி ஆற்றருகேயுள்ள பஞ்சவடிச் சோலையில் பர்ணசாலை யொன்றாக் கிச் சீதையுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் தங்கியிருக்கிறான் ஒரு சமயம் மாயமானாக வந்த மாரீசன் சூட்சியால் இராமன் வெளியே செல்லச் சீதை தனித்திருந்தாள் இலக்குவன் பன்னசாலையின் புறத்தே காவல் புரிகின்றான்.

“பஞ்சியொழிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவமனுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடியளாகி
அஞ்சொலிள மஞ்ஞையென அன்னமெனமின்னும்
வஞ்சியென தஞ்சமென.....”

வந்த வஞ்ச மகள் சூர்ப்பநகை அழகே உருவாய சீதையைக் கண்டு தன் அண்ணன் இராவணனிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க உன்னிச் சீதையைப் பற்றி இழுத்துச் செல்ல முயல்கிறான். உடனே இலக்குவன் விரைந்து வந்து சூர்ப்பநகையின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்து மூக்கை அரிந்து மானபங்கப்படுத்தி விடுகிறான். சீதை விடுதலை பெறுகிறாள் அரக்க மங்கை அண்ணன்மாரையும் மருகனையும் நினைத்துப் பலவாறாகப் புலம்பி இராவணனிடம் சென்று முறையிடுகிறாள். தன் தங்கையின் அவமானத்தைச் சகியாத இரக்கமற்ற அரக்க தலைவனான இராவணன் வஞ்சகமாகச் சீதையைக் கவர்ந்து வந்து இலங்கையில் அசோகவனத்திற் சிறை வைக்கிறான். சிறைப்பட்ட சீதை வருந்தி வாடி வதங்கி மயங்கிக் கண்ணீர் சொரிந்து தன்னாய்வுடன் இராமபிரானையே சிந்திக்கின்றாள். இந்திராணி சொரிந்த கண்ணீர் அசுரகுலத்தை வேரோடொழித்தது போல் சீதாபிராட்டி சொரிந்த கண்ணீர் அரக்கர் குலத்தை அடியோடழித்தது. தருமம் தலைகாத்தது. அதர்மம் அழிவைக் கொடுத்தது. ஏழையழுதகண்ணீர் கூரிய வாளொக்கு மன்றோ

“அல்வற் பட்டாற்றா தழுத கண்ணீரன்றோ
செவ்வத்தைத் தேய்க்கும்படை”

ஒரு நாட்டின் பெருமை அதன் நூலாசிரியர்களிடமிருந்தே வருவதாக ஜான்ஸன் கூறுகிறார். ஆனால், அவர்கள் ஞானக் களஞ்சியங்களை அளிக்கும் பொழுதுதான் இந்த உரை பொருந்தும். அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப் போதிக்காவிடின், அவர்கள் புகழுக்கு உரியவர்களில்லை. கண்டனத்திற்கே உரியவர்கள்.

— ஜேன் போர்ட்டர்

மறைமலை அடிகளார் வழியில் தமிழ் வளரும் மாண்புகாரீர்.

— ஈழவேந்தன் —

“1911 ஆண்டு எடுத்த குடிக்கணக்கின்படி இந்திய நாட்டில் திராவிடமொழி பேசுபவர்கள் தொகை ஆறு கோடியே 20, நூறு ஆயிரமாகும், இத்துணைப் பெருந்தொகையினரான மக்கள் அனைவரும் தமக்கு பழையையே உரியதான தமிழ்மொழி ஒன்றையே வழங்கி வந்திருந்தனராயின் அவர் எத்துணை ஒற்றுமையும் வலிமையும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவராய் வாழலாம். பழைய தமிழை பலவாறு சிதைத்து திரித்தமையாலும் வடசொற்களை கலந்து கொண்டமையினாலும் அன்றோ இத்தனை பெருங்கூட்டத்தவரும் வெவ்வேறு சிலகூட்டத்தவராய் ஒருவரோடு ஒருவர் அளவளாவு தற்கிடைநின்று வெவ்வேறு ஜினத்தவர்போல் வெவ்வேறு நாட்டவர்போல் நாட்கழிக்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் தமிழால் தமது பண்டைமொழியையே வழங்கிப் பிளவுபடாதிருந்தாற்குமரி முதல் இமயம்வரையில் இற்றைக்குத் தமிழும் தமிழருமே பிறங்கி நிற்கும் பெருந்ோறு உளதாம் அன்றோ”

இவ்விதம் 1911ம் ஆண்டு குடிக்கணக்கினை எடுத்துக்காட்டி தமிழில் எல்லாமீறி வடமொழியும் ஏனையமொழிகளும் கலந்த தினால் தமிழும் தமிழினமும் சிதைவுற்று சிறுபான்மையினமாக மாறிய வருந்தத்தக்க நிலையை நொந்த உள்ளத்துடன் ஏதுக்கள் கொண்டு எடுத்தியம்பியவர் வேறுயாருமில்லை, எம்.தமிழக மறுமலர்ச்சியின் தந்தை மறைமலையடிகளாரே என்பது ஈண்டு வலியுறுத்தற்குரியது. இவரின் நினைவுநாள் வரும் 15-9-76இல் வருவதினால் அவரை இங்கு சிறிது நினைவு கூர்தல் சாலமும் பொருத்தமுடைய செயலாகும்.

மறைமலையடிகளாரின் மேற்குறித்த கருத்திற்கு வழிமொழி கூறுவதுபோல் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் 1961ம் ஆண்டின் குடிக்கணக்கு சான்றாய் அமைகிறது. தமிழில் இருந்துதான் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழிகள் தோன்றின என்பது பேரறிஞர்களின் ஒருமித்தமுடிவாகும். எனினும் 1961ம் ஆண்டுக் குடிக்கணக்கின்படி மூன்றுகோடி நாலுலட்சத்து அறுபதாயிரத்தி நானூற்றி நாப்பத்திரண்டுபேர்கள் (3,0465442) தான் தமிழர்களாய் இருக்கையில் தமிழிலிருந்து தோன்றிய

தெலுங்கு பேசும்மக்களுடைய எண்ணிக்கை மூன்றுகோடி எழுபத் தாறுஇலட்சத்து நாற்பத்திரண்டாயிரத்து நானூற்றி முப்பத்தி யொன்பது (37642439) பேர்களாக தமிழரை மிஞ்சும் எண்ணிக்கை யுடையவராக பெருகிஇருப்பதைப் பார்க்கும்போது தமிழ்மொழி யின்சிதைவு தமிழைமட்டும் அழிப்பதோடு நில்லாது தமிழரின் எண்ணிக்கையையும் எவ்வளவுதாரம் குறைத்து எமக்குபேரின் னலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணரத்தக்கதாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் கன்னடமும் கவிதெலுங்கும் கவினமலே யாளமும் உன்உதரத்து உரித்துஎழுந்து ஒன்றுபட ஆயி டி னும் என்று பாடுவதில் எதுவித பொருளும் இல்லை. உண்மையில் இம் மொழிகளின் தோற்றம் தமிழின் சிதைவை தமிழின் சீரழிவையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதுமட்டுமல்ல இந்தியத் துணைக்கண்டத் தில் வடநாட்டு இந்தி புகுத்தப்படுவதற்கு. எதிர்ப்பு முன்னே கூறிய கன்னடநாட்டிலோ, தெலுங்குநாட்டிலோ, மலையாளத் திலோ இல்லாதிருக்க தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் இந்தியை பெருமளவு எதிர்க்கும் நிலை நிலவுவது தமிழ் தமிழாக வாழ்வத னால்தான் ஏற்பட்டு இருக்கின்றதென்பதை யாம் உணரத்தக்க தாய் இருக்கிறது. தமிழை தமிழாக வாழவைத்து அதன் ஊடாக பிறமொழித் திணிப்பை எதிர்க்கும் உணர்ச்சியை முதன்முதலாய் ஊட்டிய பெருமை மறைமலையடிகளாருக்கே உண்டு. தமிழகத்தில் லோக்சபாவிற்கும் ஆகாசவாணிக்கும் நயாபைசாவிற்கும் எதிர்ப் புஏற்பட்டதும் ஈழத்தமிழர்கள் ஸ்ரீலங்காவிற்கும், லக்சலவிற்கும் யாதிகசம்பதவிற்கும் போன்றசொற்களுக்கும் எதிர்ப்பு ஏற்பட் டதற்கும் அடிப்படைக் காரணம் மறைமலையடிகளார் ஊட்டிய உனித்தமிழ் உணர்ச்சி என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

மறைமலையடிகளார் உனித்தமிழ் இயக்கத்தை தொடக்கி யதற்கு காரணம் எந்தமொழிமீதும் அவருக்கு ஏற்பட்ட வெறுப் பால் அல்ல. மாறாக தமிழை தமிழாக பேணிக்காக்காவிடில் காலப்போக்கில் தமிழன் தனித்தன்மை கெட்டு வேற்றுமொழியாக திரிபுபெறும் என்ற அச்சமே ஏதுவாகும் என்பது இங்குவலுயறுத் தற்குரியது. தமிழில் ஆழ்ந்தபொருள்களை உணர்த்தும் அரும் சொற்கள் இருக்கும்போது தமிழில் எளிய இனிய சுருக்கி விளக் கத்தக்க அரும் சொற்களைப் படைக்க முடியும்போது பிறமொழிச் சொற்களை ஏன் கடன் பெறுவான் என்பதுதான் அவர்கேட்ட கேள்வி? தமிழில் போதியளவு விளக்கம்தரும் சொற்கள் இல்லாத போது விளக்கம்தரும் சொற்களை படைக்கமுடி யாதபோது பிற மொழிச் சொற்களை குறிப்பாக அனைத்துலக சொல்லாட்சிகளை தமிழ் மொழியின் ஒல்அமைப்புக்கேற்ப இலக்கண வரம்புக்குட் பட அவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கு அவர் என்றுமே மறுப்பாய் இருந்ததில்லை. வேறுசொற்களில் விளம்பின் உள்ளதை இழந்து

வேற்றுமொழிகளிடம் கடன்பெறக் கையேந்திநிற்கும் நிலையைத் தான் அஃர் ஒறுத்தார். எம்உடம்பிலேஉள்ள அழகிய இயற்கை உறுப்புக்களை வெட்டிஎடுத்துவிட்டு செயற்கை உறுப்புக்களை அவ் விடங்களில் பொருத்த முற்படிந் எம் அறியாமையை எண்ணி உலகம் எள்ளி நகையாடாதா அதுபோலவே சமிழில் உள்ள அரும்பெரும் சொற்களை தூக்கி எறிந்துவிட்டு அந்த இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்களை புகுத்துவதே அறியாமைச் செயலாகும் என்பது மறைமலையடிகளார் கருத்தாகும்.

எம்உடம்பிலுள்ள உறுப்புக்களாகிய தலை, கை, மூக்கு, தோல், சண், குருதி ஆகிய சொற்களை நீக்கிவிட்டு அவற்றினிடத்தில் சிரசு, கரம், நாசி, புயம், நேத்திரம், சரீரம், இரத்தம் என்று வடமொழிச் சொற்களை வலிந்து புகுத்துவது எப்படித் தமிழின் வளர்ச்சியாகும் என்பது அவர் விடுக்கும் வினா. அதுமட்டுமல்ல தமிழன் உண்கின்ற சோற்றை சாதம் என்றும் அருந்தும் நீரை ஜலம் என்றும் உட்கொள்ளும் மிளகுநீரை இரசம் என்றும் அருந்தும் உணவை போஜனம் என்றும் வடமொழி பெயர்களால் இவற்றை அழைப்பதில் என்ன பொருள் உண்டு. தமிழனுக்கு குளிக்கவோ நீராடவோ தெரியாது ஸ்நானம் செய்தான் என்றுதானா சொல்ல வேண்டும். அவன் காணும் காட்சியை காட்சி என்று கூறவேண்டும். அணியும் வேட்டியை வேஷ்டி என்று கூறுவதில் என்ன இன்பம் இந்நிலை தொடரின் விரைவில் முட்டி முஷ்டியாகவும் ஆட்டுக்குட்டி ஆட்டுக்குஷ்டி என்றும் அழைக்கப்படும் அவலநிலையல்லவோ ஏற்படும். இவ்விதம் தமிழ் உருக்குலைவதை தடுத்து நிறுத்தியவர் மறைமலையடிகளார்.

தமிழில் எல்லைமீறி பிறமொழிச் சொற்கள் சலந்ததினால் இயந்தமீழுகு மட்டும் பேரின்னல் ஏற்படவில்லை தமிழ்இசையே அழிவுறும் நிலையும் ஏற்பட்டது இசை சங்கீதமாகமாற நரம்பு கரமாகமாற பண் இராகமாகமாறியது. அதுமட்டுமல்ல ஒறும் பாலைப்பண் படுமலைப்பாலைப்பண், செல்வழிப்பாலைப்பண் அரும்பாலைப்பண் கோடிப்பாலைப்பண் விளரிப்பாலைப்பண் என்ற தமிழ்ப் பண்கள் முறையே சங்கராபரணம், கரகரப்பிரியா, தோடி, சுல்யாணி, கரிகாம்போதி பைரவி போன்ற வடமொழிப் பெயர்களைத் தாங்கத்தொடங்கின. இவையும் மறைமலையடிகளாரின் தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் இன்றியமையாத தேவையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மற்றும் மெய்விளக்கத்துறையிற்குட இறை—பதியாக மாறியதும் உயிர்—பசுவாக மாறியதும் உலகம்—பாசமாக மாறியதும் உள்ளத்தின்முடிவு—சித்தாந்தமாக சிதைவுற்றதும் இடுமை—துவச

மாக மாறியதும் ஒன்றியஇருமை—விசிஷ்டாத்துவமாக அழைக்கப் பட்டதும் ஒருமை—அத்துவைதம் என்று அழைக்கப்படுவதும் உணர்ந்தும் உண்மையாதெனில் தமிழர்கள் தம்மொழியின் தனி இயல்பைப் பேணுவதில் கவலையீனமாக இருந்தார்கள் என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. இத்துறையிலும் மறைமலையடிகளின்பணி தமிழின் தனித்தன்மையை காக்கும் வியத்தகு பணியாகவே விளங்கியது.

மேற்கூறிய காரணங்களைக் கொண்டு ஏதோ வடமொழி எதிர்ப்பில்தான் மறைமலையடிகளார் வாழ்வு கழிந்தது என்று எண்ணுவது தவறு. மாறாக அறிவியற்றுறையில் தமிழ் ஆக்கம் பெற அவர் ஆற்றிய பணிகளும்பல, இன்று Angina Pictories-மாரடைப்பு என்றும் Arascarca - நீர்க்கோவை என்றும் Hepat-omegalia - கல்லீரல்வீக்கம் X-ray - புதிர்க்கதிர்கள் என்றும் Blood Pressure - செங்குருதி அழுக்கம் Amins - உய்வுறை என்றும் அழைக்கப் படுவதற்கும் வழிகண்ட பெருமை மறைமலையடிகளாரையே சாரும்.

இன்று மெய் விளக்கத் துறையில் Logical Positivists அளவை முறைப்புலக் கொள்கையர் என்றும் Existentialist இருத்தல் கொள்கையினர் என்றும் Atheists இறையில் கொள்கையினர் என்று அழைக்கப்படுவதும் சட்டத்துறையில் Jurisprudence சட்டஇயல் என்று அழைக்கப்படுவதும் Law of Tests தீங்கியல் சட்டம் என்று இயம்பப்படுவதும் Obitir Dictum சட்டத்தின் மதிப்பற்ற வெறும் கூற்று என்றும் Actus non facit reum, nisi mens sit rea குற்றமண மில்லாச்செயல் குற்றமாவதில்லை என்றும் அழகிய தமிழில் தமிழ்சட்டச் சீசாற்கள் திரு. சண்முக சுப்பிரமணியம் போன்ற சட்டவல்லுனரால் உருவாக்கப்படுவதனால் தூண்டுகோலாய் விளங்கியவர் மறைமலை அடிகளார் என்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

மற்றும் பொருளியற் துறையிற் கூட Diminishing marginal utility Theory என்பதற்கு குறைந்து செல்லும் சொல்லைப் பயன்பாட்டுச் சொல்லாக என்றும் Marginal efficiency of capital என்பதற்கு முதலில் எல்லைவினைத்திறன் என்றும் Velocity of Circulation என்பதற்கு சுற்றோட்ட வேகம் என்றும் Oligopolistic tendency என்பதற்கு சிலருமையியல்பு என்றும் Economic Fluctuation பொருளியல் ஏற்ற விளக்கம் என்றும் Economic Function என்பதற்கு பொருளியல் உராய்வு என்றும் Economic Confliction என்பதற்கு பொருளியல் முரண்பாடு என்றும் மிகச் சுருங்கிய முறையில் தெளிவான சொற்கள் கையாளப்பட்டு வரு

வதும் அடிகளார் வகுத்த வழியின் விளைவு என்பதை அறிவுடையோர் ஏற்றேயாவர்.

இவ் விடத்தில் இந் நாட்டிற்கு வரும் பிற நாட்டுப் பொருட்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் இவெது பற்றி யப்பான் காட்டும் வழி சாலச் சிறப்புடையதாக இருப்பதினால் அந் நாடுகடைய்பிடிக்கும் வழி பற்றி சிறிது குறிப்பிடுதல் பொருத்தமுடையது. யப்பான் நாட்டில் அந் நாட்டிற்கு வரும் பிற நாட்டுப் பொருட்களுக்கு அந் நாட்டின் துறைமுகத்திலேயே யப்பானியச் சொற்கள் சூட்டப்படுவதினால் பிறமொழிச் சொற்கள் தேவையன்று யப்பான் மொழியில் கலப்பது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்கொள்கையை எம்மவரும் கைக் கொள்ளின் எம் மொழியின் தூய்மை வளர்க்கப்படுவதோடு காலத்திற்கு ஏற்ற வளர்ச்சியையும் அது பெறுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக பிற மொழிச் சொற்களுக்கு யப்பானியர் சூட்டியுள்ள யப்பானியப் பெயர்களை இங்கு தருவாம்.

ஆங்கிலம்	யப்பான்	தமிழ்
Asbestos	Siki-maen	கல்பஞ்சு
Barometer	Sei-u-kei	வெயில் மழை அளப்பான்
Battery	Dln-Chi	மின்சாரக்குளம்
Railway	Jetsu-do-	இருப்புப் பாதை

மொழித் தூய்மை காக்கின்ற இயக்கம் ஏதோ தமிழிற் தான் தோன்றிய புதிய இயக்கம் என்று சிலர் எண்ணுகின்றனர். இது தவறு உலகில் பல நாடுகளில் மொழித்தூய்மை காக்கும் இயக்கங்கள் தோன்றியுள்ளன. குறிப்பாக பிறமொழிச் சால் பின்றி இயங்க முடியாது என்று கருதப்படும். ஆங்கிலத்திற் கூட மொழியின் தூய்மை காத்தவர்கள் போற்றப்படுகிறார்கள். சேச்சு வியர் செல்வி, தெனிசன் தமது காலத்தில் வழங்காது மறைந்த தூய ஆங்கிலச் சொற்களை மீண்டும் எடுத்து வழங்கியமைக்கு வாழ்த்தப்படுகிறார்கள். அதே வேளையில் பேரறிஞர் யோன்சன் கிப்பன் முதலியோர் பல துறைகளிற் சிறந்து விளங்கியிருந்தும் எல்லை மீறி இலத்தீன் கிரேக்க சொற்களை கையாண்டதை ஆங்கில அறிஞர்கள் குறை கூறி உள்ளனர். இவை யொட்டிய விரிவை பேராசிரியர் மிக்கின் யோன் அவர்கள் எழுதிய “The art of writlog English” (ஆங்கிலம் எழுதும் கலை) என்ற நூலிற் கண்டு கொள்க. மற்றும் மில்றன் (Milton) என்ற பெருங் கவிஞன் எல்லை மீறி இலத்தீன் சொற்களை தனது தொடர்நிலச் செய்யுட்களில் (காவியங்களில்) கையாண்டுள்ளதை இலக்கியத்திறன் ஆய்வாளர் திரு T. S. இலியட் தனது கருவிடில் உள்ளார்.

இவரிடத்தில் தனது மொழியுரையின் வெற்றிபற்றி பேராசிரியர் பிறீமன் (Freeman) மொழிந்துள்ள கருத்துக்களும் சிந்தித்தற் குரியன. இதோ அவர் மொழிந்தவை வேண்டப்படாத பிரெஞ்சு இலத்தீன் மொழிச் சொற்கள் உரைநடையை உயர்வுபடுத்துகின்றன வென்று பிழையாக கருதப்படுகின்றனவே யல்லாமல் உண்மையில் அவை குழப்பத்தையே மேலுக்கு மேல் உண்டுபண்ணுகின்றன. ஆதலால் அவைகளுக்கு மாருகப் பொருட் தெளிவுள்ள வெளிப்படையான ஆங்கிலச் சொற்களையே கையாளத் தொடங்கியுள்ளோன்.

சுருங்கக் கூறின் தமிழ்கள் தனித் தன்மையை இழந்து பெயரளவில் மட்டும் தமிழாக விளங்கி காலப் போக்கில் அதன் முழு அமைப்பே வடிவம் தெரியாது மாறிவிடுமோ என்று அஞ்சப்பட்ட மிக நெருக்கடியான காலத்தில் தோன்றி தமிழுக்கு புத்துயிர் வழங்கியவர் மறைமலையடிகள் காலத்தில் தேவையை நிறைவேற்றிய அவரின் பணி காலத்தாற் சர்காத காலத்தில் நிலைத்து நிற்கும் பணியாக விளங்குகின்றது. அவர் வகுத்த வழியில் காட்டிய நேரிய வழியில் இன்று தமிழ் அறிஞர்கள் புலர் புல துறையிற் பணியாற்றி தமிழை வளப்படுத்தி உள்ளனர். இன்று தமிழால் எல்லாம் முடியும். என்ற நிலையும் தமிழால் முடியாதது என்ன? என்று கேட்கும் பெருமித நிலையும் எம்மவரிடம் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த உயர் நிலையை எமக்கு உவந்தளித்த மறைமலை அடிகளார் தாள் பணிந்து தமிழின் அடியவர்களாக விளங்குவோமாக என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன். தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே என்பதை எம்மவர் மறக்கமுடியுமா?

மிகவும் சுயமாக எழுதும் நூலாசிரியர்கள் அவ்வாறு சுருமகப் படைப்பவர்களாக விளங்குவதன் காரணம், அவர்கள் புதிய விஷயத்தைக் கூறுகின்றனர் என்பதன்று! அவர்கள் தான் சொல்ல விரும்பும் விஷயங்களை முன்பு எவரும் சொல்லியிராதது போல எடுத்தளிப்பதே காரணம்.

— கதே

மௌனம்

காதல் வயப்பட்ட கன்னி மனக் குறியைக்
காட்ட முனைகின்ற காட்சி ஒரு மௌனம்.

ஆசையுடன் கிட்டி அணைத்து முத்தமிட்ட
காணையும் கண்டறிய கன்னி நிலை மௌனம்.

இன்புடனே வந்து இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன்
அன்பிலார் நெஞ்சத்தில் அலை புரளும் மௌனம்.

அறிவிலார் கூட்டத்தில் அசையாத உண்மையினை
அடக்கி வைத்திருக்கும் அறிஞன் நிலை மௌனம்.

கட்டாந் தரையினிலே சுஞ்சியின்றி ராடுகின்ற
நெட்டை மனிதனுக்கு நீண்டநாள் மௌனம்.

ஓட்டை எடுத்தவனின் ஒலி கேட்ட மாத்திரத்தில்
வீட்டைப் பூட்டுகின்ற விண்ணகத்தார் மௌனம்.

பச்சை கண்டு சுற்றி பாதியிலே முடிந்தவுடன்
திக்குத் திசைமாறு கின்ற தீ திறந்தார் மௌனம்.

சிறக்க உணர்ச்சியினை சித்தரித்து சிலை செதுக்கும்
சிற்பி நிலை மௌனம் சிலை வடிவம் மௌனம்.

இறவாக் கலையழகை இங்கிதமாய் சித்தரிக்கும்
பிறவாப் பெருங்கலைஞன் பேசுவதும் மௌனம்.

பொய் வழக்குப் பேசி புலியை ஏய்ப்பவரும்
கை விளக்கு சுட்டவுடன் காணுவது மௌனம்.

நாடி நரம் பிழைத்து நல மிழந்த காலத்தில்
நாடி வரும் தெளிவு நல்ல தொரு மௌனம்.

ஓடி வந்து கூடி உண்மையினை கண்ட பின்பு
நாடுவிட் டேகுகின்ற ஞானி நிலை மௌனம்.

ஐயோ என்றலறி அமுதமுது நீர் உகுத்த
“பொய்யே” என்றுரைக்க பூத உடல் மௌனம்.

கதிரொளிக்கு எமது வாழ்த்துக்கள் !

உங்கள் வீட்டுக்குத் தேவையான தரமான
பொருட்களை தருவதில் சிறந்த நிறுவனம்

எஸ். வி. முருகேசு

154, ஆஸ்பத்திரி வீதி, ★ யாழ்ப்பாணம்.

திறம் சுருட்டு, புகையிலை
பலசரக்கு சாமான்களுக்கு சிறந்த இடம்

மயில் கடை

14, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு

தங்கப்பவுண், வைர நகைகள்

மலிவாகவும் விரும்பிய டிசைன்களிலும் பெறச் சிறந்த இடம்

பொ. அம்பலவாணர்

119, கஸ்தூரியார் வீதி, * யாழ்ப்பாணம்.

நிலை நடப்பாண்டு நடத்துனர்கள் (1976)

காப்பாளர்கள்:

திரு மு. பொ. வீரவாகு

திரு மு. கார்த்தியேசு

(பிரிவு உதவி அரசாங்க அதிபர்)

திரு சு. குமாரசாமி

(புலோலி கிராம சபைத் தலைவர்)

திரு வ. சபாபதிப்பிள்ளை

(சமாதான நீதவான்)

திரு வே. முருகேசு

இயக்குனர்கள்:

திரு க. சபாபதிப்பிள்ளை

திரு ந. தங்கராசா

தலைவர்:

திரு சி. அருளம்பலம்

(சைவப் புலவர்)

உபதலைவர்கள்:

திரு பொ. கனகசபை

திரு கோ. கந்தையா

செயலாளர்:

திரு க. வேலாயுதம்

துணைச் செயலாளர்:

திரு ஆ. சண்முகநாதன்

பொருளாளர்:

திரு ஆ. ஞானமூர்த்தி

துணைப் பொருளாளர்:

திரு க. தர்மகுலசிங்கம்

செயற்குழு உறுப்பினர்:

திரு ஆ. க. ஆறுமுகம்

திரு மு. ஆ. கந்தவேல்

திரு கலைஞர் மணிமாறன்

திரு செ. விக்கினேஸ்வரன்

திரு ச. இராசேந்திரம்

திரு தா. பவானிசங்கர்

கணக்காய்வாளர்:

திரு ஆ. பாலகிருஷ்ணன்

1976ல் அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட

சிறு கதைப் போட்டி முடிவுகள்

1 ஒரு ஆசிரியர் அனாதையாகிறார்

— புலோலியூர் க. தம்பையா, அனுராதபுரம்

2 ஒரு அடிமை உருவாக்கப்படுகிறான்

— எஸ். ஸ்ரீஜோன்ராஜன், மட்டக்களப்பு

3 மானம்

— ஏ. ஏ- எம். பூஜி, மாத்தளை

நடுவர்கள்: திரு தெலியவத்தை யோசெப்
திரு என். எஸ். எம். ராமையா
செல்வி பொ. கணபதிப்பிள்ளை

1976ல் அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

1 ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில்

20-ம் நூற்றாண்டு நோக்கு

— செல்வி க. இராஜலக்ஷ்மி, தெல்லிப்பளை

2 ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில்

20-ம் நூற்றாண்டு நோக்கு

— செல்வி ச. விஜயலக்ஷ்மி, பருத்தித்துறை

3 தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்பகால

நோக்கு

— செல்வி சி. ரதி, தெல்லிப்பளை

நடுவர்கள்: திரு ஈழமேந்தன்
திரு மு. கணபதிப்பிள்ளை
திரு வை. கா. சிவப்பிரகாசம்

(ந ன் றி)

ஒரு நூலை அச்சப்பிரதியாக வெளிக்கொணர்வது என்பது இக் காலத்தில் சாதாரண விஷயமல்ல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலே அது சாத்தியமாகின்றது. கதிரொளியை அச்சப் பிரதியாக்க பலர் தயங்கி நின்ற போதும் ஏன் நம்மால் முடியாது? என எமையெல்லாம் ஊக்குவித்து இவ் ஆக்கத்திற்கு வித்திட்ட தோடு அமையாது மிகவும் உழைத்தவர்திரு. ஆ. க. ஆறுமுகம் அவர்களாவர். அவருக்கு நாம் முதற்கண் எமது நன்றியை தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றோம்.

மேலும் தமது சொந்த வேலை போன்று இம் மலரை வெளிக்கொணர் என்றோடு மிகப் பெரிதும் உழைத்த திரு. வே. முருகேசு, திரு. சிவ. பத்மயோகன், திரு. க. சபாபதிப்பிள்ளை, திரு. க. தங்கராசா, திரு. க. தாம்சுலசிங்கம், திரு. க. பாலகிருஷ்ணன், திரு. ந. தங்கராசா ஆகியோருக்கு நான் நன்றி கூறு விடின் இழிந்தவனாவேன். அழகுற அட்டைப் படம் வரைந்துதவிய திரு. மோகன் அவர்களுக்கு எனது உளங் கனிந்த நன்றிகள்.

மற்றும் இவ் விதழ் மலர உழைத்த ஒவ்வொருவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் பல.

இம் மலர் உருவாக விளம்பரம் நல்கிய பெருமக்களுக்கும், இம் மலரை அழகுறப் பதித்துத் தந்த ஊழியன் அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றிகள் உரியதாகட்டும்.

University of Jaffna

250160

Library

ARCHIVES

250160

A. A. S. N. SOCCANATHAPILLAI
EDITOR ORGANIZER
MELAIPPULOLY NOOLNILAYAM
POINT PEDRO (CEYLON).

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

உ

உங்கள் அக்ஷேபகளுக்கு

ஊழியன் அச்சகம்

பருத்தித்துறை